

CATALUNYA+ CRISTIANA

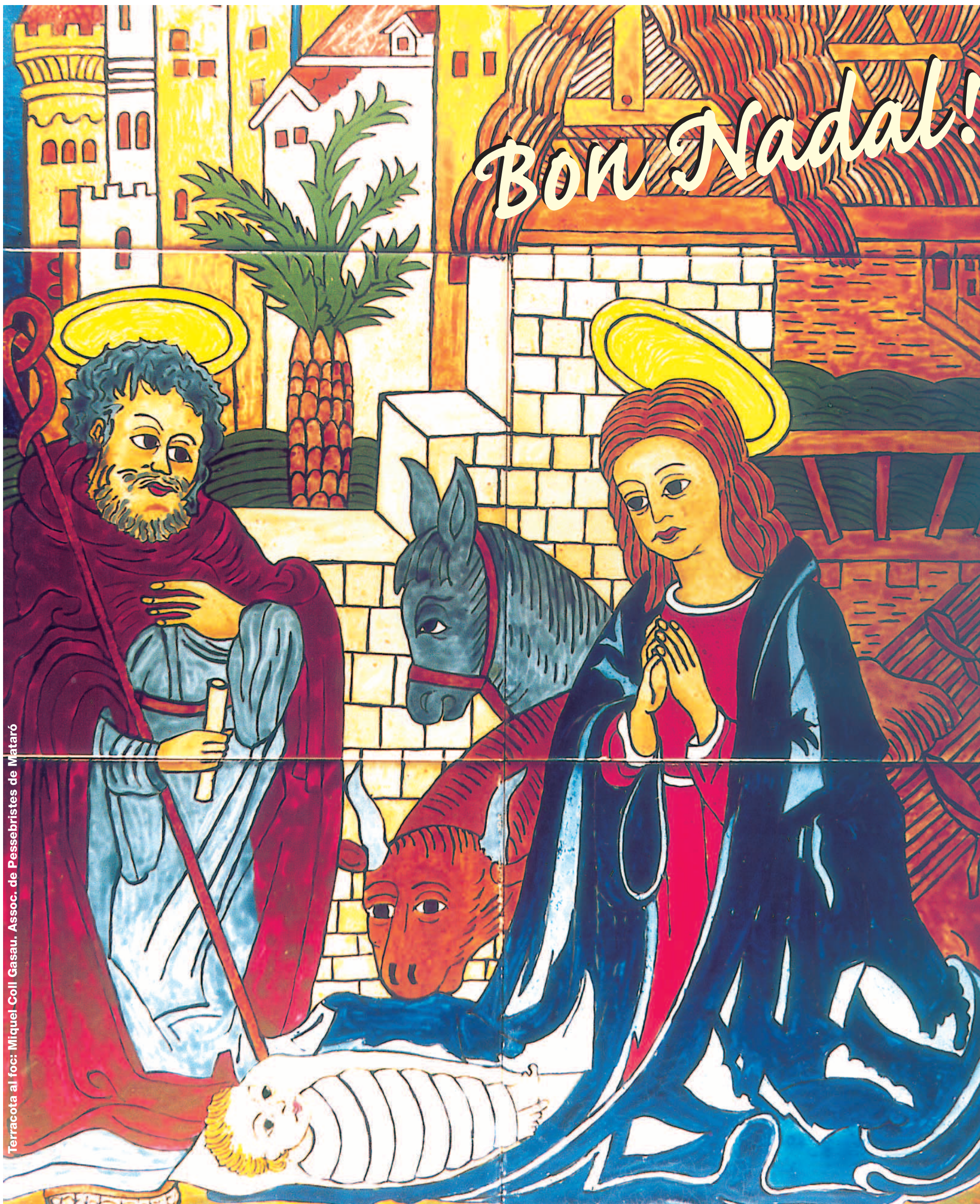
SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXV • Núm. 1.266 • 1,60 €

25 • desembre • 2003

«La palla del pessebre,
Infant de Betlem, avui són flors
i roses: demà serà fel»
Lope de Vega

Bon Nadal!



[**estel de l'advent** Segons una tradició catalana, estel que apareix el primer dia d'advent i es fon la nit de Nadal.]

...el nostre hi és sempre



**ràdio
estel**

Bon Nadal!

■ Barcelona 106.6
■ Tarragona 100.6
■ Catalunya Central 93.7

■ Girona 103.4
■ Tortosa 90.1
■ Garraf 96.8

 **ràdio
principat**

■ Cerdanya 104.4
■ La Seu d'Urgell 105.0
■ Andorra 107.5

Editorial

El veritable Nadal

El Nadal cristià recorda cada any el naixement de Crist en aquell humil portal de Betlem. Aquest és l'autèntic i veritable Nadal; el del consumisme i el malbaratament és un altre Nadal que ben poc té a veure amb els seus orígens.

Tothom sap que Jesús va néixer en un pessebre, envoltat d'animals, i aquesta imatge ens omple de tendresa, però no podem oblidar l'autèntica causa per la qual Maria i Josep es van haver de refugiar en aquesta humil estança: no tenien diners. No els van donar hostalatge perquè no tenien unes monedes per pagar-lo; si haguessin portat or a les seves butxaques se'ls haurien obert totes les portes de Betlem.

És, per tant, curiós i contradictori que la falta de diners fos l'origen de la tendra estampa del portal, perquè la societat mercantilista i comercial ha convertit el Nadal en la gran festa dels diners. És, sens dubte, el període de l'any en què es gasten més diners, i en molts casos no es fila prim en les despeses, ni tan sols la paga doble de Nadal arriba per a tot, per la qual cosa es compra a terminis, o s'aprofiten aquelles conegudes ofertes de «comprara i comenci a pagar el...». Els diners que van faltar a la Sagrada Família per tenir el seu fill en condicions mínimament dignes són els que circulen en

grans quantitats per tots els establiments i botigues, fins i tot sortits de les butxaques de famílies més aviat modestes.

Per sort hi ha altres aspectes que són coherents amb el Nadal veritable, com el retrobament de les famílies, fins i tot d'aquelles que han tingut petites renyines al llarg de l'any, o també el sentiment solidari cap als més necessitats, reflectit en col·lectes extraordinàries, maratons televisives i campanyes de recaptació per als més pobres.

Per als cristians, el Nadal ha de tenir, a més, un component clarament religiós. D'agraïment a Déu per haver-nos enviat el seu Fill, i de bons propòsits, perquè els valors que ens transmet el Nen de Betlem (generositat, acceptació de la voluntat divina, humilitat, pobresa, pau...) s'apliquin amb més intensitat a les nostres vides. I, per descomptat, la participació activa i espiritualment preparada en totes les múltiples i riques celebracions litúrgiques d'aquestes festes nadalenques.

La direcció, redacció i personal de Catalunya Cristiana us desitgem un Sant i Joiós Nadal.

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

«La palla del pessebre, infant de Betlem, avui són flors i roses: demà serà fel!»

(Lope de Vega. Escriptor, poeta i dramaturg. 1562-1635)

En aquests quatre versos del seu popular poema, Lope de Vega sintetitza la poca distància que hi ha entre l'alegria i el plor, entre la innocència i la malícia, de l'abraçada i el bes a la traïció, entre l'«estic amb tu, et seguiré» i el «bon profit et faci». Perquè qui va néixer a Betlem era «la Veritat» i, com ja van constatar els antics, «la veritat sol ser amarga». Qui va néixer a Betlem era «la Llum», però com va constatar sant Joan, «els homes estimen més la tenebra que la llum». Qui va néixer a Betlem era «el Camí», però els humans s'estimen més fer-se els seus amb els seus paradisos sensuats de tant en tant i les seves tafureries del que és prohibit. Per Nadal tot és gresca, és clar, perquè commemorem el portador de «bones noves» que ve a oferir-nos de franc els seus tresors de llum, de veritat i de vida, el camí de la felicitat, la font que apaivaga per sempre la set. Però com que la seva veritat era tan fecunda i poderosa, d'aquelles que espanten el diable, va resultar estranya i li van deixar via lliure al calvari. El mateix va passar amb la seva Llum, que va posar al descobert les ments ambigües i els cors corromputs. I la seva categoria de «Vida», que suposa afinar els instints, netejar la ment de postulats egoistes i desordre conceptual, purificar els sentiments i «espiritualment néixer de nou». Amics, celebrar alegrement el naixement de Jesús (que està molt bé!) és una cosa. Seguir amb Ell renaixent n'és una altra. I a pesar de la profunda ascesi que suposa, inexplicablement joiosa!

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Sotsdirectora: Gna. Gemma Morató

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Merche Ginés, GIRONA; Cristina Sánchez, MALLORCA; Guillem Ferrer, MENORCA; Jordi Curcó, LLEIDA; Conchi García, MADRID; Lluís Serra i Miriam Díez, ROMA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, Víctor M. Cardona i Tomás Mor, TORTOSA

Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J. Ynaraja, Joan Manuel Gutiérrez

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820

E-mail: catcris@ibernet.com

Pàgina web: www.catalunyacristiana.com

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Director executiu: Marc Murtra

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Secretaria i subscripcions: Antònia Canals

Administració i comptabilitat: Isabel Giralt

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per



Membre de la UCIP

International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC

Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra,

Gibraltar i Portugal: 80,60 €

Resta d'Europa: 146,74 €

Amèrica i Àfrica: 178,30 €

Àsia i Oceania: 243,82 €

ACUDIT DEL PRIMER PLA

Per Pilarín



SOCIETAT GRIGNON DE MONTFORT

Edita i reparteix gratuïtament els llibres de sant Lluís M. Grignon de Montfort. Demani'ls sense compromís. Publica una circular mensual per als socis. Inscrivui's i col·labora a l'extensió del Regne de Crist per Maria.

S.G.M. - c/ Palau, 3 - 08002 Barcelona

Tel. i Fax 933 180 829 / e-mail: sgmontfort@wanadoo.es

Aquest apostolat es nodreix de donatius de qui vol col·laborar perquè el regnat de Jesús per Maria s'estengui pel món.

Compte corrent (BBVA): 0182 1790 12 0202688694

en primer pla

Que el Déu de cel i terra es despulli de la seva grandesa i es faci un nen indefens en un pobre estable de Betlem és el misteri més gran de la història de la humanitat. Cap religió, llevat de la cristiana, creu en una cosa tan inusitada. Una cosa tan inson-

dable i imprevisible com que el mateix Déu es faci petit i, per amor als homes, accepti entrar en el món com un més. Però no només això, sinó que aquest mateix Déu neix pobre, desarmat, indigent... Es fa captaire de l'amor dels homes i des d'aquella primera nit de

Nadal no deixa d'acudir sense treva als nostres cors per captar el nostre amor. Avui Déu continua encarnat en el món, en rostres i situacions quotidianes en què ens interpel·la i, de nou, com fa més de 2.000 anys, ens convida a acollir-lo.

Nadal, temps d'acollida

■ «El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14)

«El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres.» Amb aquesta solemne declaració, que hem llegit i sentit tantes vegades sense donar-li gaire importància, comença sant Joan la narració de la follia més gran de la humanitat: l'Encarnació de Déu. Incomprensible a la raó humana, Déu es fa home perquè l'home pugui arribar a ser Déu. Hi ha algun teòleg que ha arribat a dir que si realment sospeséssim una mica aquest misteri, el cap ens esclataria. I no n'hi ha per menys. El Déu de cel i terra, omnipotent i totpoderós, es despulla de tota la seva grandesa i per amor als homes, per salvar-nos d'aquest egoisme que ens té esclavitzats, decideix fer-se un de nosaltres i captar el nostre amor. Déu, el senyor de tota la terra, es fa foraster a casa seva fins al punt d'anar a néixer en un femer. Corprès davant d'aquest misteri, sant Pau ho descriuria anys més tard amb aquestes paraules: «Ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res; prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes» (Fl 2,6-7).

Des d'aquell primer Nadal, Déu s'uneix íntimament al nostre recorregut pel món a l'espera de ser acollit, que algú li obri la porta i el convidi a passar a «casa» seva. Ho podria haver fet per la força, o posant en evidència el seu irresistible poder de seducció, però no; Déu decideix fer-se indefens, pobre, sense gairebé recursos, per no forçar la nostra llibertat, amb el risc, com ha passat tantes vegades, de ser rebutjat.

«Els seus no el van rebre»

La indiferència dels homes no va triar gaire a manifestar-se. Ja aquell pri-

mer Nadal, Josep i Maria no van trobar estada a Betlem i van haver d'aixoplugar-se en un estable insignificant per a animals per donar a llum el Fill de Déu. No obstant això, en aquest cas, a la indiferència humana se li unia un desig diví per néixer d'aquesta manera. Déu començava a impartir les primeres lliçons. D'entrada, la de la pobresa i la de la humilitat, mostrant d'una vegada i per sempre que si el Fill de Déu era capaç de néixer en un femer miserable de Galilea també ho podia fer a partir de llavors en qualsevol dels cors humans, per molt egoistes i indiferents que haguessin estat. Déu se la juga per reconquerir el nostre amor, fer

el primer pas i ho fa sense reservar-se res per a ell, a l'expectativa que l'home correspongui algun dia a la seva iniciativa. Aquesta resposta passa inevitablement per una acollida confiada de l'amor de Déu. Passa per rebre'l al nostre cor i obrir-li un forat perquè hi visqui per sempre. Són només

imatges d'una realitat molt més rica, però que descriuen a grans trets la relació que Déu proposa establir amb els éssers humans.

En aquesta perspectiva, l'acollida es converteix en un requisit fonamental per a l'amistat amb Déu. Una acollida que es fa al cor —entès com el nostre centre personal—, però que també ha d'impregnar tot el nostre ésser. Déu continua avui encarnant-se en les persones i esdeveniments amb què cada dia ens anem trobant, i a través d'ells també avui ens demana estada. 2.000 anys després Déu continua naixent en nosaltres i al voltant nostre, buscant un estable senzill i humil on poder reposar i descansar. Hi haurà lloc en nosaltres per a ell? Si no som capaços de veure'l avui en la nostra vida, és probable que tampoc no l'haguéssim

«Déu continua avui encarnant-se en les persones i esdeveniments amb què cada dia ens anem trobant»



El P. Salvador Plans, a l'hostatgeria de Montserrat.

reconegut fa 2.000 anys en el si d'aquella preciosa jove hebrea anomenada Maria.

El cardenal Joseph Ratzinger, en parlar de l'Encarnació de Déu, sosté que la sobirania de l'home és el més gran obstacle per a l'acollida del Verb: «Som massa orgullosos per veure Déu, com Herodes i els seus especialistes en teologia, i la nostra supèrbia tanca les portes a Déu i amb ell també als homes.» «Al capdavant —afegeix— preferim la nostra obstinada desesperació a la bondat de Déu, la qual, partint de Betlem, podria tocar avui el nostre cor.» Precisament, explica el teòleg alemany, «Déu va venir com a nen per esberlar la nostra supèrbia, perquè ell no cerca la nostra capitulació, sinó el nostre amor. Només així ens pot fer efectivament lliures».

Acollida al cor

Per acollir Déu en les persones i esdeveniments de la nostra vida, per no donar-li l'esquena i negar-li aixopluc, abans

cal acollir-lo al cor. Cal reconèixer-lo com a Déu en el nen nascut fa 2.000 anys a la cova de Betlem, que es continua encarnant en nosaltres i que és capaç d'omplir de sentit tota una vida. Aquest descobriment de l'Emmanuel, del Déu amb nosaltres, passa inevitablement per una actitud de recolliment interior, de pregària intensa i confiada, com la que feia possible que la beata Mare Teresa pogués veure Jesucrist en els pobres que tan amorosament atenia. Sense vida anterior, sense tracte d'amistat amb Déu, com el que tenien Josep i Maria abans fins i tot de l'anunci de l'àngel, és gairebé impossible reconèixer Déu al voltant nostre. Per això l'Església insisteix, especialment en els temps litúrgics forts, a dedicar temps a la pregària, amb perseverança i sol·licitud, des del compromís ferm de voler-li fer un espai al nostre interior.

El temps de Nadal és un temps privilegiat per aprofundir en aquesta actitud. És un temps únic per submergir-nos en el misteri de l'Encarnació i descobrir-hi la follia de l'amor de Déu. Molts aprofiten per retirar-se i dedicar uns dies a disposar el cor davant del naixement de Déu. Van a monestirs o cases d'espiritualitat on, allunyats del soroll i enrenou quotidians, volen deixar tot el protagonisme a Déu. El P. Salvador Plans, hostatger de Montserrat, té la sort de poder viure aquesta realitat tot l'any. En una missió d'acollida es troba cada dia amb persones que desitgen donar estada al Senyor en el seu cor. Seguint les regles de sant Benet, el mateix P. Plans rep els hostes com ho faria amb Crist mateix, descobrint al seu torn, com si es tractés d'una paradoxa, que és Crist, per mitjà de l'hoste, qui el rep a ell.

En llocs com Montserrat, tot l'any és Nadal. Es viu en una constant acollida, tant en la pregària monàstica com en l'hostalatge de persones que truquen a les portes del monestir. «Acollint els hostes com a Crist —explicava el P. Plans fa poc en un congrés d'hostatgeries— fem nostra la salvació que precisament l'hoste i els pobres porten amb ells.» Qui arriba al monestir moltes vegades ho fa sense estructures i sense afecte, sense poder



L'opció intel·ligent per a la gent sana

Si realment vols una dieta sana per a la teva família, nosaltres conreem l'horta i et portem cada setmana a casa les fruites i les hortalisses fresques, lliures de químics, plaguicides i hormones i amb tota la força del seu gust.

A partir de 96,3€, 4 caixes (1 per setmana)
A partir de 1.087€, 52 caixes (any)
(transport inclòs)

Demaneu informació al Tel. 973 791 391

compartir res amb els altres perquè té molt limitades les seves relacions i recursos, ha perdut gairebé la dignitat. «El monestir per a ell és un lloc en què hauria de trobar reconeixement i afecte; també un lloc on se'l pot reconèixer com un home amb possibilitat de treball i com una persona capaç de compartir amb els altres el que val la seva pròpia vida», assenyalava Plans. «I a partir d'aquests reconeixements —afegeix citant sant Benet— Crist pot néixer en ell i aquest home pot fer el món una mica més estructurat, amb la imatge de Crist més reconstruïda en ell.»

Acollida dels immigrants

Una vegada Crist s'ha fet un espai en nosaltres és més fàcil descobrir-lo encarnat al voltant nostre, en les persones que ens envolten, en els esdeveniments que vivim, en els patiments, en les alegries... i de manera molt particular, en els pobres. Avui a occident, aquests pobres són sobretot els immigrants, que deixen en-

des de la sinceritat, fent l'esforç d'acollir tota la realitat de l'altre tal com és.» Aquesta actitud ens du a un estat constant de conversió, de sortir de nosaltres

mateixos. Només així l'acollida es pot convertir en un veritable espai de trobada i de diàleg que produeix l'enriquiment mutu.

És aquesta precisament la raó de ser de Migra-Studium, una entitat que funcionava des del 1992 dins de la Fundació Lluís Espinal, però que ara passa a tenir entitat jurídica pròpia a la vegada que estén la seva influència al

camp de l'acció social i de la sensibilització. L'objectiu és conjuminar acció i reflexió per crear ponts de trobada i de diàleg amb els col·lectius d'immigrants que busquen en aquestes terres una mica de dignitat. Migra-Studium, la seu de la qual s'ha traslladat a la comunitat de jesuïtes del carrer Palau, és la nova aposta de la Companyia de Jesús a Catalunya en l'àmbit de la immigració.

Després d'una primera anàlisi de les necessitats dels immigrants a Ciutat Vella, l'entitat ha començat per oferir-

los cursos de català en diferents horaris i nivells. Aquest era un àmbit que no estava tan cobert com d'altres i que, no obstant això, per als immigrants, especialment sud-americans, pot ser un instrument molt valuós a l'hora de trobar feina. Al mateix temps, aprendre la llengua pròpia de Catalunya és un important element integrador, que mostra als ulls de la gent autòctona l'interès i l'esforç dels immigrants per apropiarse a la cultura acollidora i integrar-s'hi. No obstant això, Quim Pons és dels que creu que la integració demana un esforç bidireccional, tant dels immigrants com de la societat acollidora. «Nosaltres també hem de canviar davant la presen-

cia dels immigrants —assegura—, ens hem d'obrir a una realitat nova. És una conversió mútua, i no és fàcil ja que són col·lectius de cultures i religions molt diferents.»

En aquest sentit, Migra-Studium no es vol quedar en una mera acadèmia d'idiomes, sinó que vol anar més enllà. Vol ser un espai d'acollida i acompanyament, en què es tingui molta cura de l'atenció personalitzada i s'intentin establir relacions d'amistat. Per això, no es discrimina ningú i fins i tot es convida a la participació de la gent del barri, per tal que a les aules es pugui reproduir el teixit social existent a la ciutat. Això fa possible el coneixement mutu com el millor antídoto davant la creació de por i de tabús que impedeixen l'intercanvi i la integració.

Migra-Studium viu enguany el seu

«Nadal és acollida de l'altre, del que és diferent de nosaltres, i que truca a la nostra porta a la recerca d'una mica de caliu»



Quim Pons fa més de 10 anys que comparteix la seva vida amb els immigrants.

rere família, cultura, en molts casos llengua... per començar una nova vida a milers de quilòmetres a la recerca d'una mica de dignitat. El procés de dol que han de superar causa una angoixa terrible, que només es pot entendre si s'ha viscut en la pròpia carn o s'ha compartit amb ells. És el cas de Quim Pons, jesuïta que fa més de 10 anys que treballa amb immigrants i que ara empenen en el cor de Ciutat Vella, a Barcelona, un nou projecte amb immigrants sota el nom de Migra-Studium.

Per a Quim, els immigrants són avui els estrangers i els pobres dels que tant parla l'Evangeli (Mt 25). I davant d'ells, Jesús, que també va ser foraster, ens convida a posar-nos en al seu lloc i compartir els seus patiments. La paraula clau és *empatia*. «L'empatia —afirma Pons— ens facilita el reconeixement de l'altre

A l'espera d'una nova vida



Carlos i Patricia esperen el seu primer fill.

A Carlos i Patricia el seu primer Nadal com a casats els ha arribat amb un regal molt especial. Des de fa unes quantes setmanes una nova vida s'obre pas al si d'ella, esdeveniment que enguany els apropià una mica més a la cova de Betlem. Per a ells, la notícia de l'embaràs ha estat una autèntica Bona Nova, acollida amb esperança i molta gratitud. La vida engendrada encara és incipient, d'amb prou feines uns mil·límetres, però a ells ja els omple d'una gran il·lusió. «És un do que ve de Déu i que acollim amb molta joia i disponibilitat», assegura Patricia sense poder dissimular un gran somriure al rostre. Per a ella, que pertany a un dels moviments eclesials més marians que hi ha, el de Schönstatt, aquest esdeveniment la uneix una mica més a la Mare de Déu. Ella ha viscut la seva mateixa experiència i per això Patricia no para de fixar-se en Maria i demanar-li com a gràcia particular poder viure un embaràs d'una manera similar al seu.

Com tots els principiants en aquesta aventura fascinant de la procreació, Carlos i Patricia també han rebut la notícia amb un cert respecte, «conscients de la nostra petitesa i que és una cosa que ens supera completament». El millor antídoto davant d'aquesta sensació és l'abandonament en mans de Déu: «Ell ens ha convidat a participar en la seva obra creadora, Ell confia en nosaltres i nosaltres ens posem completament a les seves mans. Ell tindrà cura de nosaltres en aquest temps d'espera.»

I és en aquest temps d'espera quan comencen a despertar els primers instints de paternitat i maternitat, sensacions noves que els conviden a sortir d'ells mateixos i que els situen davant la realitat del miracle que s'està fent al si de Patricia. Veritablement, ara potser més que mai, se senten instruments de l'amor de Déu.

primer Nadal a Ciutat Vella. Un Nadal que, d'alguna manera, cada dia es fa present en l'actitud acollidora de les persones, moltes d'elles voluntàries, que participen en aquest projecte. Nadal per a ells és acollida de l'altre, del que és diferent de nosaltres, i que truca a la nostra porta a la recerca d'una mica de caliu. Als ulls de la fe, com deia

la mare Teresa, és un altre Crist, que dis-fressat de pobre, o d'immigrant, o de desesperat, ens convida a obrir-li el nostre cor i deixar-lo entrar a casa. Al final com ja sabem, el qui es dona i accedeix a l'acollida, és el que més hi surt guanyant.

Reportatge: Samuel Gutiérrez



SOCIETAT GRIGNION DE MONTFORT

Difon l'ESCLAVITUD MARIANA D'AMOR propugnada per sant Lluís Maria Grignon de Montfort i recomanada per Joan Pau II, «com el camí fàcil, perfecte i segur per arribar a la unió amb Déu, que és la perfecció cristiana» (TVD-152).

Es necessiten voluntaris/àries per als treballs de difusió.

S.G.M. - c/ Palau, 3 - 08002 Barcelona

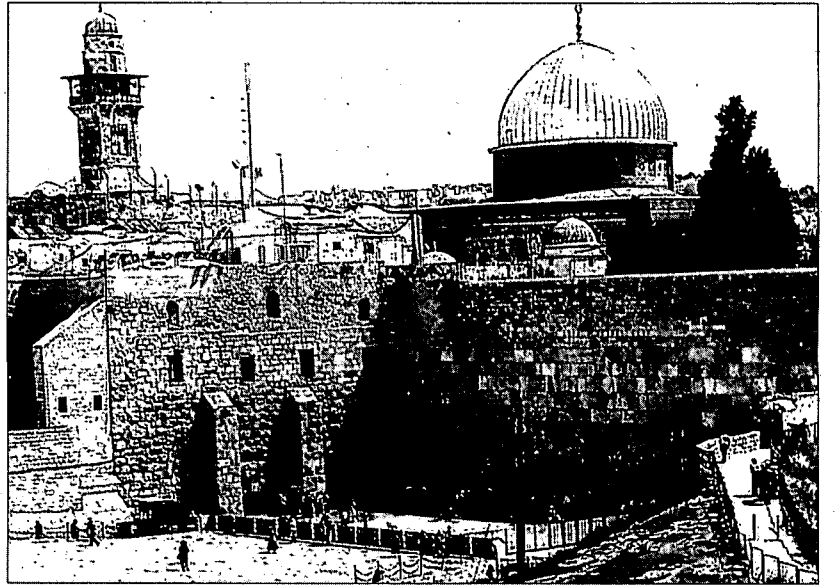
Tel. i Fax 933 180 829 / e-mail: sgmontfort@wanadoo.es

Aquest apostolat es nodreix de donatius de qui vol col·laborar perquè el regnat de Jesús per Maria s'estengui pel món.
Compte corrent (BBVA): 0182 1790 12 0202688694

Pelegrinatges a TERRA SANTA

«Pelegrins de la Paraula» al país de Jesús

- Del 9 al 16 de febrer
- Del 22 al 29 de març
- Del 15 al 22 de novembre
- Del 27 de desembre al 3 de gener del 2005



AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE



MERCATRAVEL S.A.

Del 13 al 20 d'abril

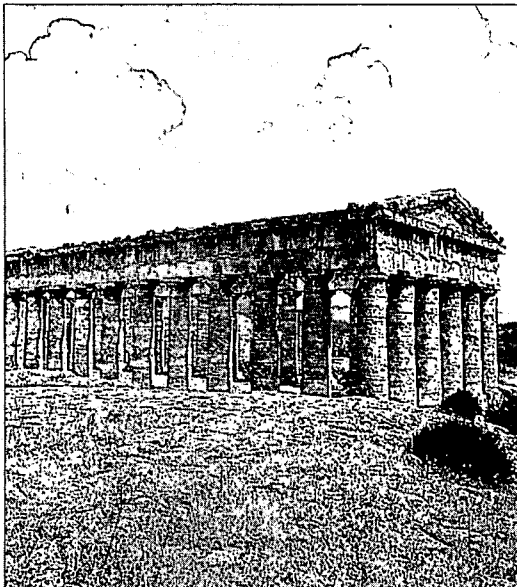
RUTA PER GALÍCIA



Pelegrinatge a Santiago de Compostel·la amb motiu de l'Any Compostel·là

La terra i els seus homes: tradicions i costums

Del 14 al 21 de juny



VIATGE A L'ILLA DE SICÍLIA

La més gran de la Mediterrània. L'illa del gran volcà

Del 1 al 11 d'agost

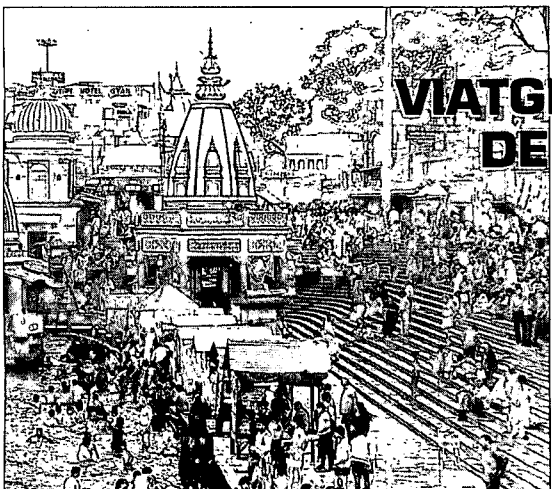


ISLÀNDIA

Un enclavament molt característic de l'Atlàntic septentrional

DEMANEU INFORMACIÓ JA DES D'ARA

Del 6 al 21 d'octubre



VIATGE A L'ÍNDIA DEL NORD

Visita de missions, i la casa de la mare Teresa a Calcuta

Del 5 al 12 de desembre



MARROC

Dunes, estels i oasis
La porta del desert

Vaticà

església en el món

El Papa demana que s'eliminin les causes del terrorisme

■ Condemna les «actuacions repressives» que no van a l'arrel dels problemes

ROMA.— «La lluita contra el terrorisme no es pot reduir només a operacions repressives i punitives.» És una de les frases més clares i noves del missatge per a la Jornada Mundial per a la Pau (1 de gener del 2004), que si bé cada any insisteix en temes pacífics, enguany revesteix una importància especial perquè dedica un capítol al terrorisme i està escrita en el context de la guerra a l'Iraq.

El Papa sol·licita en el seu missatge que «el recurs necessari a la força vagi acompanyat per una anàlisi lúcida i decidida dels motius subjacents als atacs terroristes». A més, recomana que la lluita contra el terrorisme «es faci també en el pla polític i pedagògic». Això implica «evitar les causes que originen les situacions d'injustícia de les quals sorgeixen sovint els mòbils dels actes més desesperats i sanguinolents» i «insistir en una educació inspirada en el respecte per la vida humana en totes les circumstàncies». La referència més explícita a un dels conflictes actuals és aquest: «La plaga del terrorisme s'ha fet més virulenta en aquests darrers anys i ha produït massacres que han obstaculitzat

cada cop més el diàleg i la negociació, exacerbant els ànims i agreujant els problemes, especialment a l'Orient Mitjà.»

El missatge d'enguany es titula *Un compromís sempre actual: educar per a la pau* i s'inicia dirigint-se als governants per dir-los que «la pau no és només possible, sinó una necessitat urgent». El text clou amb una exhortació a «l'amor que ho pot tot» i que permet superar «la lògica de la justícia». El cardenal Renato Raffaele Martino, president del Consell Pontifici Justícia i Pau va presentar el text a la premsa i va subratllar la missió educativa de l'Església també en el camp de la pau i del dret internacional. Segons Martino, «l'Església, experta en humanitat, des de sempre



El Papa recorda el deure d'educar per a la pau.

recorda a tothom el fonamental deure de l'educació per a la pau».

El cardenal va explicar que el Papa ha volgut emmarcar el tema del dret internacional «en el context més ampli de l'educació per a la pau». De fet, el tema del missatge havia estat anunciat amb un títol diferent de l'actual, *El dret internacional*,

via per a la pau, però finalment el Papa ha preferit un altre encapçalament: *Una tasca sempre actual: l'educació per a la pau*.

Pel que fa al dret internacional, nucli del document, el cardenal va subratllar que «la pau i el dret internacional estan íntimament lligats: el dret afavoreix la pau». Martino va comentar que per al Papa, «el dret internacional no ha d'estar mai deslligat de pressupòsits ètics i morals». En aquesta línia, Martino suggereix que «el dret internacional ha d'evitar que prevalgui la llei del més fort. El seu objectiu essencial és substituir la força material de les

armes per la força moral del dret». Per a Martino, la clau de lectura del missatge és l'amor, un amor que cal «estendre també a l'ordre internacional. Només una humanitat en què regni la civilització de l'amor podrà gaudir d'una pau autèntica i duradora».

Miriam Díez Bosch

G.C. 763

VIATGES
HELENA

VIATGES HELENA FELICITA LES FESTES A TOTHOM

I EN ESPECIAL ALS LECTORS DE CATALUNYA CRISTIANA I ELS RECORDA

QUE ORGANITZEM VIATGES A

LOURDES

CADA CAP DE SETMANA DE:

ABRIL A OCTUBRE

I PER SETMANA SANTA

VIATGE ESPECIAL DE DIVENDRES A DILLUNS

GAUDI DE LA SETMANA SANTA O D'UN CAP DE SETMANA MERAVELLÓS A LOURDES, I PARTICIPEU EN ELS DIFERENTS ACTES QUE S'HI CELEBREN: MISSES, BANY I BENEDICCIÓ DELS MALALTS, VIA CRUCIS, LES PROCESSIONS DEL SANTÍSSIM I DE LES TORXES, I SOBRETOT NO DEIXEU DE VISITAR LA GRUTA I LES BASÍLIQUES.

PLACES MOLT LIMITADES — US PASSEM A RECOLLIR A PROP DE CASA VOSTRA

TAMBÉ ORGANITZEM VIATGES A QUALSEVOL DESTINACIÓ PER A PARRÒQUIES I COMUNITATS.

PER INFORMAR-VOS I RESERVAR LES PLACES NO NECESSITEU DESPLAÇAR-VOS, PODEU FER-HO TRUCANT AL TELÈFON

934 191 700

VIATGES HELENA S.L. C/ VALLESPÍ, 120 - 08014 Barcelona - e-mail: viatges@helenabarcelona.com

La Santa Seu espera que es jutgi Hussein en un marc apropiat

ROMA.— Què pensa la Santa Seu de la captura de Saddam Hussein? Aquesta pregunta directa, llançada per un periodista nord-americà, va obligar el cardenal Martino durant la roda de premsa de presentació del missatge de la Jornada per a la Pau a dir que «la Santa Seu espera que aquesta captura i el procés que seguirà es faci en seus apropiades i que contribueixi a la pacificació i a la democratització de l'Iraq». Martino, sempre contrari a la guerra de l'Iraq; va dir que seria «il·lusori» pensar

que es podrà reparar fàcilment el mal «d'aquesta derrota de la humanitat que és sempre la guerra, com ha dit Joan Pau II». Una altra periodista va preguntar al cardenal què pensava respecte una hipotètica condemna a mort de Hussein. El cardenal va respondre que «el Sant Pare ha estat sempre contrari a la pena capital, i jo també» deixant clara la posició de la Santa Seu en aquest tema. Martino va confessar que les imatges de la captura de Hussein li han provocat «compassió». (M.D.B.)



SOCIETAT GRIGNION DE MONTFORT

Organitza GEMS (Grups d'Esclavitud Mariana d'Amor) en família, parròquies i cercles d'amistat, dedicats a l'oració i consagració segons les pautes de sant Lluís Maria Grignon de Montfort.

Telefoni'ns i deixi'ns les seves dades.

S.G.M. - c/ Palau, 3 - 08002 Barcelona

Tel. i Fax 933 180 829

e-mail: sgmontfort@wanadoo.es

Aquest apostolat es nodreix de donatius de qui vol col·laborar perquè el regnat de Jesús per Maria s'estengui pel món.

Compte corrent (BBVA): 0182 1790 12 0202688694

Espanya

Campanya de trucades gratis a missioners

■ Per Nadal, Telefónica posa en marxa aquesta iniciativa

MADRID.— Els familiars dels missioners i cooperants espanyols que desenvolupen feines humanitàries a l'estranger poden comunicar-se amb ells a través d'una trucada telefònica fins al 8 de gener, dins de la campanya de Nadal de la Fundació Telefónica.

El número de telèfon habilitat és el 900 123 500 i romandrà en servei de 9.00 a 19.00, de dilluns a diumenge. Cada any prop d'11.000 famílies espanyoles es beneficien d'aquest servei «que cada cop registra un nombre més gran d'usuaris», segons indiquen fonts

de les Obres Missionals Pontificies.

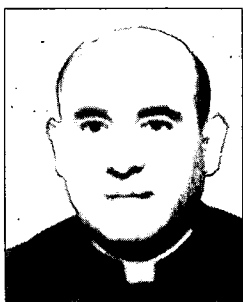
Les trucades poden efectuar-les totes aquelles persones que vulguin connectar amb els seus familiars missioners. El familiar directe del missioner ha de concertar la trucada al mateix número amb 24 hores d'antelació, indi-

cant el dia i l'hora en què vol efectuar la comunicació. També ha de facilitar el nom del missioner o cooperant, organització a la qual pertany, telèfon, país i localitat on es troba.

La Fundació Telefónica ha organitzat la iniciativa per vuitè any en col·laboració amb la Coordinadora d'ONG per al Desenvolupament, l'Institut Espanyol de Missions Estrangeres, les Obres Missionals Pontificies i la Comissió Episcopal de Missions. (AVAN)

Vicente Jiménez Zamora, administrador diocesà d'Osma-Sòria

SÒRIA.— El Col·legi de Consultors de la diòcesi d'Osma-Sòria ha triat el capellà Vicente Jiménez Zamora com a administrador diocesà d'aquesta Església local, tan bon punt el fins ara bisbe d'aquesta diòcesi castellana, Mons. Francisco Pérez González, va prendre possessió de l'arquebisbat castrense. El 28 de gener del 1944 naixia a la localitat soriana d'Agreda Vicente Jiménez Zamora, capellà de l'esmentada diòcesi

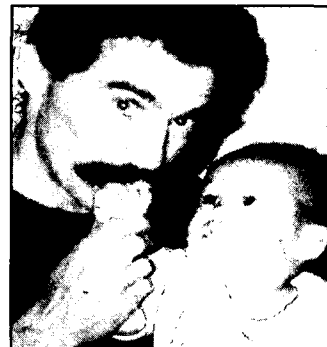


des del 29 de juny del 1968. És llicenciat en Teologia, en Teologia Moral i en Filosofia. Entre el 1985 i el 1992 va ser delegat diocesà del clergat; entre el 1988 i el 1993, vicari de pastoral, i des de l'any 2001 vicari general. Des del 1990 presideix el capítol de la concatedral de Sant Pere de Sòria. Romandrà en el càrrec d'administrador diocesà fins que el Papa nomeni un nou bisbe per a Osma-Sòria. (SIC)

Gustavo Bombín rebrà l'ordenació episcopal el 8 de febrer

MADRID.— El religiós trinitari espanyol Gustavo Bombín Espino, de la província Espanya-Sud, és actualment rector i superior del districte missioner

de Maintirano, al canal de Moçambic. Serà ordenat bisbe el 8 de febrer del 2004 a Tsiroanomandidy. El pare Gustavo Bombín Espino va néixer el 1960 a la localitat val·lisoletana de San Llorente. Va estudiar als



El P. Gustavo Bombín.

seminaris trinitaris d'Alcázar de San Juan (Ciudad Real), al santuari de la Mare de Déu de la Cabeça (Andújar-Jaén) i a la Facultat de Teologia de Granada. Va rebre l'ordenació sacerdotal el 1987 i va ser enviat com a missioner a Madagascar, on ha estat rector, vicari episcopal i vicari general de Tsiroanomandidy, superior i rector del districte missioner de Mantirano, al canal de Moçambic. El P. Gustavo Bombín és el segon bisbe trinitari espanyol a Madagascar, després del lleonès Àngel Martínez, mort fa uns anys. Amb aquest nomenament la Santa Seu vol agrair l'esforç i la dedicació de l'orde trinitari a l'evangelització del poble malgaix en nom de la Santa Trinitat. (SIC)

NECESSITEN UN PADRÍ! VOLS SER-HO TU?

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 26 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

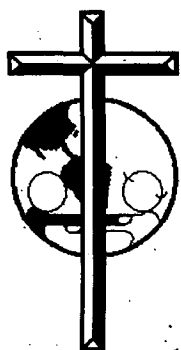
QUÈ SIGNIFICA UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la tasca humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurament i servei a l'Evangelí.

18,03 euros mensuals ho poden fer possible



FUNDACIÓ CRISTIANA PER A NENS I GENT GRAN

C/ Arrabal, 13, bajo A

47140 Laguna de Duero (Valladolid)

Tel. 983 544 750 - 983 545 206 - Fax 983 544 750 / e-mail: fcpnya@teleline.es

François Xavier Wallays és el moderador general de la Comunitat de les Benaurances

«La primera comunitat cristiana no és utòpica, és realisme evangèlic»

BLAGNAC.— La Comunitat de les Benaurances està de celebracions. Tot just ara fa un any van ser aprovats els seus estatuts per Roma, de manera que ha passat a ser una associació de fidels privada, de dret pontifical. Per als responsables de la comunitat, això representa la

confirmació que el seu estil de vida peculiar ve de Déu, fruit de l'efervescència dels anys posteriors al Concili Vaticà II. El moderador general de les Benaurances, François Xavier Wallays, ens explica com se situa aquesta nova comunitat en el marc de l'Església i del món actual.

—Què han aportat les noves comunitats a l'Església des del Concili Vaticà II?

—El primer que s'ha de dir és que resulta difícil parlar de les noves comunitats en general perquè cadascuna té el seu propi carisma, i és aquest carisma el que aporten, tal com ho fan també les congregacions religioses. El carisma de les noves comunitats respon a una necessitat particular i al mateix temps és un signe profètic.

Així i tot, és cert que hi ha dimensions comunes. D'entrada reflecteixen una imatge de l'Església segons el que el Vaticà II ha ensenyat, és a dir, són realitats on els laics poden plenament desenvolupar llur gràcia de laics, deixant-se conduir per l'Esperit Sant sense esperar que tot vingui de la jerarquia. Les noves comunitats i els nous moviments fonamentalment són, per tant, una renovació del laicat. És l'Esperit Sant que fa prendre consciència de llur vocació de batejats, de la crida a la sante-

dat, i que dona la seva força. En segon lloc també toquen la renovació dels consagrats i sacerdots perquè els insereix en una comunió amb el laicat, respectant la gràcia, missió i identitat pròpia de cadascú. Això manifesta un rostre de l'Església que és, en primer lloc, misteri de comunió. En tercer lloc, els nous moviments i comunitats aporten un impuls missioner molt fort en la gràcia de la nova evangelització promoguda per Joan Pau II sota formes noves adaptades a contextos nous i que es fonamenten en el testimoni d'una experiència de Déu i la trobada personal amb Jesucrist.

—Com ha viscut la Comunitat de les Benaurances el reconeixement oficial de Roma?

—Per a nosaltres aquest reconeixement és fonamental perquè fins ara diferents bisbes i Esglésies locals han acollit la nova forma de vida que representem, però estàvem a l'espera d'una resposta de Roma per tenir la certesa que el que vivim ve de

que es comprometin en una vida comunitària com si fossin religiosos?

—Cada vegada s'entén més que el sagrament del matrimoni és una consagració de l'amor conjugal. Per tant, és lògic que, per recordar a tota la gent casada aquesta realitat, l'Esperit Sant posi a part, en una vida comunitària radical, gent casada perquè siguin signe d'aquesta consagració com els religiosos són signe per tots els batejats que el Baptisme és una vocació.

—Són les noves comunitats el fruit més madur de la renovació carismàtica?

—No crec que s'hagi de comparar les comunitats amb els grups de pregària... Tots dos són fruits de la renovació carismàtica i no n'hi ha un de més bo que l'altre. Penso que els grups són una realitat molt important per a l'Església. Han de ser llocs on es faci visible la permanència de la gràcia de Pentecosta. Penso que cal valorar aquesta dimensió. Per la seva banda, les comunitats aporten alguna cosa especial: la dimensió missionera ampliada a tot el món, tot i que no és exclusiva, i que els grups de pregària penso que també haurien de viure-la.

—A les Benaurances es creu en els miracles, en la Providència... Continua sent possible avui dia la utopia de la primera comunitat cristiana?

—No és utopia, és una crida evangèlica. Les crides de l'Esperit són diferents segons els moments i les generacions. La primera generació de cristians va tenir una crida a preparar-se al martiri i molts van morir màrtirs. El que vivien en el pla comunitari era una preparació a la gràcia del martiri. Altres generacions de cristians van tenir crides diferents, com els que van marxar al



François Xavier Wallays

desert darrere sant Antoni, o els que van anar a evangelitzar Àfrica o Amèrica Llatina. No és utòpic, és realisme evangèlic, i és possible com a resposta a una crida. No som nosaltres que escollim la forma de vida, és Déu que ens crida a viure alguna cosa impossible humanament.

—Com veu la Comunitat de les Benaurances d'aquí a 100 anys?

—D'entrada espero que ja en els propers 20 anys la comunitat canviarà molt i que s'adaptarà en la flexibilitat i docilitat a l'Esperit Sant. Que serà molt més variada en les formes, xinesa a la Xina, libanesa al Líban, russa a Rússia. També espero que estigui més propera als pobres i petits, i també que sigui més fervent. A l'inici la comunitat era molt uniforme, i l'Esperit Sant ha procedit per ampliació. Espero que s'ampliarà molt més i que serà també present en molts altres contextos, especialment en llocs on cal viure un diàleg fort amb altres religions.

—I a Espanya quan vindrà?

—Hem canviat una mica la nostra manera de procedir en les fundacions. Ara deixem passar anys per formar un equip abans d'enviar-lo. Això estem fent ara, però voldria que d'aquí a ben poc hi hagi més cases a Espanya.

Guillem Farré

Fer experiència de la presència de Déu

Després del Concili Vaticà II, i d'una manera especial a França, sorgeixen nombrosos moviments i associacions que responen amb creativitat als reptes del Concili i que es caracteritzen per una renovació espiritual del poble de Déu i per un nou impuls missioner. Les Benaurances, que va ser fundada el maig del 1973 per Efraim Croissant, la seva esposa Josette, i un altre matrimoni, ara ha fet 30 anys. S'ha convertit en una de les respostes providencials i radicals a la crida de Déu. En el seu si hi ha matrimonis, consagrats i preveres que deixen les seves professions i pertinences per consagrar-se al servei del Regne de Déu.

El cor del carisma de les Benaurances és l'experiència de la presència de Déu i de la salvació enmig dels homes, i es viu a través de la pregària personal i litúrgica, així com desenvolupant apostolats molt diversos: escoles, hospitals, cases de recessos, ministeris de predicació o animació d'una ràdio diocesana.

Actualment hi ha unes seixanta cases arreu dels cinc continents. La més propera al nostre país és l'abadia de Sant Martí del Canigó, que el bisbe de Perpinyà va confiar a la Comunitat el 1988. D'altra banda, hi ha el projecte d'una fundació a l'Estat espanyol, per la qual cosa es prepara un equip i estudia les propostes rebudes.



La Comunitat de les Benaurances té una casa a Sant Martí del Canigó, a la Catalunya Nord.

Déu en totes les seves dimensions. Aquest reconeixement és el final de tot un procés que també ha estat molt important en ell mateix: hem hagut de discernir, madurar, prendre una consciència més madura de la nostra identitat... Ara tenim la seguretat interior que estem en la voluntat de Déu i tenim la responsabilitat de comunicar aquest do a tota l'Església.

—Pel que fa al vostre estil de vida, com es pot entendre que hi hagi famílies

IRAQ... Hospital Sant Rafael...
Te'n recordes... Necessita ajuda...

dominiques de la presentació

donatius al c/c La Caixa 2100-0832-60-0200543920

(Ajuda a l'hospital Sant Rafael -Iraq)

telèfon: 617 715 369



J.M. Bonet

VITRALLS des del 1923

Vitralls emplomats
Restauracions
Gravats a l'àcid
Vitralls amb formigó

Astúries, 6 - 08012 Barcelona
Tel. 932 182 399 - Fax 932 183 098

Itàlia

«Postals nadalenques» del mestre general dels dominics

■ Carlos A. Azpiroz, o.p., analitza l'any 2003 en un missatge a la família dominicana

ROMA.— El mestre de l'orde, Carlos A. Azpiroz, ha volgut escriure a la família dominicana unes «postals nadalenques» en què passa revista a aquest any que acabem. Azpiroz aprofita el seu missatge per recordar que el 22 de desembre es va celebrar un nou aniversari de la confirmació de l'orde per Honori III el 1216.

En el text, el mestre de l'orde indica que «voldria enviar algunes "targetes de Nadal". A cadascuna d'elles m'agradaria descriure-hi escenes plenes de vida que, com brots lluminosos, han tret el cap aquest 2003 alhora tràgic i ple d'ombres de mort». El desig de Carlos A. Azpiroz és «dur el pessebre on el Verb encarnat ha nascut, dons d'amor».

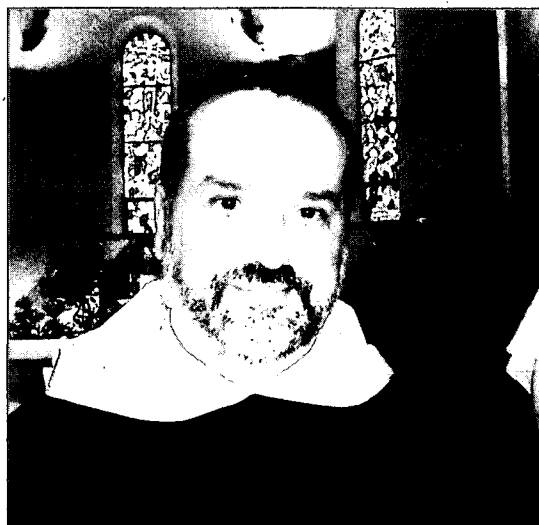
La primera «postal nadalenca» recull una imatge de les Filipines, on al febrer «podria dir que s'ha confirmat un estil de col·laboració per a la família dominicana de la regió representada en totes les seves branques», escriu Azpiroz, «la realitat de la missió reclama espais de diàleg, comunicació, anàlisi, animació!». Aquell mateix mes, el mestre general dels dominics va anar al Vietnam: «Potser una de les

ofrenes al Nen Déu pugui ser la vida i missió del laïcat dominicà en aquest país!»

El mes de març ocupa una altra «postal», en què se'n parla de Varsòvia, on un nodrit grup de germans i d'algunes germanes es van reunir per «estudiar la vida i missió de l'orde als països de l'exUnió Soviètica i els reptes que es plantegen. (...) Que aquestes festes ens inspirin camins nous per a la col·laboració entre els germans per enfortir la presència de l'orde a l'est europeu».

Terra Santa

El missatge de Carlos A. Azpiroz no oblida Terra Santa i fa referència a la seva visita a Jerusalem, que a més de posar-nos en contacte amb els tristos resultats de la



Fra Carlos A. Azpiroz, o.p.

d'Austràlia, al juny i juliol, indica que «Nadal ens ajuda a mirar cap endavant perquè Ell està a punt de fer una cosa nova a Oceania i ja està germinant». De la presència de l'orde a Corea assenyala que té el caliu i el color de la joventut: «Que en aquests festes ressonin els bells i marcial ritmes que les monges arrencaven als tambors coreans durant la litúrgia i la trobada fraterna.»

La «postal» de setembre recorda la visita a la província de Portugal, concretament al santuari de Fàtima. «Aquest Nadal tinguem els mateixos sentiments de Crist Jesús, que, sent de condició divina es va anorrear ell mateix

creixent espiral de violència a Terra Santa, ens va apropar per uns dies a la vida quotidiana de la comunitat de la nostra Escola Bíblica i Arqueològica. (...) M'he sorprès davant l'entusiasme dels nostres germans pel seu treball, per l'estudi i l'ensenyament de la Bíblia. (...) Per molts anys a tota la comunitat de Sant Esteve Protomàrtir! La seva presència a la terra que va veure néixer Jesús ens inspiri a tots l'amor per la Paraula estudiada, contemplada, professada i predicada».

Una altra felicitació nadalenca recorda que a l'abril el mestre de l'orde va visitar el palau dels Nacions Unides a Ginebra. Carlos A. Azpiroz també comenta la seva estada a la província d'Anglaterra: «Hem compartit moments intensos i molt fraterns en totes les comunitats. Els germans treballen en diversos apostolats amb gust i dedicació, i com a signe nadalenc destaca la visita a la presó de Leicester: «He quedat sorprès, no tant pel clima difícil, dolorós, imaginable en qualsevol institució carcerària!, sinó per la proximitat i afabilitat de tants dels interns amb Tony, capellà de la presó. Aquesta relació propera és signe clar de la tasca que aquest germà nostre hi fa.»

En relació amb la visita a la província

fent-se semblant als homes fins a acceptar per obediència la mort.» En aquest mes també s'esmenta el recés per a les monges contemplatives a Espanya: «El misteri del naixement de Jesús inspiri tots els monestirs i monges de sant Domènec a descobrir les seves arrels en la senzillesa oculta de Betlem!» Octubre se centra en la visita canònica a Xile, i el mestre de l'orde recorda que «el Nen Déu, la nostra Pau, ens segueix animant a caminar alegres pensant en els misteris de la Salvació!».

Mentre escrivia aquests missatges, el mestre general dels dominics rebia la notícia dels frares que formen part d'una nova comunitat a Etiòpia: «Aquesta imatge posa l'accent en la sol·licitud per l'altre, la solidaritat, el caliu de les relacions, l'acollida, el diàleg i la confiança.» «Quan rebeu aquestes "targetes nadalenques" no deixeu de donar gràcies a Déu amb mi per aquests signes de vida que brillen enmig de la foscor com l'Estel de Betlem. Bon Nadal! Que el 2004 ens porti moltes coses veritables, bones i belles, cosa de Déu! Tots els fills i filles de sant Domènec siguem constructors de pau per poder ser anomenats fills de Déu, benaurats!» (C.C.)

ISRAEL

Els franciscans conviden a passar el Nadal a Jerusalem

JERUSALEM.— Els germans franciscans de la custòdia de Terra Santa han llançat una crida a «envair pacíficament» Terra Santa per Nadal. El missatge firmat pel P. Ibrahim Faltas, o.f.m., director de l'Escola de Terra Santa i Hanna J. Masser, alcalde de Betlem, convida els cristians a no tenir por: «Fareu una contribució concreta a la construcció de la pau, que val més que mil paraules.» En la crida es llegeix: «Tindreu l'ocasió per demostrar solidaritat a qui està en dificultat i donar esperança.

Expressareu amb els fets l'amor fratern cap a qui hi viu. Serà per a tothom un acte d'amor, de respecte cap a una comunitat que viu enmig de tantes dificultats. Amb la vostra presència en qualitat de turistes i pelegrins podreu, sense cap perill per a vosaltres, fer molt pel restabliment d'aquesta quotidianitat. Als vostres cors cada dia ha de ser Nadal cap a aquells que pateixen. Nadal és misericòrdia i amor caritatiu de Déu cap a la humanitat. Us esperem!» (Fides)

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 178,30 €** ☐
Àsia i Oceania: 243,82 € ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
 (Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms
 Adreça
 Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐
 Titular Data
 Entitat Oficina DC Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA
 Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

**Pel bé de tothom,
plantem cara als maltractaments!**



**Els maltractaments tenen moltes formes.
Detectar-los per aturar-los a temps és cosa de tots.**



900 900 120 
**línia d'atenció a les dones
en situació de violència**
TRUCADA GRATUÏTA



Generalitat de Catalunya

www.gencat.net

Carta Dominical

El matrimoni i la família en el pla de Déu

«Al principi... els va crear home i dona» (Mt 19,4). D'aquesta manera presenta Jesucrist als seus interlocutors l'existència d'un pla que concerneix el matrimoni i la família. Jesucrist, en fer referència a la creació, manifesta la unitat del disseny de Déu sobre l'home i s'introdueix en la manera humana de comprendre's un mateix i de construir la pròpia vida. Amb aquesta resposta evangèlica, l'Església posa fre a les interpretacions esbiaixades que han fet d'aquesta realitat alguns corrents de pensament que només es basen en les dades sociològiques i psicològiques.

D'aquesta manera, s'estableix una relació intrínseca i inseparable entre la Revelació divina i l'experiència humana, que són els dos eixos imprescindibles per al coneixement complet de la realitat de l'home i el seu sentit. El cim d'aquesta conjunció es realitza en Crist. En la trobada amb Ell entrem en comunió amb Déu Pare que, pel seu Esperit Sant, ens capacita per descobrir i realitzar «la seva benèvola decisió» (Ef 1,5).

«Per això, l'home deixa el pare i la mare per unir-se

a la seva dona, i, des d'aquest moment, formen una sola cosa» (Gn 2,24). Amb aquestes paraules se'ns manifesta una gran veritat: el matrimoni és el fonament de la família. La realitat del mutu do de si dels esposos és l'únic fonament veritablement humà d'una família. Es veu així la diferència específica amb qualsevol altre pretès model de família que exclouï de soca-rel el matrimoni. De la mateixa manera, el matrimoni que no s'orienta vers la família condueix a la negació del do de si i a la negació de la seva pròpia missió rebuda de Déu, per substituir-la amb un pla humà equivocat.

L'anunci de l'evangeli de la família no es pot desvincular de l'anunci de l'evangeli del matrimoni, que n'és l'origen i la font. Per penetrar en la veritat i bé últims del matrimoni cal partir sempre de la consideració d'aquest en la història de la salvació. El coneixement d'aquesta profunda veritat del matrimoni s'ofereix a l'home per mitjà de la seva pròpia història, viscuda com una vocació a l'amor.

L'antropologia adequada de què partim té com a

afirmació primera que la persona només es pot conèixer, de forma adequada a la seva dignitat, quan és estimada. «L'home no pot viure sense amor —diu Joan Pau II en *Redemptor hominis*, 10.— Ell resta per a si mateix un ésser incomprensible, la seva vida està privada de sentit si no se li revela l'amor, si no es troba amb l'amor, si no l'experimenta i el fa propi, si no participa en ell vivament.»

El pla de Déu que revela a l'home la plenitud de la seva vocació s'ha de comprendre llavors com una veritable vocació a l'amor. És una vocació originària, anterior a qualsevol elecció humana, que està inscrita en el seu propi ésser, fins i tot en el seu cos. Així ens ho ha revelat Déu quan diu: «Déu va crear l'home a imatge seva, el va crear a imatge de Déu, creà l'home i la dona» (Gn 1,27). En la diferència sexual està inscrita una crida específica a l'amor, crida que pertany a la imatge de Déu. Es tracta, consegüentment, d'una crida a la llibertat de l'home per la qual aquest descobreix, com a fi de la seva vida, la construcció d'una autèntica comunió de persones. D'aquesta manera i amb aquests passos, la vocació originària a l'amor permetrà la construcció de la vida de l'home en tota la seva plenitud. El missatge i la paraula de Déu s'insereixen en el més íntim del cor de l'home i l'il·luminen des de dins. Aquesta és una característica essencial que ha de guiar sempre l'anunci del pla de Déu en la pastoral de l'Església.

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona



Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach

Arquebisbe de Tarragona i Primat



La família, transmissora de valors

La família té capital importància per a l'educació dels fills. És ben cert que ella és el primer lloc educatiu. En el si de la família es transmeten els continguts elementals de les virtuts humanes i cristianes. La pedagogia moderna afirma que els aprenentatges de la primera infància marquen la persona d'una manera indeleble. Per això cada família transmet a la generació següent un conjunt de valors que marquen el seu creixement i la seva concepció de la vida.

Certament, per als infants el seu primer aprenentatge no és ni escolar ni didàctic. No són pas les exhortacions quotidianes les que són més adients, sinó més aviat l'aprenentatge dels comportaments, l'exemple de la manera de viure els uns amb els altres i els uns al servei dels altres.

En la vida quotidiana de la família els infants van veient amb naturalitat les referències fonamentals, com són l'amor, la veritat, el respecte a l'altre, el sentit de servei, la responsabilitat personal i moltes més coses.

Això els fills de petits ho han d'aprendre de la família; l'escola, més endavant, tindrà una funció complementària molt necessària.

Els pares cristians han rebut la missió d'educar cristianament els seus fills. Aquesta és una tasca molt important i molt necessària que correspon bàsicament a la família cristiana i que difícilment podrà substituir cap altra institució, ni que sigui la parròquia o l'escola cristiana. És ben obvi que la família és la millor transmissora de la fe.

El que s'ha dit abans dels aprenentatges elementals s'aplica també a la vida cristiana dels infants. És en el cor de la família cristiana que l'infant descobreix el seu ésser cristià i rep la primera iniciació a la fe de l'Església. Per això, en el si de la família els fills petits començaran a rebre les actituds concretes de la vida cristiana a partir dels exemples quotidians de la vida: aprendre a fer el senyal de la creu, a dir les primeres oracions, a descobrir

la seva església parroquial, el lloc on van ser batejats, etc. Tradicionalment aquest aprenentatge religiós es feia a la família. Avui la situació en molts casos és ben diferent, per moltes raons que tots coneixem prou bé, i també perquè hi ha pares i educadors que estan convençuts que no s'ha de condicionar els petits en qüestions religioses. Això és un gran parany. L'educació neutra no existeix. En comptes de no condicionar el que passa és que es produeix un gran buit en aspectes que són clau a l'hora de desenvolupar una personalitat completa i integral.

La família cristiana és veritablement el lloc d'una experiència sacramental. La pràctica d'una vida d'amor entre els membres de la família, la seva actitud de perdonar-se i de reconciliar-se, la seva perseverança a no renunciar a l'amor de tots els seus membres, siguin quines siguin les seves febleses i els seus defectes, tot això constitueix una iniciació a la fidelitat i a la misericòrdia de Déu que es viu en la vida sacramental cristiana.

La pàgina

del nostre setmanari

www.catalunyacristiana.com



Els Pastorets del Vendrell



DIES: GENER 11, 18 i 25 — FEBRER 1 i 8, a les 5 de la tarda al Teatre La Lira

Informació i reserves: tels. 977 662 993 - 977 660 292

Bonificació especial per a grups i jubilats.

P autocars davant del teatre

Localitats: Caixa Catalunya i a les taquilles del teatre.

902 10 12 12 **TEL·ENTRADA**
CAIXA CATALUNYA



El 10% de la
recaptació total
de la taquilla
es destinarà a una
finalitat benèfica

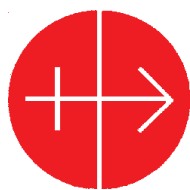
Són... els Pastorets de Catalunya!

Donem a conèixer els «Pastorets»

■ L'espectacle nadalenc típic en centres parroquials i culturals



BARCELONA.— Quan s'apropa Nadal, en un gran nombre de centres parroquials del nostre país pren empena el neguit, la il·lusió, l'esforç de dur a terme l'espectacle nadalenc d'aquestes festes i que tots coneixem amb el nom dels *Pastorets*.



Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu

Kirche in Not/Ostpriesterhilfe
Kerk in Nood/Oospriesterhulp
Aid to the Church in Need
Aide à l'Église en Détresse
Aiuto alla Chiesa che soffre
Ajuda à Igreja que sofre

Barcelona, desembre 2003

Molt estimats amics,

Un any més, ens dirigim a vostès en aquestes dates entranyables per als qui tenim fe. Aquest ha estat un any, diguem-ne, «difícil» per als catòlics. Per això, més que mai volem donar les gràcies de tot cor a tots als nostres benefactors i amics per la seva fidelitat envers la nostra associació.

Ens permetem transcriure algun paràgraf de les Directrius Espirituals del nostre estimat fundador, P. Werenfried, que ja proper als 90 anys continua sent estímul i motor per a tots els que treballen a Ajuda a l'Església Necessitada.

«El caràcter pastoral és el que distingeix la nostra Obra d'altres associacions... Aquesta diferència entre nosaltres i els altres l'hem de tenir sempre molt present...»

Evidentment, la dimensió sobrenatural i pastoral de la nostra ajuda resulta menys espectacular que les accions d'ajuda humanitària... I, com a conseqüència, també ens és més difícil promoure la generositat del proïsme. No obstant això, hem d'acceptar aquest inconvenient essencial per alleujar les necessitats espirituals de l'home.»

És per això que, a més de desitjar-los un bon i sant Nadal ens permetem presentar-los allò que ens atrevim a denominar «Regals amb sentit» per a aquestes dates. Esperem que els trobin adequats.

Calendari



Mides: 23 x 32 cm
Donatiu aconsellat 5 €



Santa María - Poesía de Dios
Llibre de poesies il·lustrat amb làmines en color, que intenta apropar-se filialment i fervorosament a Maria, com a pregària i diàleg amb Ella.
Donatiu: 10 €



Déu parla als seus fills
Petita Bíblia del Nen, amb extractes dels textos bíblics, i destinada especialment al públic infantil.
Donatiu: 2 €



Vídeo: Una Iglesia solidaria
L'ajuda pastoral de l'AEN en imatges.
Donatiu: 6 €

El teatre religiós, el més antic, agafa aires de tradició popular i ens explica de manera senzilla, pueril si ho voleu, el naixement més important de la història de la humanitat.

És com si figures d'un pessebre en comptes de ser de fang, fetes pels artistes Castells, Carratalà o Daniel..., prenguessin vida mitjançant els textos d'en Folch i Torres, d'en Pàmies, d'en Pitarra, d'en Francesc A. Picas o d'en... i ens transportessin a la joia dels pastors caminant cap a Betlem després de vèncer els entrebancs que els posa el dimoni que, vençut, farà mutis per l'escotilló no sense deixar una ferum de sofre que empudega tota la sala.

El naixement i una apoteosi esclatant de llum posarà final a la rondalla més bonica per a petits i grans.

La Comissió diocesana de Centres Culturals Catòlics potencia cada any aquesta tradició, que comporta convivència i germanor, primer pas de la Bona Voluntat, que ens pot portar la tan desitjada PAU. La pau de dintre, la que en definitiva ens omplirà més que no pas la prefabricada de llumenetes i consumisme, tan allunyada del veritable sentit del Nadal.

PAU=AMOR, AMOR=PAU. I que cada dia sigui Nadal per a tots.

Josep Maria Cusachs

Comissió diocesana de Centres Culturals Catòlics de l'arquebisbat de Barcelona

BARCELONA

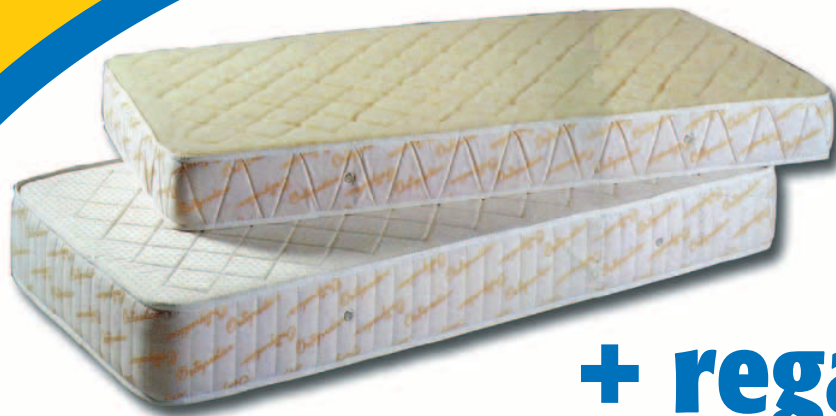
Pastorets i pessebres vivents

- Esplai Canigó: c/ Oblit, 24 - Barcelona.
 - Centre Sant Pere Apòstol: tel. 932 682 509, Barcelona.
 - Parròquia Sant Àngel Custodi: c/ Vilardell, 50 - Barceona.
 - Casal Catòlic Sant Andreu: tel. 933 453 001, Barcelona.
 - Centre parroquial Sant Vicenç de Sarrià: tel. 932 031 699, Barcelona.
 - Casal Calassanç: tel. 934 553 104, Barcelona.
 - Centre Catòlic: tel. 932 610 761, l'Hospitalet.
 - Centre parroquial: tel. 937 971 320, Argentona.
 - Parròquia Santa Creu: tel. 937 531 904, Cabriels.
 - Casal catequètic: tel. 937 782 527, Olesa.
 - Casal popular: tel. 936 973 849, Rubí.
 - Centre parroquial Sant Vicenç: tel. 937 179 401, Sabadell.
 - Centre parroquial: tel. 936 661 016, Sant Feliu de Llobregat.
 - Casal parroquial: tel. 935 932 475, Sant Fost.
 - Casal Sant Pere: tel. 937 830 729, Terrassa.
 - Sala Crespi: tel. 937 830 729, Terrassa.
- Més informació a les pàgines d'«Agenda».

Año Nuevo Descanso Nuevo

Los amigos de ELIOTEL 40 les ofrecen para estas fiestas
MAGNÍFICOS DESCUENTOS Y MUCHAS OFERTAS

Eliotel 40



Látex 100%



+ regalos

Llame al teléfono 902 10 10 23
y concrete una visita sin compromiso

REGALOS

por la compra de un
colchón ELIOTEL 40
o LÁTEX 100%:

Primero:

**Un somier articulado manual de
láminas de haya o bien otro colchón
de regalo de las mismas
características**



Segundo:

La operación renove:

Le damos 80 euros por su viejo colchón al
comprarnos el nuevo y se lo retiramos

Tercero:

**Las 20 primeras llamadas
podrán escoger entre los siguientes regalos:**

Almohada terapéutica

o bien

Mini-cadena con CD

o bien

TV color 14"

ANUNCIADO EN



ATENCIÓN

**ESPECIAL PARA
LOS LECTORES DE**

CATALUNYA CRISTIANA

Por la compra de
cualquiera de
nuestros productos
obtendrá, además
de los regalos, una
magnífica paletilla
Ibérica de jabugo, al
presentar este
folleto



Llame al teléfono 902 10 10 23
y concrete una visita sin compromiso

O P I N I Ó

Sant Jeroni i «l'hostal» de Betlem

Costa d'imaginar un home del tarannà i el temple de sant Jeroni passant hores i anys sobre els manuscrits originals hebreus i grecs de la Bíblia, a la mateixa balma, costat per costat on havia nascut Jesús, el Messies Salvador. Si coneixeu una mica la vida del sant, descobrireu un home inquiet, aventurer, balcànic com l'antiga Dalmàcia, que el va veure néixer just a la meitat del segle IV.

A Roma, amb apassionament juvenívol, es va lliurar a l'estudi d'allò més avançat de la ciència del seu temps. Als vint anys rep el baptisme. Es dona a la teologia. A Antioquia es perfecciona en la llengua grega. En el desert de Calcídia, a Síria, porta una vida espiritual intensa, superant amb grans austeritats les velles i primàries tendències desordenades.

Un jueu cristià l'introdueix a la llengua hebrea. L'any 379 s'ordena sacerdot. Tres anys després, el papa sant Damas el crida i li encarrega l'edició oficial, en llengua llatina, de la Bíblia. L'any 385 marxa a Terra Santa, on anirà preparant la gran traducció, que serà coneguda com la *Vulgata*.

Troband-nos ara nosaltres al temps de Nadal, pot ser adient de recordar una anècdota literària en la traducció del grec de l'evangelista de sant Lluc. Diu l'evangelista que Josep i Maria no trobaren lloc al *katàlima*. Jeroni tradueix aquest mot per «hostal».

I ja tenim la base, en el nostre món occidental, per a tota mena d'interpretacions del fet: des de les més respectuoses envers els veïns de Betlem fins als qui creuran que, per ser pobres, no troben altra resposta que el vulgar «Déu us empari.» Precisament, la gran virtut d'aquests pobles orientals, semites, era l'hospitalitat envers els forasters. Fins i tot les cases pairals solien tenir una caseta

complementària per poder donar acolliment als pelegrins.

Cal saber que les cases israelites del temps de Jesucrist eren molt modestes. Tenien solament dues dependències: la de baix, el pessebre o corral dels animals, i la de dalt, on vivia tota la família. Aquesta habitació era el *katàlima*. En els dies de Josep i Maria a Betlem hi havia molt de tràfec pels motius històrics que ja coneixem. La casa que els havia de donar acolliment tenia la dependència

Gran producció literària

Sant Jeroni, pare i doctor de l'Església, va néixer a Strido (Dalmàcia) cap a l'any 342. Educant a Roma, una llarga malaltia va decidir la seva vocació religiosa. El 374 va anar a Palestina, on es va lliurar a l'estudi de l'hebreu i a l'exegesi. Ordenat prevere a Antioquia, va residir uns quants anys a Constantinoble, i del 382 al 385 a Roma, com a secretari del papa Damas. A la mort del Pontífex, es va instal·lar a Betlem (386), totalment dedicat a l'estudi i a la direcció d'un monestir d'homes.

La seva tasca es va traduir en una obra copiosa i extraordinària: des de la versió llatina de la Bíblia, dita *Vulgata*, fins a treballs d'edificació, com el *De viris illustribus*, passant per innumerable comentaris a diversos llibres bíblics, amb una exhaustiva aportació de dades geogràfiques i filològiques, o la continuació de la història eclesiàstica d'Eusebi. Va deixar també una correspondència d'un interès excepcional. Sant Jeroni va morir a Betlem el 420.

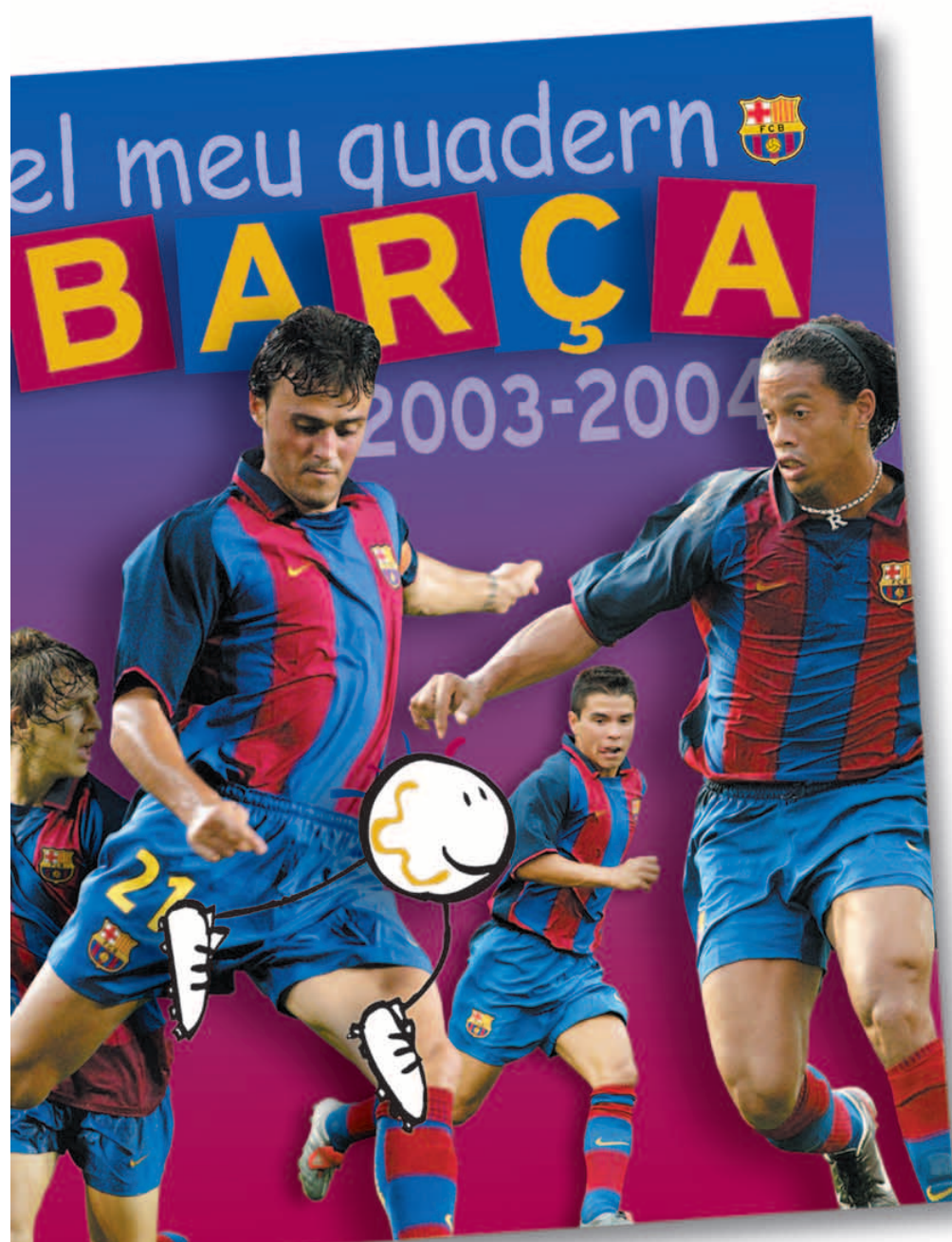


Pintura mural del frontal de l'església de Santa Maria d'Avià (Berguedà).

familiar —el *katàlima*— ocupada per uns altres forasters. D'aquí que determinessin, momentàniament, d'acomodar la part baixa del pessebre perquè Josep i Maria hi poguessin passar almenys aquella nit. Va ser aleshores que li va arribar a Maria el temps d'infantar el seu primogènit, el va embolcallar i el va ajeure en una menjadora.

Com que a *Catalunya Cristiana* altres anys ja s'ha fet ressò d'aquesta interpretació, excusem donar més detalls. Mentrestant, queda reivindicat, una vegada més, l'honor i la virtut d'un poble semita que, com Betlem, va donar als pelegrins de Natzeret una prova finíssima de la seva inveterada hospitalitat.

Antoni M. Cases



Ja a la venda a quioscs i llibreries!

Amb un pòster perquè puguis fer la teva alineació cada setmana.

Adhesius removibles de tots els jugadors de l'equip.

Un fantàstic concurs amb premis relacionats amb el Barça.



FCBARCELONA

PRODUCTE OFICIAL DEL FCBARCELONA
www.fcbarcelona.com

opinió

Punt de vista

Mn. Joaquín Iglesias
Fundació ARSIS

De la solidaritat humana a la generositat cristiana

La solidaritat és un valor fonamental en la vida de l'home i en la societat. Segons les estadístiques, Espanya és una de les nacions més solidàries del món, especialment davant les grans catàstrofes. Hi ha moltes ONG que es dediquen a pal·liar aquestes situacions. Només a Barcelona província n'hi ha unes 11.000 actives.

Hi ha una sensibilitat innata en moltes persones que les empeny a ajudar els altres, sense tenir necessàriament el do de la fe. La solidaritat és una exigència ètica.

Més enllà de l'imperatiu ètic o de la sensibilitat humana, en els cristians hi ha una dimensió transcendental de la solidaritat. És una actitud vital de reconeixement i gratitud, perquè som conscients de tot el que hem rebut sense merèixer-ho, per do de Déu. Aquest agraïment ens fa mirar cap als més pobres, que són els que estan preferentment al cor de Crist. No ajudem els altres per obligació, sinó per compromís cristià. Molts voluntaris donen part del seu temps i de la seva vida per fer bé als altres.

L'Església promou diferents campanyes per despertar la solidaritat dels cristians. La nostra Església és mendicant i demana com a pobra, ja que hi ha moltes obres i moltes missions per mantenir. Tant de bo que sortís dels mateixos cristians l'impuls d'ajudar generosament sense que aquesta hagués de demanar amb tanta insistència! Ajudar el proïsme

hauria de ser una actitud natural, una cosa intrínseca de l'ésser cristià. No ens hauria de costar donar una mica del que Déu ens ha regalat per endavant en abundància.

La generositat arrenca del mateix Déu. Ell ens ho ha donat tot i encara més: ens regala el seu Fill, que es deixa matar per amor a la humanitat. No només una vegada: continuament ens el regala, i ell se'ns fa present perquè puguem menjar del seu cos cada vegada que celebrem l'Eucaristia. Ens dona més que la seva paraula i el seu temps: se'ns dona ell mateix. Els cristians no podem ser negligents davant la gratuïtat de Déu envers nosaltres. Aquest ha de ser el nostre objectiu: donar sense esperar res a canvi. I donar com Déu dona: amb esplendidesa i sense regatejar. La generositat ha de marcar el nostre tarannà cristià. El nostre testimoni de magnanimitat és necessari en una societat tan mancada de gratuïtat, on tot es fa per interès o per obtenir alguna cosa a canvi.

Déu ha cercat l'excel·lència en tot allò que ens ha donat. Nosaltres tenim l'opció de respondre amb tota llibertat al seu gran amor i generositat. L'home sempre estarà en deute amb Déu. I quina altra cosa pot fer que respondre-li donant alguna cosa de si mateix a qui ho necessita! Imitem la generositat de Déu, tal com diu sant Pau: «De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc.»

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

Quaranta anys

A costumo a dir als alumnes de la Facultat de Teologia que la renovació del Concili Vaticà II ha estat esplèndida en molts camps de la vida de l'Església. Avui, diumenge, he confirmat la meua visió en la gran participació activa dels fidels al llarg de la celebració de l'Eucaristia.

En efecte, la missa és, en general, ben celebrada i participada en els nostres temples. El silenci, l'atenció a la proclamació de la Paraula de Déu, els cants, les diverses postures de cada moment, la comunió... Val a dir que hi ha una riquesa notable en molts camps de la vida eclesial. Això no significa que tot estigui fet. L'Església, a fi de comptes, sempre es va fent. L'Esperit, movent els cors dels fidels, la va bastint a cada època. El foc de l'Esperit l'enardeix i la fa transparència de l'amor de Déu per a tots. A l'Església sempre hi ha els sants que li donen solidesa i que revelen el Crist que passà arreu fent el bé.

No m'ha agradat mai dir als meus alumnes que les coses passades eren millors. Tot temps ha tingut els seus afany i ha engendrat realitats positives i reptes de progrés. Els nostres dies, des del punt de vista cristià, tenen similitud amb els anteriors. I, com ells, hi ha brillantor, moltes vegades, i, d'altres, opacitat. Sempre roman la crida a prestar atenció als signes del temps, és a dir, al que el Senyor espera de nosaltres. Tot temps és ple de gràcia i, per tant, una vertadera oportunitat d'Evangelí.

El dia 4 de desembre d'enguany, el papa Joan Pau II signava una carta apostòlica amb motiu del quadragèsim aniversari de la publicació de la Constitució del Concili

Vaticà II sobre la Sagrada Litúrgia. Va ser el primer document aprovat en el Concili i signat pel papa Pau VI. Constitució rebuda amb una gran joia, com a penyora de la renovació eclesial.

La carta apostòlica, amb una mirada transversal a la Constitució conciliar, valora els fruits de la reforma litúrgica. La litúrgia és situada «a l'interior de la història de la salvació, la finalitat de la qual és la redempció humana i la perfecta glorificació de Déu. Història sagrada que coneix el seu cim en la mort i la resurrecció de Crist. Litúrgia que és el cim al qual tendeix l'acció de l'Església i, ensems, la font d'on brolla tota la seva força».

El Sant Pare exhorta a aprofundir en l'essència de la litúrgia i en descriure les perspectives. Cal redescobrir el valor de la Paraula divina, el dels llibres litúrgics, el del diumenge i tenir molt present que la vida espiritual dels fidels es nodreix en la celebració litúrgica.

Els temps actuals, necessitats d'una nova evangelització, truquen al cor de la litúrgia. La set espiritual dels homes només la pot sadollar el contacte personal amb el Senyor. Els pastors de l'Església han de saber conduir, a través de la litúrgia, al misteri del Crist. Que ensenyin a estimar el silenci, el gust per l'oració, encaminant els fidels a la pregària amb la Litúrgia de les Hores... I que es comprometin a promoure la vida litúrgica per forjar homes i dones de pregària.

«Cal que en aquest inici de mil·lenni es desenvolupi una «espiritualitat litúrgica»».

Tenim un gran tresor en la celebració de la fe. Aprofitem-lo! La fe celebrada es converteix —així ha de ser— en fe viscuda.

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà (ynaraja@ynaraja.telefonica.net)

Perspectives nadalenques

No escriuré sobre allò de què tantes vegades he parlat: hi ha a qui el Nadal l'ofèn. M'he referit sempre a persones que passen un mal tràngol, ja sigui una desgràcia que ha passat a un ésser estimat, a causa d'un fracàs sentimental o per la ruptura de la seva vida professional. Resulta absurd que en aquestes situacions adverses o en qualsevol altra, la gent exigeixi que, tant si li agrada com si no, tant si el seu humor és bo com dolent, ha d'estar, o semblar, molt alegre. A la premsa d'avui lleigeixo en grans titulars: «Síndrome aguda de Nadal. Una quarta part dels espanyols afirma que aquestes dates cada vegada li agraden menys.»

Sincerament hem de reconèixer que als cristians ens han arrabassat el Nadal. A la premsa o en programes televisius, tot el que s'ofereix a l'home d'avui no té res a veure amb el misteri de Betlem.

Trist també és el criteri que el centre de les festes sigui el dinar, o l'àpat, corresponent. He repassat uns quants menús que s'anuncien i estic segur que si a una llar d'aquestes se li acudís cridar la Sagrada Família, o s'esquillés a compartir aliments amb tots els reunits, resultarien ser uns molestos desbaratadors. Un àpat nadalenc abundant i costós, tot i que la presència familiar sigui molt concorreguda, no és un bon exemple cristià. Canvio de tema i passo a l'àmbit educatiu. Li ho deia a una parella que ha vingut a celebrar els seus 25 anys de matrimoni, i ho repeteixo sovint en ocasions semblants, la fecunditat, una de les finalitats del matrimoni cristià, no acaba quan cessa la fertilitat biològica. No engendraran fills per a la biosfera, però, amb el seu exemple, amb els seus criteris, amb els seus consells i amb la seva ajuda espiritual, més que amb menús exquisits, hauran d'educar en la fe que va germinar en el baptisme. Fa poc llegia una frase d'un bisbe espanyol amb motiu d'un casament que em va agradar molt: «Un sacrament: dos sants.» Afegeixo jo: «Una família cristiana és una, Església domèstica que aquests dies haurà de celebrar la seva litúrgia peculiar i pròpia.»

Podem constatar que a qualsevol persona de cultura mitjana, sigui quina sigui la seva actitud religiosa, se li pot parlar del misteri de Betlem, de les Benaurances i de sant Francesc d'Assís. Són «fenòmens» universalment acceptats i apreciats. Moltes persones reviuran il·lusions infantils al voltant d'un naixement, pregàries i cançons pietoses en el racó més bonic de la llar. Per aquí podem començar a desenterrar creences. Perquè el record d'una nadala cantada amb il·lusió, un trosset de torró o de massapà, menjat després d'una missa a la qual tota la família ha assistit, suscita una felicitat, potser nostàlgica, molt superior a l'àpat del marisc més bo, regat amb els vins més selectes. Senyors cristians: ha arribat l'hora en què a finals de desembre expresseu clarament els criteris suprems que han de regir la nostra escala de valors. Us ho confesso sincerament: la meua il·lusió més gran és que en aquest Nadal s'assegui a la meua taula algun immigrant i vinguin a missa uns quants malalts. Cantaré aleshores, com altres anys, l'himne de Simeó (Lluc 2,29).

Bon dia!

Compren materials d'enderroc (teules, radiadors, fàbriques en desús, reixes, portals, etc.) i material antic (llibres, biblioteques, botigues velles, etc.).

Truqueu a en Raimon o en Pau al
972 645 262

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Som a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, ascensor, sala d'estar, seguiment mèdic i sanitari, animació, caliu humà. Estadades temporals i indefinides. Poques places. Campoamor, 56 - Barcelona.

Tel. 934 274 453

PUJOLS JOIERS, els artesans de l'or

TANQUEM PER
JUBILACIÓ

Liquidació total

joieria, rellotgeria i
argenteria

Visiti'ns al carrer Hospital, 29,
de Barcelona, al costat de les
Ramblas. Tel. 933 182 284



COSM PRIMERA AGÈNCIA MATRIMONIAL DE CATALUNYA

La cerca de parella requereix les màximes garanties.

Més de 25 anys d'experiència.

Dirigida per Psicòloga col·legiada.

Garantia JAC Generalitat de Catalunya.

Informi-se'n gratuïtament i sense compromís, el nostre equip de psicòlegs li dirà si pot ajudar-lo/la.

COSM, c/ Balmes, 64, 3r 2a (xamfrà c/ Aragó)
08007 Barcelona

Tel. 934 877 180 - Fax 934 877 148

http://www.agenciamatrimonial.com

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluis.serra@fms.it)

El primer Nadal

El pas del temps genera moltes adherències històriques fins al punt que els arbres no deixen veure el bosc. El desplegament festiu d'aquests dies adquireix una dimensió que hi ha qui, en un instant de lucidesa, es pot preguntar: què celebrem? Per donar una bona resposta, seria interessant remuntar-se al primer Nadal. La llunyania multiseular del fet que està a l'arrel de les nostres festes nadalenques actuals ha idealitzat la realitat viscuda aleshores o l'ha desvirtuat a través del remolí consumista en el qual estem immersos. Tinc una estimació especial per Greccio, un santuari situat en una roca, on sant Francesc d'Assís, la nit del 24 de desembre del 1223, va representar amb personatges vius la Nativitat. Va voler fer palpable un misteri que intenta reproduir poèticament cada construcció pessebrística, tan arrelada a Itàlia.

Quines són les claus del primer Nadal? Jesús neix «arribada la plenitud dels temps». Les coordenades sociopolítiques i històriques en el moment i el lloc de la seva aparició no eren gaire engrescadores. Arriba en un país dominat pels romans i dividit interiorment per interessos múltiples. La família escollida és pobre, com tantes altres de la seva època. Es compleixen els dies justament quan han d'obeir l'edicta de Cèsar August que ordena fer un cens en tot l'imperi. Tothom ha d'anar a la seva població d'origen. Viatge d'un matrimoni jove. La dona embarassada. No troben lloc on passar la nit. Van al camp dels pastors. Els habitants de la zona feliciten els dos joves per l'infant nascut. La història està plena de fe. Costa d'entendre que els camins siguin tan ordinaris i pobres. Han de vetllar per la circumcisió de l'infant i presentar-lo al temple, com indiquen les normes. Les compleixen amb tota naturalitat. Presenten l'ofrena mínima, pròpia de les famílies sense recursos: un parell de tórtors. Personatges del temple de Jerusalem barregen missatges de benedicció amb profecies misterioses i inquietants. Interpretant el llenguatge dels somnis, decideixen fugir a Egipte per salvar la vida del seu fill. Es produirà una matança d'infants més petits de dos anys. Crits de dolor i plors de les mares joves davant la brutalitat dels mateixos connacionals. Tots tres viuen a l'exili, immersos en una llengua i cultura diferents.

Què subjaeu en aquests esdeveniments, plens de vitalitat i de dramatisme? Déu només entra en la història a través de la col·laboració de les persones. Passa amb Maria de Natzaret. Gràcies al seu sí, Jesús entra en el món. Déu embolcalla la nostra realitat però com les ones electromagnètiques necessita un transistor per poder ser captat. A l'aire onegen les notes musicals, però només podem sentir-les si aconseguim connectar-hi a través d'un bon receptor. Maria compleix aquesta funció. La seva disponibilitat a la Paraula de Déu fa possible la irrupció de Déu a la nostra història. Cadascú de nosaltres podem fer possible la presència divina que sense nosaltres seria imperceptible. Per tant, el Nadal és una opció de fe. Com Maria, implica reconèixer que hi ha una altra dimensió en la nostra existència i al nostre món, una dimensió espiritual que constitueix la nostra força més gran.

Maria, una vegada escoltada la Paraula de Déu, pren dues decisions clau: accepta la seva vocació, és a dir, el pla de Déu en la seva vida, i ajuda la seva cosina necessitada. Tota opció espiritual profunda comporta una opció seriosa a favor dels altres. A partir d'aquí, gaudeix del do de la seva maternitat (m'agraden les pintures italianes que pinten l'infant Jesús mamant del seu pit matern, imatge de tendresa i de maternitat nodrent). A la vegada, afronta les dificultats que comporta la missió encomanada. No té una vida fàcil ni còmoda.

Viure avui el Nadal per a tots nosaltres té sentit si la nostra celebració arrela en la fe, si estimula la nostra comprensió de la Paraula de Déu, si ens permet portar endavant la nostra missió tot i els nombrosos inconvenients i incomprensions que poden sorgir, si ens llança a favor dels altres, especialment dels més pobres i necessitats. Sé que no hem de prescindir dels símbols, dels pessebres i de les nades... perquè tots ells tenen un valor en la pedagogia de la fe. Recordar el primer Nadal ens convida a anar al que és essencial d'aquesta festa i a no perdre'ns en el que és secundari i accessori. Des d'aquesta perspectiva, aprofitant la cita setmanal en aquesta columna, et dic de tot cor: «Accepta que Déu vingui al món a través teu i serà Nadal.» Mária ho va fer fa 2.000 anys. Avui ens toca a nosaltres.



MANUEL TOVAR FEIJOO

que morí el 24 de desembre del 1999
en la pau de Crist
tal com havia viscut.

Les misses commemoratives se celebraran a l'església de Santa Anna de Barcelona el dia 24 de desembre a les 12 h i el dia 1r d'any a les 12.30 h, i al monestir de Montserrat els dies 24 de desembre i 1 de gener a la missa conventual de les 11 h.

*El teu record perdura sempre i em fa tenir confiança per
seguir endavant fixa la mirada a l'infinit.*

La teva esposa, Maria Teresa Mercader

Notes insignificants

Germà Adrià

La parròquia,
centre d'acollida

El meu àngel Belalín, que cada vegada es mostra més dolç i confiat amb mi, m'ha tornat a escriure amb ocasió del Nadal.

A la carta em deia de quina manera li agradaria a la Mare de Déu que cadascú visqués el Nadal.

La Mare de Déu diu que li agradaria que aquest Nadal cada parròquia fos un centre d'acollida i de Bona Nova i d'alegria per a tothom.

Després de Nadal li ha dit que l'Infant Déu farà un regal especial, molt bo, a la parròquia que guanyi el concurs d'acollida. I diu que la Mare de Déu vindrà del Cel a posar una medalla al rector i a tot el consell parroquial.

A l'Infant i a la Mare de Déu els agradaria que enguany totes les parròquies obrissin ja les seves portes abans de les 9 de la nit i que preparessin un assortiment de canapès i begudes (no alcohòliques) i de caramels i tot de coses bones de pastisseria.

Que durant tres hores cada parròquia sigui una festa per a tothom. I que de cada parròquia surti al carrer a recollir els rodamons, els marginals, tots els que més repugnen a la ciutat, i que els portin a la parròquia. I una vegada dutxats i canviats participin tots en llocs de preferència en el banquet-festa.

I que permetin que els bons músics harmonitzin la festa amb les seves melodies, i que puguin cantar tots aquells que se sentin cantors en amor, i que puguin saltar com David, tots els que es puguin rejoyenir.

I, així, fins a les dotze de la nit. Que a les 12, acabin les festes i es llegeixi l'Evangeli nadalenc i se sintetitzin les cerimònies de

la missa per acabar amb la recepció de tothom a l'Infant Déu nouinat.

Que el Nen vol envair el cor de tothom aquesta nit.

Que Maria vol omplir de petons cada parròquia i omplir-la de somriures.

I que després, quan ja tothom torni a casa seva, la parròquia tingui preparats matalassos i mantes en unes quantes capelles perquè hi passin la nit els que serien al carrer.

Que no es preocupin els rectors. El mateix Infant Déu organitzarà un servei d'àngels per vetllar el somni dels pobres.

Que el Dia de Nadal, els mateixos àngels tindran cura de deixar l'església neta i preparada.

I diu Belalín que abans del final de gener ja se sabrà la parròquia guanyadora del Nadal 2003.

I que aquesta parròquia no es pot ni imaginar el regal del Nen. I no poden ni sospitar la pluja de petons i de somriures de mare que enviarà Maria.

I que no és estrany que la parròquia guanyadora tingui durant un any un àngel com a organista.

I que no és estrany que en aquesta parròquia se sentin cants d'àngels a totes les misses.

I que segurament a les col·lectes de totes les misses baixin àngels a omplir les safates.

I que com que és el primer concurs que s'organitza de parròquies per Nadal, Déu no es deixarà guanyar en generositat.

No cal apuntar-se al concurs.

Déu, l'Infant, ho veu tot.

Zoom

Eduard Brufau



Coincidint amb les festes de Nadal s'ha publicat el llibre «Montserrat, natura i esperit». L'obra, a càrrec de l'historiador Mn. Antoni Pladevall i el fotògraf Jordi Olavarrieta, recull un seguit de textos d'autors històrics com ara Goethe, Laborde, Verdaguer o Sagarra sobre la muntanya, acompanyats de fotografies de Montserrat. El llibre, presentat el dia 12 de desembre al monestir benedictí, pretén mostrar, conciliats en una mateixa realitat, l'aspecte religiós i el natural del massís.

□ Conte de Nadal

Vet aquí, en un país llunyà, un rei molt poderós que tenia una filla petita. La nena era molt bona, molt bonica i molt intel·ligent, però tenia el defecte que era força inconstant i no acabava les coses que començava perquè s'hiavorria.

Per animar la filla, el rei va manar als artífexs del regne de construir un cosmos perquè la nena s'ho passés bé. La nena va aprendre a conèixer les plantes i els animals d'aquest cosmos. Va aprendre a contemplar i a observar els estels i els planetes. Passat un cert temps, va començar a avorir-se perquè no aconseguia d'aprendre's de memòria el nom de tots aquests éssers.

Aleshores el seu pare li va donar un malalt per tenir-ne cura. Ella sabia el que significava la paraula «dolor» perquè ella mateixa l'havia experimentat de vegades. I ho va fer meravellósment: Volia tenir cura de més malalts perquè sabia que ho faria bé, però la seva madrastra també estava malalta i li va dir a la nena que només la cuidés a ella. A més, la nena també es cansava de tant sentir queixar-se els malalts i de no tenir el poder absolut de guarir-los. S'avorria.

Així doncs, el rei va pensar de deixar que fes el que volgués. La nena no s'ho va pensar gaire i de seguida es va llançar als braços del seu pare i li va fer mil petons, milions de petons mentre li acarönava el cabell. El temps passava i la nena ni se'n cansava ni s'hiavorria. Com cansar-se'n, si el seu pare era l'autor de la vida? I el rei, tot i que no estava cansat de l'afecte que li demostrava la seva filla, li va dir que, com que encara tenien temps, li fes alguns dels seus petons meravellosos al seu germà, als seus parents, als seus veïns... a tots els malalts que li fos possible, als pobres... I li va donar el poder de no avorir-se.

I així van ser molt feliços i no

Cartes del lector



els va caldre ni menjar anissos ni beure cava. I el mateix rei va preparar àpats deliciosos per a tot-hom.

CONCEPCIÓ MARTÍNEZ
Barcelona

□ De nou arriba el Nadal

És un dels grans desitjos de què tots, quan arriba aquest darrer mes de l'any, volem gaudir i que ens transmetem els uns als altres. Podríem dir que és el text més escrit, parlat i pensat de tota la humanitat: «Bon Nadal!»

Nadal, al món, ha esdevingut una marca per comercialitzar tota mena de productes, loteria, els grans àpats en els ambients d'alts executius, cadenes de viatges turístics i encara més als indrets que la neu va cobrir.

Aquest matí, en les primeres notícies, anunciaven baixes temperatures. Dos pobres morien congelats de fred, en unes dates en què ens crida la consciència per compartir amb els que no tenen ni on reposar el cap. Per compartir tenim temps durant tot l'any i no únicament en aquests darrers dies.

El «Nadal dolç i amarg». Uns que tornen i uns altres que se'n van en l'anomenada «missió de pau», en aquesta lluita continuada que no deixa d'estar en guerra perquè contínuament moren a costa de l'odi de l'enemic. Famílies que reben els difunts i, sota el consol del poble, continuen patint, en la soledat; dones i fills que esperaven amb alegria passar plegats aquest Nadal.

Passem pel temps, així com creuem un desert, sense saber el camí que ens mena al final. El vent dur aixeca les arenes i esborra les passes del darrer emigrant, que

cerca endur-se a la boca un tros de pa i de vegades no ho aconsegueix per no arribar a terme i ell mateix esdevé menjar per als peixos del mar.

Passem sense veure, si bé el nostre esguard compassiu pateix per tot durant un instant. Cada dia anem construint el pont més llarg perquè hi caminin els que cerquen sense descans, i és possible que fins i tot els donem la mà, però no reben allò que els correspon en dret i que encara no és de la seva propietat.

Les persones que cada dia es lleven als pobles més petits respiren molt directament el que és el Nadal. En podríem anomenar molts, però és el poble d'Amayas el que està situat més alt; tres persones, en una llar, esperant un familiar. Els carrers i els camps són blancs, una merla i una au transeünt descansen en pau al capdamunt de la torre, com si portessin entre les ales «el missatge de Nadal».

Mn. PEDRO LARRAD PÉREZ
Barcelona

□ «Nulla dies sine linea»

A la pàgina 12 del número 1.262 de *Catalunya Cristiana*, corresponent al 27 de novembre, en l'article titulat *La màgia del pensament* es llegeix «ulla, die sine linea».

La frase exacta és «nulla dies sine linea». És de Plini el Vell (23-75 dC) en la seva obra *Història de la natura*. Per això, tampoc no resulta exacta la traducció «cada dia sense una línia», sinó «cap dia sense una línia».

L'autor exhorta a l'esforç diari, fidel, constant encara que es tracti de petites coses. Aprecio l'autor, però... *et bonus aliquando dormitat Homerus*.

P. LUIS ORIGLIA
Barnabita
Sant Adrià del Besòs

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL,
pel Dr. Joan
Antoni Mateo



L'ombra del dubte

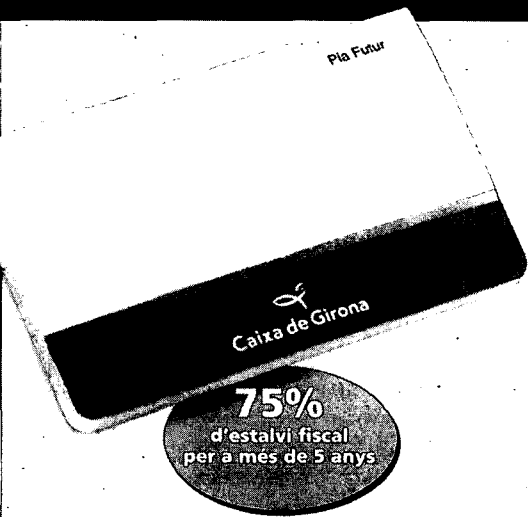
—Llegia feia pocs dies una entrevista amb un filòsof que es declarava seguidor de Hegel. Abans havia estat cristià. Preguntat pel tema de Déu deia: «La primera pregunta quan t'expliquen Déu és: "Bé, però... i vostè com ho sap?" Em sembla una objecció que afecta frontalment la posició de la fe.» Què respondria vostè a la pregunta?

—Miraré de donar-hi una resposta, però m'agradaria saber si vostè també s'ha esforçat per donar-la. Els cristians sempre hem d'estar disposats a donar raó de la nostra esperança. Jo també vaig llegir l'entrevista que esmenta. El seu protagonista és el conegut filòsof Ramon Valls. Recordo que fa anys vaig assistir, acompanyant-hi un bon amic i professor, el P. Eusebi Colomer, en una conferència que Valls va fer sobre Hegel a l'Ateneu Barceloní. Voldria matisar una cosa que vostè esmenta en la seva pregunta. Em diu que Valls abans va ser cristià. Jo diria simplement que va ser jesuïta. Ho dic perquè em fa l'efecte que Valls no va entrar mai en l'experiència de Crist. En diverses respostes del meu Consultori he abordat temes de fonamentació de la fe. M'hi remeto ara en referir-me a l'existència de Déu, raonabilitat de la fe, etc. Avui voldria tractar una altra qüestió.

El filòsof ens demana: «I vostè, com ho saben?» També podríem preguntar-li a ell: «I vostè, com sap que Hegel té raó?». De fet, ell es cura en salut dient que els que diuen que creuen i els que diuen que no creuen l'únic que fan és organitzar de dues maneres diferents la mateixa ignorància: Poc convincent. I, a més, no és el mateix per a la vida organitzar un sistema que fonamenta un sentit d'un altre que només ofereix un tràgic absurd. Valls, com a bon hegelianista, no dubta a afirmar que a l'univers la nostra felicitat tant li fa. Per a ser bon hegelianista cal tenir un bon davallant! Però tornem a la primera pregunta: saber o no saber, vet aquí la qüestió. Preguntem: de quin saber es tracta? Si per saber entenem un coneixement objectiu que no implica la nostra vida i que és susceptible de ser totalment racionalitzat, direm que no ho sabem. Si per saber entenem una experiència de vida que neix d'un-encontre amb Crist que ens assoleix i ens transforma, direm que sí que ho sabem, però que només ho podrà «saber» el qui en faci l'experiència. Les coses de la vida que veritablement mereixen ser apreses, difícilment poden ser ensenyades com s'ensenya la lliçó en un llibre o manual. És important que ens n'adonem si no volem que la incorporació a la vida cristiana sigui un fracàs estrepitos. Només el qui es troba vitalment amb Crist, coneix veritablement Crist. També queda l'esperança que molts, com el nostre filòsof, a l'hora decisiva es refiïn més de Crist que de Hegel, perquè només Crist té paraules de vida eterna.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a: elconsultori@hotmail.com - catcris@iber.net - www.balmesiana.org - apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida). Cal indicar sempre «Consultori».

Pla Futur



Per fer els millors plans

Obri un
Pla Futur.
L'ajudarà a fer realitat
els seus projectes.

Informi-se'n a les nostres oficines.


Caixa de Girona
www.caixagirona.es

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa,
santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic C; ferial 2)

Temps de Nadal

(Salteri: setmana 1)

DESEMBRE

28. Diumenge

La Sagrada Família (F), *Blanc*. Lectures: Eclesiàstic 3,3-7.14-17a / Salm 127 / Colossencs 3,12-21 (o bé: 1 Samuel 1,20-22.24-28 / Salm 83 / 1 Joan 3,1-2.21-24) / Lluc 2,41-52

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Innocents, mrs.; Abel; Santes, Dòmina, vg. i mr.

Festa Major: a Bellmunt del Priorat i Montmeló.

29. Dilluns

Octava de Nadal, *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,3-11 / Salm 95 / Lluc 2,22-35 (Es pot commemorar: *Sant Tomàs Becket*)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, David, rei i prof.; Tròfim, b.

Festa Major: a Alfarràs, Alp, Bigues i Riells, Canet de Mar, Gavà, Lles de Cerdanya, el Masnou, Olivella, Perafita, Perafort, Premià de Dalt, Rubí, Sant Cugat del Vallès, Sant Pere de Ribes, Sant Pere de Vilamajor, Sora i Tossa de Mar.

30. Dimarts

Octava de Nadal, *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,12-17 / Salm 95 / Lluc 2,36-40

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Mansuet, mr.; Rainer, b.; Fèlix I, p.; beat Raül, ab.; Santes, Anísia, mr.

31. Dimecres

Octava de Nadal, *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,18-21 / Salm 95 / Joan 1,1-18 (Es pot commemorar: *Sant Silvestre I*)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Sabinià, b. i mr.; Santes, Coloma, vg. i mr.; Melània la Jove.

Festa Major: a Centelles.

GENER

1. Dijous

Octava de Nadal. *Santa Maria Mare de Déu (S)*, *Blanc*. Lectures: Nombres 6,22-27 / Salm 66 / Gàlates 4,4-7 / Lluc 2,16-21

ALTRES CELEBRACIONS: *Imposició del nom de Jesús, Emmanuel*. Sants, Concordi, prev. i mr.; Almaqui, mr.; Santes, Eufrosina, vg.

2. Divendres

Sant Basili el Gran i Sant Gregori Nazianzè (MO), *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,22-28 / Salm 97 / Joan 1,19-28

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Macari, ab.; Isidor d'Antioquia, b. i mr.; Adelard, ab. Santes, Emma, vg.

Festa Major: a Masllorenç.

3. Dissabte

Fèria. *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,29-3,6 / Salm 97 / Joan 1,29-34. Si es vol: *El Santíssim Nom de Jesús (MLI)*, *Blanc*.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Anter, p. i mr.; Fulgenci, b.; Daniel, mr.; Atanasi, mr.; Josep-Maria Thomasi, prev. i card.; beat Alan de Solminiac, b.; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev.; Santes, Genoveva, vg.

Festa Major: al Pont d'Armentera.

Lectures bíbliques

La Sagrada Família

Lectura primera

Sir 3,2-6.12-14

Qui venera el Senyor honora els pares

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira:

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no els menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Salm responsorial

127

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

*R. Feliços els fidels del Senyor,
que viuen seguint els seus camins.*

La teva esposa fruitarà com una parra,
dins la intimitat de casa teva;
veuràs els fills com plançons d'olivera
al voltant de la taula. *R.*

És així com els fidels del Senyor

seran beneïts.
Que el Senyor et beneeixi des de Sió.
Que tota la vida puguis veure
prosperar Jerusalem. *R.*

Lectura segona

Col 3,12-21

Vida familiar en el Senyor

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses:

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de comprensió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres en tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i cànctics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant

per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

Al·leluia

Col 3,16a

*Que la paraula de Crist, en tota la seva riquesa,
tingui estada entre vosaltres.*



Evangeli

Lc 2,41-52

Els pares de Jesús el trobaren enmig dels mestres

Lectura de l'Evangeli:

Els seus pares anaven cada any a Jerusalem per la festa de Pasqua. Quan tenia dotze anys, hi pujaren com era el costum de la festa, i, passats els dies, quan se'n tornaven, l'infant Jesús es quedà a Jerusalem sense que se'n adonessin els seus pares. Creguts que era a la caravana, arribaren al terme de la jornada, i el buscaven entre els parents i coneguts. Com que no el trobaren, se'n tornaren a Jerusalem a buscar-lo.

I, al cap de tres dies, el trobaren al temple, assegut enmig dels mestres, escoltant-lo i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien es meravellaven de la seva intel·ligència i de les seves respostes. En veure'l es quedaren sorpresos i la seva mare li digué: «Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo t'estem buscant amb ànsia.»

Ell els va dir: «Com és que em buscàveu? No sabíeu que jo he d'estar a casa del meu Pare?»

Però ells no compregueren el que els deia. Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

L'octava de Nadal

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Una festa de vuit dies

La litúrgia de l'Església romana ha revisat a fons el calendari després del Concili Vaticà II. En els segles anteriors, moltes festes gaudien d'una ampliació de vuit dies —les octaves— que en alguns casos fins i tot es sobreposaven unes a les altres, complicant bastant l'organització de l'ofici diví i ocupant, abans de sant Pius X, fins i tot la litúrgia pròpia dels diumenges. La simplificació feta ha estat dràstica. Actualment, només la solemnitat de Nadal té pròpiament octava, i la primera setmana de Pasqua és tractada també com octava. Això indica la importància de la solemnitat de Nadal, i convida a preguntar-se quines característiques han de tenir aquests vuit dies:

La litúrgia romana celebra, en els dies següents al 25 de desembre, tres festes: Sant Esteve, Sant Joan evangelista, i els Sants Innocents màrtirs. La forma, però, de celebrar-les, sobretot

pel que fa a la litúrgia de les hores, fa veure clarament que aquestes festes queden inscrites dintre l'octava de Nadal. I certament no és pas gens difícil enllaçar la celebració d'aquests sants amb el misteri de Nadal. El dia 26, sant Esteve és celebrat com el primer màrtir cristià, fruit primerenc del misteri pasqual inaugurat amb l'encarnació i el naixement de Jesús. El dia 27, sant Joan evangelista es presenta com l'autor tradicional de l'Evangeli de la Paraula feta carn. El dia 28, el martiri dels sants innocents de Betlem, ens porta a la memòria el naixement de Jesús. El primer diumenge després de Nadal fem memòria de la família de Natzaret, i acollim els seus exemples. Finalment, el dia 1 de gener és, alhora, la solemnitat de la Mare de Déu i l'octava de Nadal.

Els últims dies d'un any

L'octava de Nadal coincideix amb la darrera setmana de l'any civil. Aquesta

coincidència no ha d'ésser menystinguda. De fet, durant aquests dies moltes persones i comunitats dediquen temps especials a la pregària, a la revisió de la pròpia vida durant l'any que acaba, i formulen propòsits de cara al futur. Això és sobretot força general el dia 31 de desembre, enllaçant amb el trànsit vers el dia 1 de gener d'un any nou. Els mitjans de comunicació dediquen també aquests dies espais temàtics a repassar les coses més notables de l'any que acaba. Resulta interessant aquest repàs, que ens fa recordar en poca estona allò que han estat esdeveniments que han marcat el nostre temps.

No ens costaria gaire, en aquest moment, fer al·lusió a alguns esdeveniments eclesials que hem celebrat amb goig. Hi posaríem, per exemple, els 25 anys del pontificat de Joan Pau II; una data que tot el món ha celebrat amb respecte i agraïment, i que ens ha ajudat a valorar més encara el ministeri personal d'aquest Papa. També hi posaríem,

d'una manera més propera, la visita del Papa a Madrid per la canonització de cinc espanyols, i el seu inoblidable encontre afectuós i paternal amb els joves a Cuatro Vientos.

És veritat que no tot el que recordem és igualment joïós. La tenebra de la guerra i del terror a molts llocs de món, començant per la Terra Santa, continua donant testimoni de l'obscuritat del cor humà. Qui pot comprendre el que hi ha en l'home?

Al costat de les coses que afecten la humanitat sencera, o tota l'Església, hi ha els records personals o de cada comunitat, diocesana, parroquial, religiosa, familiar... Tenim motius de sobres per donar gràcies a Déu, i també motius per demanar perdó. Tenim el record de les persones estimades que durant l'any hem encomanat a la misericòrdia del Pare, i a Crist que les ha cridat. Tenim la joia dels nous preveres i diaques en les nostres Esglésies, l'alegria de les noves famílies i la tendresa dels nous nats. Tot és gràcia!

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana



- ☐ **Nascut a Londres cap a l'any 1118**
- ☐ **Canceller reial i arquebisbe de Canterbury**
- ☐ **Gran defensor de la llibertat de l'Església davant les ingerències polítiques**
- ☐ **Va ser assassinat l'any 1170**
- ☐ **Canonitzat el 1173**

Fill d'una família noble Tomàs Becket va estudiar dret i teologia i més tard va ser col·laborador de l'arquebisbe de Canterbury. Les seves qualitats van destacar ben aviat i es va mostrar com un home intel·ligent, ambiciós i audaç, de manera que el mateix rei d'Anglaterra, Enric II Plantagenet, el va nomenar canceller reial —un equivalent a primer ministre— l'any 1154. En aquest càrrec Tomàs no va decebre gens i va ser fidel al rei i hàbil a l'hora de defensar la monarquia anglesa. Fins i tot es va establir una bona amistat entre Enric II i el nostre sant. L'any 1161 havia mort l'arquebisbe de Canterbury i llavors el monarca va pensar en Tomàs Becket per substituir-lo. Quan li ho va comunicar Becket va dir que ho acceptaria, però conscient dels deures que implicaria ser el primat de l'Església catòlica a Anglaterra va afegir: «Senyor, si Déu permet que jo esdevingui arquebisbe de Canterbury, perdré l'amistat de



Sant Tomàs Becket

Vostra Majestat.» No sembla que Enric II en fes gaire cas, perquè el juny del 1162 el va fer ordenar prevere i arquebisbe de Canterbury.

En aquest important càrrec eclesial sant Tomàs Becket va assumir la responsabilitat de defensar l'Església contra el poder polític, i això volia dir contra la monarquia si calia. I el conflicte no va trigar a esclatar: l'any 1164 les Constitucions de Clarendon van establir certs drets de la monarquia sobre l'Església, a la qual cosa Tomàs Becket s'oposà. El papa Alexandre III va sortir en defensa de l'arquebisbe de Canterbury, però no va poder evitar que Enric II n'ordenés l'exili a França. El 1170 es va poder arribar a una certa reconciliació gràcies a la intervenció papal, i sant Tomàs Becket va poder tornar a Anglaterra. La tensió amb el rei, però, no havia afluïxat, i a la mateixa catedral de Canterbury quatre cavallers fidels a la monarquia van assassinar l'arquebisbe.

Catalunya

diòcesis

Les relíquies de Santa Teresina a Catalunya

■ Milers de persones van poder venerar la santa de Lisieux del 10 al 22 de desembre

Les relíquies de santa Teresina de l'Infant Jesús, «la santa més gran dels temps moderns», en paraules de sant Pius X, van ser a Catalunya i Balears del 10 al 22 de desembre. Era la darrera parada d'un viatge per terres espanyoles que va començar el 4 de setembre passat, quan van arribar a l'aeroport de Barajas, i que finalitzava el 22 de desembre al santuari de Santa Teresina de Lleida.

Aquesta presència de les relíquies de la santa de Lisieux a l'Estat responia a la petició que en el seu moment van fer els bisbes espanyols al bisbe de Bayeux-Lisieux. Des de l'any 1994 les relíquies ja s'han fet presents en països dels cinc continents. Santa Teresa de Lisieux, monja carmelita descalça francesa, va viure només 24 anys (1873-1897). Va ser canonitzada per Pius XI als 28 anys de la seva mort i Joan Pau II la va proclamar doctora de l'Església el 1997. Testimoniava així que la seva doctrina és vàlida per a tothom i que és una de les grans mestres de vida espiritual del nostre temps.

El seu camí «d'infància espiritual» es basa en el missatge evangèlic més fonamental i universal: «Déu és el nostre Pare i nosaltres som els seus fills.» D'aquí es deriven les seves intuïcions sobre la vida contemplativa i missionera, la confiança en Déu just i misericordiós, l'alegria cristiana i la vocació a la santedat.

Els papes del segle xx, que han proposat la seva santedat com a exemple per a tothom, també han posat en relleu que Teresa és mestra de vida espiritual amb una doctrina senzilla i alhora profunda, inspirada en l'Evangeli de Jesucrist. L'acollida de l'exemple de la seva vida i de la seva

doctrina evangèlica ha estat ràpida, universal i constant.

A continuació, *Catalunya Cristiana* informa del pas de les relíquies per terres

catalanes, concretament per les províncies de Tarragona i de Barcelona. La setmana vinent prosseguirem la marxa fins a arribar a Lleida. (C.C.)



L'urna amb les relíquies, camí de la catedral.

De Valls a la catedral de Tarragona

TARRAGONA.— En el seu periple per les diòcesis espanyoles, les relíquies de santa Teresa de Lisieux van arribar a Valls el 10 de desembre passat, a les dotze del migdia, a la residència geriàtrica de les Carmelites Missioneres Teresianes, enmig d'una gernació encapçalada per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Lluís Martínez Sistach.

Va haver-hi pregàries amb persones de la tercera edat i celebració de l'Eucaristia. Posteriorment, el reliquiari de santa Teresina es va traslladar fins a les Carmelites Calçades, amb celebració de vespres i vetlla de pregària. L'endemà, després de laudes i de la celebració de l'Eucaristia, les relíquies es van traslladar a Tarragona.

Les Carmelites Missioneres Teresianes i els Carmelites Descalços de la capital tarragonina van ser els instituts que van acollir les relíquies de santa Teresa de Lisieux, durant la jornada de l'11 de desembre, amb la celebració de pregàries, actes de devoció maria-

na, cants, poesies i celebració de vespres amb els membres de vida consagrada i preveres. Cal destacar la festa celebrada als patis del col·legi de les Carmelites Missioneres Teresianes, amb els alumnes, els pares, mestres i comunitat.

Finalment, el divendres 12 de desembre es va celebrar a la catedral metropolitana i primada de Tarragona una eucaristia de comiat de les relíquies de santa Teresina, presidida per l'arquebisbe, Mons. Lluís Martínez Sistach, amb l'assistència de gairebé 2.000 persones. En l'homilia, l'arquebisbe va destacar els aspectes vocacional i missioner de la santa.

El prelat va recordar la mort prematura de santa Teresa, als 24 anys, i la va posar com a model a imitar pels joves del nostre temps, «ja que ella també va viure uns temps gens fàcils per a la pràctica religiosa».

Joan Boronat
Fotos: Joan Boronat



La catedral va acollir l'urna i una Eucaristia presidida per l'arquebisbe.

Casa Graupera Mestres Neulers des del 1895 a Mataró

Les autèntiques Neules Graupera són d'Enric Graupera.

Tres segles d'experiència ens avalen

c/ Sant Simó, 5 cant. Fossar Xic (Mataró)

Tel: 937 550 222 - Fax 937 550 326

a/e: info@casagraupera.com

web: www.casagraupera.com

Horari: de dilluns a dissabte de 10 h a 14 h i de 17 h a 20.30 h

(desembre tots els dies).

Les millors neules de tot Catalunya les de Casa Graupera. És clar!!!

Tasti les primeres neules en «pot de vidre» de disseny.

Així com els assortits en capsa, record de Mataró. Torrons i polvorons com els d'abans, xocolates de disseny de fabricació pròpia i amb ingredients naturals.

Aquest Nadal demani Neules de «Qualitat Alimentària»

Servei a Domicili

I ARA TAMBÉ
MENJARS
NATURALS I
ARTESANS
SENSE ADDITIUS.

Casa Graupera us desitja un Bon Nadal i un any 2004 ple de pau i felicitat

Les relíquies de Santa Teresina a Catalunya

De Terrassa i Sabadell a Montserrat

MONTSERRAT.—L'Eucaristia presidida per l'arquebisbe Lluís Martínez Sistach va posar punt final a la visita de les relíquies de santa Teresina de l'Infant Jesús a Tarragona. La tarda del divendres 12 de desembre ja van ser rebudes per la comunitat de les Carmelites Descalces de Terrassa i, després de la celebració de l'Eucaristia a les sis de la tarda, es van traslladar a les Carmelites Descalces de Sabadell, on van romandre fins a l'endemà.

El dissabte 13 les relíquies de la santa de Lisieux van arribar al santuari benedictí de Montserrat, on l'abat, el P. Josep M. Soler, va presidir l'Eucaristia. En l'homilia, el pare abat va destacar la vida de lliurament a Déu de santa Teresina de l'Infant Jesús basada en la veritat que «Déu és el nostre Pare i nosaltres som els seus fills». «La resta del que va viure és conseqüència d'aquesta veritat», va manifestar el P. Josep M. Soler, «la joia, la resposta generosa fins a la santedat, la vivència contemplativa, l'afany missioner perquè tothom conegui l'amor de Déu, són fruit de la filiació divina».



L'abat de Montserrat va rebre les relíquies.

El pare abat, que va demanar la intercessió de la santa de Lisieux, va recordar que ella volia ser, després de la seva mort, un instrument de la pau i del benestar que el Senyor per mitjà del profeta Isaïes promet de fer brollar com un riu. «Volia ser instrument del consol i de la joia que vénen de Déu. Per això havia dit: "Passaré el meu cel fent bé a la terra."»

La jornada del 13 de desembre va acabar a les Carmelites Descalces de Mataró, després d'haver visitat les comunitats de Tiana i de Badalona. (C.C.)

Eucaristia a la catedral

BARCELONA.— El diumenge 14 de desembre l'urna amb les relíquies de santa Teresa de Lisieux va ser acollida a la catedral de Barcelona a les 10 del matí i va ser col·locada al presbiteri de l'altar major. Després del cant de laudes i de la missa conventual, a les 12 del migdia el cardenal Ricard M. Carles, arquebisbe de Barcelona, va presidir una eucaristia concelebrada per membres del Capítol Catedral; pel P. Josep Castellà, provincial dels Carmelites Descalços de Catalunya, així com per altres sacerdots.

En l'homilia, el cardenal va dir que el pas de la santa de Lisieux entre nosaltres implicarà «un nou impuls d'espiritualitat, una nova invitació a l'evangelització, un aprofundiment de la nostra fe». «En aquest sentit», va afegir l'arquebisbe de Barcelona, «santa Teresa de l'Infant Jesús ens ajuda, com un testimoni de Crist, en els nostres temps, a preparar-nos per acollir el Senyor en el ja proper Nadal».

El cardenal Ricard M. Carles va voler destacar que la presència de les despulles de la santa de Lisieux no era un «mer acte de devoció, de pietat o de memòria, que podria ser ben respectable», sinó que era «una reafirmació en un mestratge. Fem una invocació a una gran santa que experimenta en la seva vida la nit de Déu en els nostres temps perquè ens ajudi a retrobar Déu en el segle XXI». I va afegir: «En el mateix segle en què es va profetitzar la mort de Déu (Nietzsche), en el mateix segle en què es van gestar les grans filosofies de la sospita (Marx, Freud i també Nietzsche), Teresa de Lisieux ens parla d'un Déu bo, personal i fratern, que es manifesta com a pare i com a mare.»

La catedral de Barcelona va passar el relleu de les relíquies a la capella de la Balmesiana, institució que des de fa molts anys ha donat a conèixer la figura i la doctrina de santa Teresa de l'Infant Jesús. I des d'allí es van traslladar a la parròquia que té aquesta santa com a titular, situada a la Via Augusta, 68, de Barcelona, i, posteriorment, a la comunitat de Carmelites Descalces. (C.C.)



ASSOCIACIÓ P. MIRALLES

Per a grans *persones* grans

Barcelona, desembre del 2003

Benvolguts amics,

Les persones residents, les persones treballadores, els membres de junta i tots aquells que feu possible la continuïtat d'aquesta tasca humanitària, de tot cor us desitgem Sant Nadal i venturós any nou.

Si ens creieu dignes de la vostra confiança i voleu col·laborar ho podeu fer amb les vostres pregàries i els vostres donatius* que podeu ingressar al compte:

C/C 2100 0681 01 0200194299

També podeu venir a visitar-nos, hi descobrireu un ambient del tot familiar.

Molt agraïts,

Lluïsa Maria Pomerol i Rancé
Directora

* Els donatius són deduïbles en un 20% del total a la declaració de l'IRPF.

ASSOCIACIÓ P. MIRALLES PER A ANCIANS

Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona

NIF: G-08862781- Tel. 932 681 867 - Fax 932 684 356

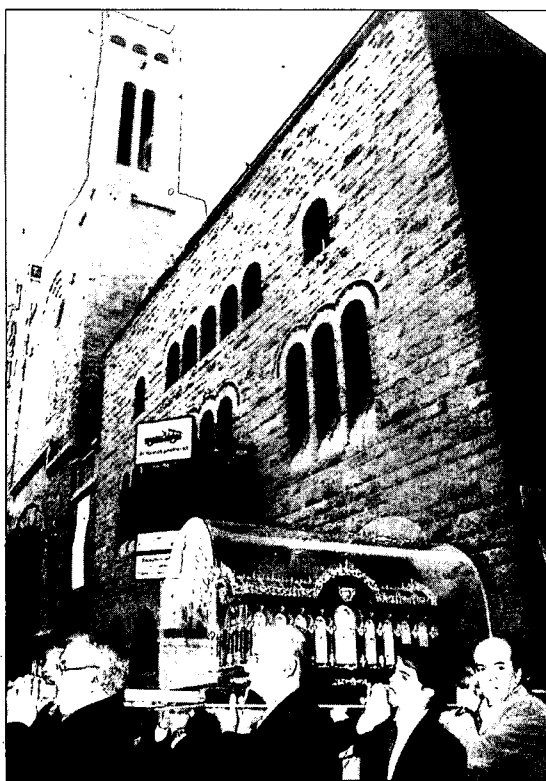
e-mail: persones@teleline.eswww.residenciapmiralles.org

Les relíquies de Santa Teresina a Catalunya

Un veritable santuari de Santa Teresina

BARCELONA.— La presència de les relíquies de santa Teresina de l'Infant Jesús a diversos llocs de culte i comunitats de carmelites de casa nostra ha atret milers de devots. Ha estat com una escampada de les roses pròpies de la carmelita de Lisieux: amb les gràcies que ha aconseguit la santa amb la seva intercessió. I també hi ha contribuït molt especialment, a més d'aquelles persones, moltes d'altres que han hagut de quedar-se a la llar, als hospitals i a les residències d'ancians, o que no han pogut desplaçar-se i que han participat dels sentiments de la santa, «en el cor de l'Església, la meua Mare, jo seré l'amor», i han pogut ajudar des de lluny a la bona entesa de tots els habitants del món, a la pau i a la comunió de tots els cristians, en la més àmplia diversitat dels seus carismes.

Pel temple monumental de Santa Teresina, a la Via Augusta de Barcelona, a l'altura de Gal·la Plàcidia, la tarda del 14 de desembre, hi van passar persones de tota condició: fidels de totes les estructures eclesiàstiques, bisbes, sacerdots, religiosos i religioses, homes i dones d'associacions i moviments, famílies nombroses i persones soles, i joves, molts joves, que van fer amable el servei d'ordre, i també abundor de nens, com els de l'Esplai Lisieux, que llançaven pètals. Durant dues hores i mitja unes 8.000 persones van poder venerar



L'urna amb les relíquies i, al fons, la parròquia de Santa Teresina.

l'urna amb les relíquies de la santa.

Des d'una bona estona abans de la celebració eucarística va ser una corrua de gent la que venia en els dos sentits de la Via



Els infants de l'Esplai Lisieux van llençar pètals.

Augusta i de l'interior de Gràcia, i amb l'entrada dels últims al temple va poder començar la cerimònia a l'hora en punt, cosa que semblava difícil uns minuts abans, amb tota aquesta gernació en moviment. Presidida pel rector de la parròquia, Mn. Joan Escala, l'Eucaristia va ser concelebrada per una vintena de capellans.

Vaig sentir el comentari de diverses persones que deien:

«Barcelona necessita que santa Teresina es faci present de manera diguem-ne que oficial en un santuari pròpiament dit.» Is'homeix, si tenim en compte un fet: després de la mort de la santa, el 1897, i de la seva beatificació, el 1923, i la canonització, el 1925, la devoció a ella es va estendre molt de pressa a Barcelona, en bona part per la diligència dels sacerdots de la diòcesi que van fundar el Foment de Pietat Catalana, i que després va continuar en aquell casal de la Balmesiana.

El temple ja existeix: és l'edifici digníssim i monumental d'aquesta mateixa església parroquial, d'una comunitat viva, amb vicari jove i tot, i molts nois i noies, i nens, estratègicament situada entre Gràcia i Sant Gervasi, en un punt molt ben comunicat, que té al costat una estació dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, i un altre metro a prop, i molts autobusos. I és una mostra de bona arquitectura que va projectar i realitzar Josep Do-mènech Mansana, i que ara Santiago Balcells ha restaurat a consciència, profusament decorada amb pintures de l'artista Labarta i amb un cambril dedicat a la santa, que s'avia cap a la seva terminació i per al qual flueix la generositat, acompanyada de sacrifici, de fidels molt diversos, entre els quals cal destacar artistes del país i d'altres indrets del món, que cedeixen les seves obres per a una subhasta que mena cada any una altra artista: Maria Victòria Canyelles.

Seria també un record d'aquells sants barons a qui es deu la iniciativa per a la creació de la parròquia: del pare Jacint Alegre, fundador del Cottolengo, amb la col·laboració d'Enric Sagnier, arquitecte, i de Víctor Messa, constructor; dels bisbes Miralles i Irujo, que van donar curs a la proposta fins a la seva erecció; d'aquell home de Déu, polifacètic, quant a les activitats del cos i de l'esperit, que

Trajecte final

Després de visitar la parròquia de Santa Teresina de l'Infant Jesús, les relíquies de la santa de Lisieux es van traslladar fins a la comunitat de Carmelites Descalces de Barcelona; on ja van romandre fins a l'endemà. El dilluns dia 15, a primera hora del matí, van viatjar fins a Granollers, i ja cap al migdia va ser el torn dels Carmelites Descalços també de Barcelona. Allí va haver-hi una trobada d'infants i adolescents, així com la celebració de l'Eucaristia a les 19.30 h.

El dimarts 16 i el dimecres 17 de desembre les relíquies van viatjar fins a Palma de Mallorca. Les restes de la santa van poder ser venerades a la parròquia de Son Armadans, la parròquia dels pares carmelites, i el monestir de les carmelites.

De Palma, l'urna ja va enfilat el trajecte final: Vic, Igualada, Tàrraga, Mollerussa i Lleida. Però d'això ja en parlarem la setmana vinent. (C.C.)



La parròquia era plena de gom a gom.

va ser el seu primer rector, Mn. Jaume Oliveras —antic missioner i alpinista conqueridor de l'Aneto—, i tot el seguit de bons capellans que s'han anat succeint fins a l'actual, Mn. Joan Escala Mitjans. Als barcelonins i barcelonines —i als qui acudeixen a la ciutat—, els ha de fer molt de bé el missatge de santa Teresina, i en concret la importància de seguir el seu camí d'infància espiritual, i, valorar, amb l'amor de Déu, les coses petites. És una lliçó ben evangèlica la de Jesús quan parla de ser fidels en allò que és poc, o que cal fer-se com a infants per entrar al seu Regne.

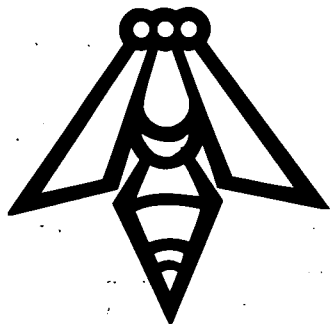
Ferran Blasi

Fotos: Styl Crom i Foto Zerkowitz

CERABELLA

zona industrial, A
ES 08181 SENTMENAT (BARCELONA)
Tel. +34.93.715.31.02 Fax +34.93.715.02.51

CERERIA ABELLA;
Sant Antoni Abat,9
08001 BCN
t.934 41 09 07 / fax.934 41 70 47



CERERIA ABELLA,
Bofers,5 (Portaferrissa)
08002 BCN
t./fax. 933 18 08 41

NOC,
Comte Borrell,41
08015 BCN
t. 934 42 93 28 / fax. 934 41 90 47

cerers
des de
1862

Catalunya

Declaració de les escoles cristianes davant del nou govern de la Generalitat

BARCELONA.— Els titulars de les 434 escoles adherides a la Fundació Escola Cristiana de Catalunya han fet una declaració relativa a l'actitud davant del canvi de govern de la Generalitat que reproduïm a continuació. Va ser el 16 de desembre, durant l'assemblea anual estatutària de l'associació professional Serveis Educatius de Catalunya:

D'acord amb els principis que sempre hem defensat, i tal com els vam proclamar en la Declaració de les comunitats educatives de les escoles cristianes de Catalunya divulgada el mes de setembre passat, ens plau de reiterar novament la nostra voluntat de col·laborar lleialment amb el govern de la Generalitat i amb tots els partits polítics en la consecució d'un ampli acord sobre els principis bàsics referents a l'educació escolar a casa nostra.

Les escoles cristianes de Catalunya, amb 260.000 alumnes, tenen una llarga història de servei al nostre país, constitueixen un sector important en la xarxa edu-

cativa plural que caracteritza les societats democràtiques i gaudeixen d'un ampli suport social. Han accedit al règim de concerts per tal de col·laborar en la prestació del servei d'interès públic de l'educació i en la garantia del dret de lliure elecció d'escola. La prestació d'aquest servei i la garantia d'aquest dret fonamental requereixen un finançament públic que assegurï la igualtat d'oportunitats per a tothom i la gratuïtat real dels ensenyaments objecte de concert. Les escoles cristianes seguiran fent tot el que estigui al seu abast per assegurar la seva obertura a tothom, la seva aportació específica en el procés d'integració social de

les famílies immigrants i l'oferta d'una educació de qualitat inspirada en una concepció cristiana de la persona, la vida i el món.

Les escoles cristianes han afavorit sempre i seguiran afavorint «la inserció de tota l'activitat educativa en el nostre context sociocultural, a través de l'aprenentatge i l'ús de la llengua catalana i el coneixement i el coneure dels costums i la cultura del país» (I Congrés de l'Escola Cristiana de Catalunya, 17 de juny del 1979).

Amb el mateix esperit de col·laboració que ha determinat la nostra actuació en els vint-i-sis anys de vida del col·lectiu de les escoles cristianes de Catalunya, donarem suport a la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat en la millora constant del nostre sistema educatiu i en la tasca de garantir a tots els ciutadans l'exercici dels drets fonamentals en el camp de l'educació, tal com han estat regulats en la legislació vigent. (C.C.)

BARCELONA



Encaixada de mans entre el president de Condis i Núria Gispert.

Conveni entre Càritas i Condis per a la inserció laboral de col·lectius desfavorits

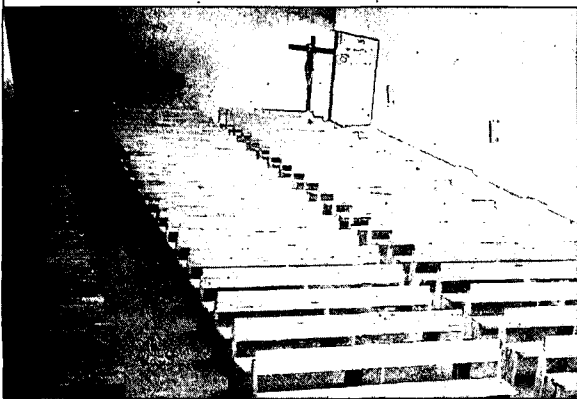
BARCELONA.— El 16 de desembre passat Càritas diocesana de Barcelona va signar un conveni de col·laboració amb Condis, una important cadena de supermercats que integrarà en la seva plantilla persones de col·lectius desfavorits de la borsa de treball de Càritas Barcelona.

A través de la signatura d'aquest conveni, Condis participa en els projectes de Càritas, Empreses amb Cor i Intermediació Laboral, adreçats a promoure les polítiques d'inserció laboral entre aquelles persones que tenen dificultats per trobar un lloc de treball.

Per aconseguir un nivell de contractació òptim, Càritas diocesana col·laborarà amb Condis fent una preselecció entre els diferents col·lectius (immigrants, persones en risc de patir exclusió social i desfavorides, etc.) de la seva borsa de treball. Així es podran identificar els perfils professionals idonis segons la demanda de la cadena de supermercats. (C.C.)

MIQUEL MP PRAT

MOBLES PER A L'ESGLÉSIA



Pressupostos sense

compromís:

BANCS, RECLINATORIS, SEUS, PRESBITERIS, AMBONS, CONFESSIONARIS, PILES BAPTISMALS, FARISTOLS, TAULES PER A DONATIUS, SAGRISTIES, PORTES I CANCELLS

Models i materials clàssics i moderns.

BANCS DE TOTES LES MIDES
Donem referències d'instal·lacions realitzades en diferents esglésies.

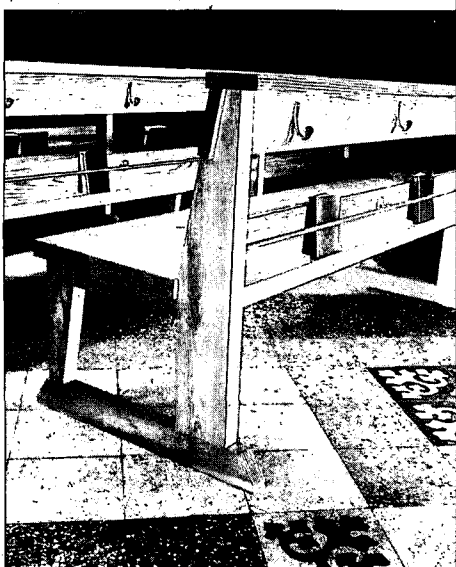
Especialistes en mobiliari i bancs per a esglésies.

Models propis i per encàrrec en fustes nobles: teka, melis, flandes, etc.

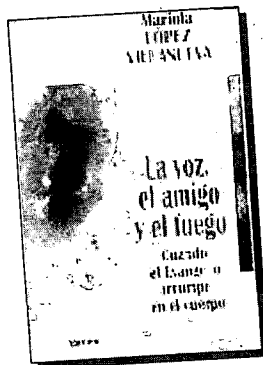
Atenció al client:

Antoni Pérez Sabaté
Tel. i fax: 933 882 743
mòbil 670 217 310
Fàbrica: c/ Jaume Guinovart, 16
08540 Centelles Tel. 938 810 753

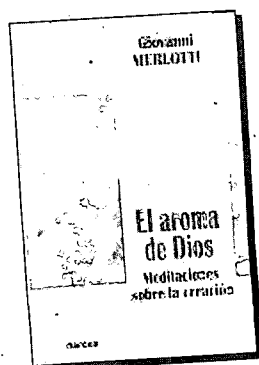
DISSENY, FABRICACIÓ I RESTAURACIÓ
FUSTERIA I EBENISTERIA D'ENCÀRREC



NOVETATS



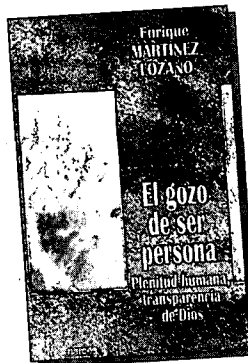
160 pàg. 9,10 €



208 pàg. 11,70 €



120 pàg. 7,80 €



2a edició
160 pàg 9,10 €



120 pàg. 7,80 €



112 pàg 7,80 €



narcea, s.a. de ediciones

Dr. Federico Rubio y Galí, 9 - 28039 Madrid
Tel. 915 546 102 - Fax 915 546 487
narcea@narceaediciones.es

www.narceaediciones.es

Vic



Les parròquies de Sant Feliu i de la Mare de Déu de Montserrat.

V Campanya Solidària de les parròquies de Torelló

■ L'objectiu és arranjar i subministrar electricitat a una escola rural de la República Dominicana

TORELLÓ.— Les parròquies de Sant Feliu i de la Mare de Déu de Montserrat de Torelló, municipi d'Osona, a la plana de Vic, han engegat la V Campanya Solidària. Es tracta ja d'una tradició pastoral de les parròquies de Torelló, que d'aquesta manera duen una iniciativa solidària «en comunió amb les esglésies del tercer món, i no oblidem els missioners locals», tal com explica el rector, Mn. Pere Oliva March.

Per això cada any la solidaritat dels torellonencs es canalitza a través d'un missioner local, alhora que s'inicia una campanya d'informació especialment adreçada a les escoles perquè coneguin les necessitats del projecte i valorin la feina que desenvolupen els missioners a favor dels més desfavorits.

La V Campanya Solidària de les parròquies de Torelló, a l'arxiprestat del Ter-Collscabra, es va presentar el divendres 28 de novembre passat a la Biblioteca Dos Rius de la mateixa població. Amb el lema «Torelló amb Villa Vázquez», la campanya té com a objectiu l'arranjament i el subministrament adequat d'electricitat d'una escola rural de l'interior de la República Dominicana. Allà hi treballa des de fa molts anys la germana dels Sagrats Cors Montserrat Serrat, torellonenca.

La presentació de la campanya solidària va anar a càrrec d'un parell de testimonis: els missioners Mn. J. Calm, de Girona, i Maria Casas, religiosa dels Sagrats Cors. Van parlar sobre la realitat política i social d'aquesta república caribenya.

Edicions anteriors

Es tracta de la cinquena campanya solidària de les parròquies de Torelló. Les anteriors edicions van ser amb El Alto de la Paz (Bolívia), amb Butare (Ruanda), amb Suka-Tembo (Congo) i amb Huancapi (Perú). En totes aquestes campanyes van aconseguir, amb la col·laboració de molta gent compromesa amb la solidaritat, assolir la quantitat inicial i sensibilitzar escoles, grups parroquials i cívics perquè sentissin seva aquesta iniciativa.

La comissió solidària, nascuda a la parròquia de Sant Feliu de Torelló, agrupa gent diversa de la població —més d'una dotzena— en una causa comuna. Tot i que la majoria de persones estan vinculades a les parròquies de Sant Feliu o de la Mare de Déu de Montserrat, també n'hi ha d'altres que hi participen perquè es tracta d'un projecte local al qual donen suport des de les seves inquietuds cíviques i de solidaritat amb el pròxim. (C.C.)

Puja amb el nou Cremallera de Montserrat

P **GRATUÏT** a Monistrol-Vila
1.000 places de cotxe

	Anada i tornada	Senzill
ADULTS	6,00 €	3,80 €
NENS	3,30 €	2,05 €
3a edat	5,40 €	3,40 €

Trens cada 20 minuts
(Monistrol-Vila / Montserrat)

PREUS ESPECIALS PER A GRUPS

902 31 20 20

www.cremallerademontserrat.com



el futur creix
a Catalunya



Generalitat
de Catalunya
www.gencat.net

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

Tortosa

Visita pastoral a l'arxiprestat de Gandesa

■ Les dotze parròquies van rebre amb goig la visita de Mons. Xavier Salinas

GANDESA.— Des del 25 d'octubre passat fins al 12 de desembre el bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas, va fer la visita pastoral a la comarca de la Terra Alta. Les dotze parròquies que formen l'arxiprestat de Gandesa van rebre amb goig la visita del pastor, les seves orientacions i el seu encoratjament.

L'arxiprestat de Gandesa, situat a la comarca de la Terra Alta, al nord de la diòcesi tortosina, va poder viure en aquests dies el temps de gràcia de la visita pastoral del bisbe Xavier Salinas. L'arxiprestat està constituït per dotze parròquies: Horta de Sant Joan, Prat de Comte, Vilalba dels Arcs, la Fatarella, Bot, Gandesa, el Pinell de Brai, Arnes, Batea, la Pobla de Massaluça, Corbera d'Ebre i Caseres. Estan servides per sis sacerdots i un diaca permanent, amb un total de 12.386 habitants.

Encara que la visita pastoral va iniciar-se a la parròquia d'Horta de Sant Joan amb la missa estacional, la confirmació de 69 feligresos, l'assemblea parroquial i la visita als malalts, la inauguració solemne de la visita va tenir lloc al monestir de Montserrat.

La romeria de la Terra Alta a Montserrat és una tradició que enguany celebra el trentè aniversari. Aquesta vegada, com que va tenir lloc dins la visita pastoral, es va voler aprofitar com a ocasió per inaugurar solemnement la visita pastoral.

El bisbe, acompanyat per 365 feligresos de tota la comarca, després de ser rebut pel prior, va celebrar la missa estacional a l'altar major de la basílica. Amb la comunitat de monjos va resar vespres i després de sopar va participar en la vetlla de pregària que havien preparat membres de l'arxiprestat de Gandesa.

Com en cada visita, a més dels actes parroquials de contacte directe amb cada comunitat parroquial, hi ha diversos actes que prenen un caire més transversal perquè són d'algunes realitats que impliquen tot l'arxiprestat d'una manera conjunta.

A la Terra Alta, a part de la romeria a Montserrat, va haver-hi una trobada amb 47 catequistes i professors de Religió a Corbera d'Ebre. Allí, els que estan en el camp de la transmissió de la fe i formació

La Terra Alta a Montserrat

Fa trenta anys que la Terra Alta va de romeria a la muntanya de Montserrat, i aquest any ha comptat amb la presència del bisbe de la diòcesi, Mons. Xavier Salinas. El motiu és que les dotze parròquies de l'arxiprestat de Gandesa estaven de visita pastoral. Unes 300 persones dels dotze pobles de la Terra Alta van fer la romeria els dies 7, 8 i 9 de novembre. El diumenge tres autocars més van sumar-s'hi per fer la pregària i l'ofrena dels fruits de la terra. (Mn. Jordi Centelles Llop)



El bisbe va presidir la missa estacional.

per rebre els sagraments de la iniciació cristiana i aquells que imparteixen l'assignatura de Religió a les escoles i a l'Institut, van tenir ocasió de presentar-li al bisbe les seves esperances i dificultats, així com la idiosincràsia del jovent d'aquestes terres.

Una altra trobada va ser a Gandesa amb trenta membres dels diversos equips de Càritas de l'arxiprestat, que van presentar al bisbe de Tortosa les necessitats de la comarca així com les diverses ajudes i solidaritats que a favor de la mateixa comarca, de la diòcesi i de l'Església universal fan els seus habitants. Tres qüestions van tenir un relleu especial: la immigració a la Terra Alta, l'experiència del taller de reciclatge de roba i la coordinació de Càritas en l'àmbit diocesà.

El recés arxiprestal a la capella de la Mare de Déu del Portal de Batea va donar ocasió al bisbe Salinas de compartir la pregària i la reflexió amb uns seixanta membres de les comunitats. Aquests també van poder enriquir-se amb el do del

sagrament de la Confessió.

A Bot va tenir lloc el Consell Pastoral Arxiprestal, que va presentar les línies d'acció que d'acord amb el Pla Pastoral Diocesà es duen a terme a la comarca terraltina.

El darrer acte arxiprestal va tenir lloc al Pinell de Brai. Va ser una vetlla de pregària com a preparació de la festa de la Immaculada. Unes 120 persones, en la seva majoria joves, van participar en la vetlla presidida pel bisbe Xavier.

Actes parroquials

Els actes parroquials van ser, com sempre, la missa estacional, la missa pels difunts, la reunió amb el Consell de Pastoral Parroquial o, si no n'hi ha, l'Assemblea Parroquial. Van ser moments intensos d'intercanvi, de reflexió, de rebre Déu, acompanyats i orientats pel pastor diocesà. Una realitat pastoral que va destacar molt va ser la visita del bisbe als malalts de les parròquies que solen visitar els rectors. En total han estat 220 cases visitades: 42 malalts a la Fatarella, 25 a Vilalba dels Arcs, 20 a Gandesa, 15 a Bot, 14 a Batea... fins a arribar als 220.

Ara els feligresos de l'arxiprestat gandesà esperen l'encoratjament i les orientacions que el bisbe Salinas els indicarà, com fa sempre després de cada visita pastoral, per consolidar i fer créixer la gràcia rebuda en aquests dies.

Víctor-Manuel Cardona

Trobada d'infants de postcomunió de l'arxiprestat de Flix



Els carrers de Riba-roja es van omplir d'infants.

RIBA-ROJA D'EBRE.— Amb el lema «Estem a Riba-roja», el 8 de novembre passat una vuitantena de nens i nenes de catequesi de postcomunió de l'arxiprestat de Flix es van aplegar a la plaça de l'Església de Riba-roja d'Ebre.

Tot i la boira, l'autobús va passar a recollir els nens per tots els pobles que formen l'arxiprestat. La diada va començar amb un esmorzar infantil per a tots els assistents a base de pastissos amb xocolata. Tot seguit van formar vuit grups per participar en les proves que estaven escampades per tot el poble de Riba-roja passant pel calvari, el camp de futbol, el barri de Sant Domènec, les escoles, el museu etnològic... fins a un preciós mirador del riu Ebre que va captivar tots els presents. La gimcana va omplir el poble de nens que corrien amunt i avall per tota la vila. Va ser un dissabte diferent per a tothom. El matí es va acabar amb una pregària a l'església parroquial de Sant Bartomeu, ja que enguany aquesta va ser la parròquia acollidora a través del seu rector i del seu vicari, que es van encarregar de l'organització amb la col·laboració de les catequistes de la parròquia. Després de dinar es van organitzar els jocs en equip, tots a la plaça de l'església: ballets, danses, cançons i tota mena de cucanyes que van omplir la tarda del dissabte. (Mn. Josep Lluís Serrano)

Quatre nous canonges per a la catedral

TORTOSA.— El bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas, en el transcurs de la missa de la Immaculada Concepció, celebrada a la catedral, el 8 de desembre al migdia, va donar a conèixer el nomenament de 4 canonges nous.

Alanyà i Roig, Josep, llicenciat en Filosofia per la Universitat de Barcelona i llicenciat en Llengua i Literatura Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona, nascut a Batea l'any 1943, és director de l'Arxiu Històric Diocesà i ha escrit, entre altres llibres, la història del Seminari diocesà en el seu 50è aniversari.

Arín i Roig, Josep Lluís, llicenciat en Sagrada Escriptura per l'Institut Pontifici Bíblic de Roma, nascut a Benicarló l'any 1949, és vicari episcopal de Pastoral, professor del Seminari i ha estat rector de la parròquia de Sant Blai de Tortosa.

García Monforte, Francisco Ramón, llicenciat en Filosofia i Lletres, secció Història d'Espanya per la UNED, i llicenciat en Teologia, secció Història de l'Església per la Universitat Pontifícia de Comillas, nascut a Forcall l'any 1943, és secretari canceller del bisbat i professor del Seminari.

Querol Querol, Manuel, nascut a Cinctortes, l'any 1930, és rector de la parròquia del Roser a Tortosa i arxiprest de Tortosa. Abans havia estat, entre d'altres, rector de la parròquia de Flix. (V.M.C.)



LLUÍS NICOLAU POUS

Els seus germans, Llorenç i Mn. Francesc, i els seus fills, Francesc i Marta, Ramon i Àlicia, Jordi, Lluís i Ester, Agustí i Sylvie, cosins i altres parents i tots els que l'estimaven us pregunten que el tingueu en el vostre record i pregària.



Si el captaire hagués estat realment generós i hagués compartit el poc que tenia, hauria estat recompensat pel rei. Però no va ser així i quan va volguer donar-li'n més, esperant rebre, el rei, que sabia que ho feia per conveniència i no de tot cor, ja no va voler donar-li res més. Jesús espera que nosaltres donem de tot cor el que tenim per poder donar-nos regals preciosos. Cadascú ha de preguntar-se: què vol Jesús que jo li doni?

Per a: **TU**
De: **NET**
Bon Nadal!



Col·loca el número perquè els dibuixos estiguin en ordre.

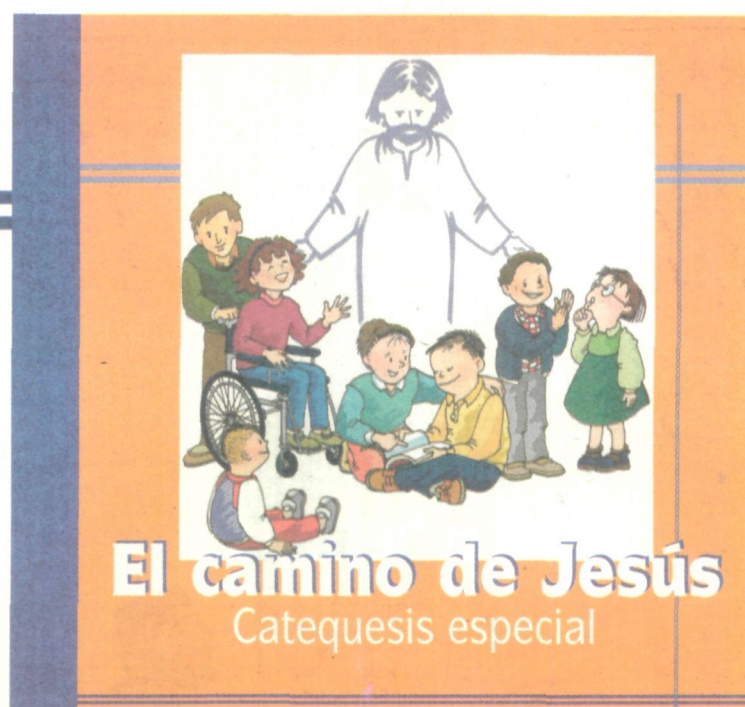
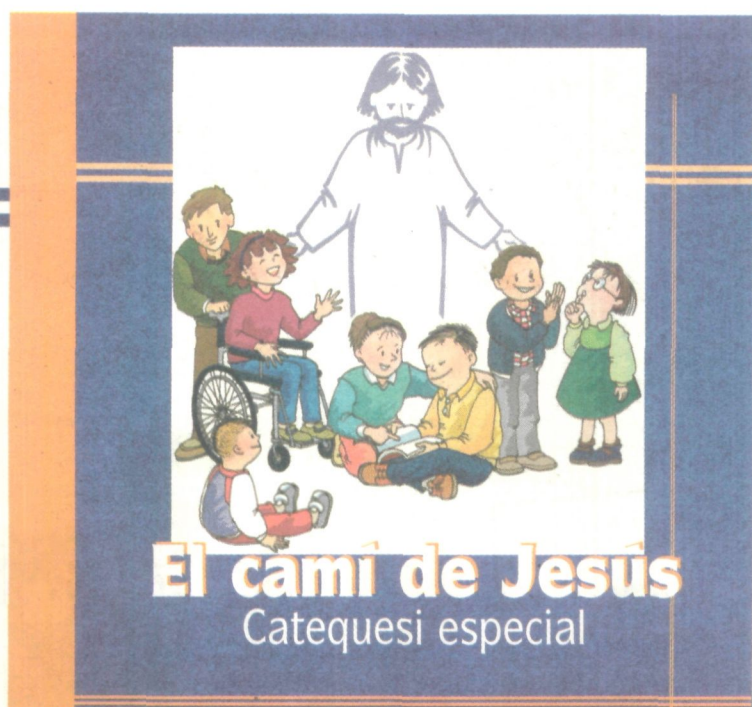
El naixement de Jesús



és un PROGRAMA DE FORMACIÓ CATÒLICA
per a nois i noies entre 6 i 12 anys.

Telèfon: 93 2042433





Oferim uns materials a les persones que es dediquen
o pensen dedicar-se a la catequesi especial.

Aquests materials poden servir també als pares
o als familiars amb algun noi o noia amb deficiències psíquiques
que desitgen animar en ells la fe i la pràctica de la vida cristiana.

Molts d'aquests materials també poden anar bé
als catequistes en general i als educadors cristians.



El camí de Jesús

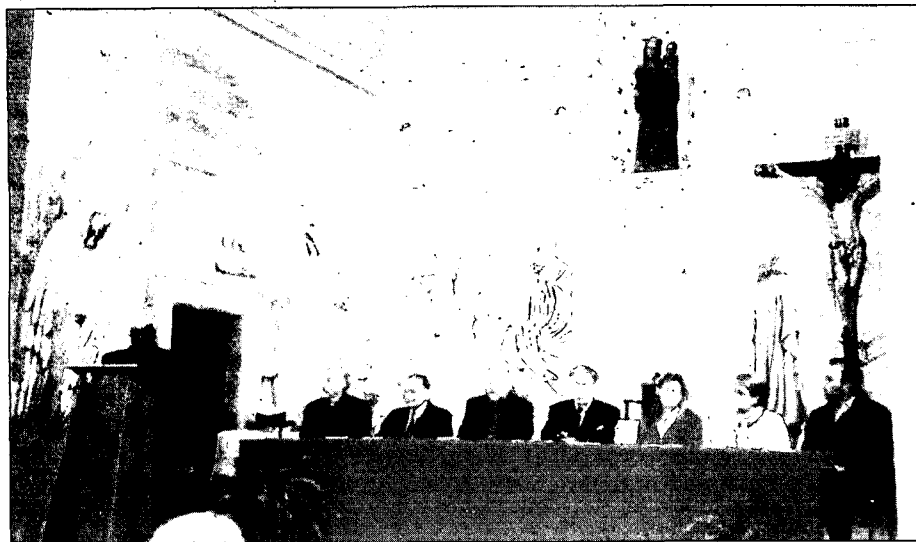
Catequesi especial

Lleida

L'església de l'Assumpció de Castellldans, en un llibre

■ Conserva una imatge de la Mare de Déu de pedra policromada del segle XIV

El llibre
va ser
presentat a
l'església
de
Castellldans
per
l'historiador
Romà Sol.



CASTELLLDANS.— *L'Església de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castellldans* és el títol del llibre elaborat pels historiadors de l'art Isidre Puig, Victòria Caner i Sílvia Folguera, coordinats pel catedràtic d'Història de l'Art de la Universitat de Lleida Ximo Companys.

El volum aplega la història d'aquest temple garriguenc construït el 1679; un dels pocs exemplars d'arquitectura religiosa a les terres de Lleida que conserva el ressò clàssic de l'arquitectura del Renaixement.

Les seves pàgines, bellament il·lustrades amb fotografies antigues i actuals, recullen l'evolució de l'església des de la seva construcció fins a l'actualitat, n'estudien l'arquitectura i les diferents transformacions o ampliacions, recorden les antigues i actuals advocacions de les seves capelles laterals i recuperen per a la memòria part del seu patrimoni artístic i religiós, que actualment es conserva al Museu Diocesà de Lleida. Cal destacar una imatge de pedra de sant Pere del segle XIII, dues taules del rei David i del profeta Isaïes, datades el 1525, i dos portapaus d'argent dels segles XVI i XVII. Al seu interior, l'església de Castellldans, que ha estat qualificada pel professor Ximo Companys d'«atractiva i elegant», conserva encara avui importants esgrafiats que daten del 1681, així com una singular escultura en pedra policromada de la Mare de Déu, obra de Guillem Seguer.

La imatge, executada al segle XIV, presideix el presbiteri del temple, bellament enriquit amb uns murals actuals, realitzats per la pintora i actual alcaldessa de les Borges Blanques, Carme Benet.

El llibre en qüestió va ser presentat en un acte que va tenir lloc a la mateixa església el 20 de novembre passat. Cal destacar la presència dels autors del llibre, així com de vilatans i fills del poble. L'acte, que va ser molt solemne, va ser presidit per l'alcalde de la població, Antoni Gómez; el rector, Mn. Joan Bisart, i el vicari general, Mn. Joan R. Ezquerro, en representació del bisbe de la diòcesi.

L'historiador lleidatà i recent Creu de Sant Jordi Romà Sol va presentar el llibre, que va qualificar d'«obra reeixida que ens apropa a les arrels i la identitat del poble de Castellldans». Va felicitar-ne els autors i el poble per aquesta edició. Romà Sol va elogiar l'obra tant per la seva «acurada impressió» com per la «qualitat investigadora» dels seus autors.

Jordi Curcó

Fotos: Jordi Curcó

Restauen la Moreneta

La imatge de la Mare de Déu de Montserrat de Castellldans, que es venera a la seva ermita de la serralada dels Pins d'aquest poble de les Garrigues, es troba des del primer diumenge d'Advent en un altar lateral de l'església parroquial del poble, després d'haver estat restaurada.

La talla de la Moreneta havia estat traslladada el 5 d'octubre passat des de la seva ermita a la ciutat de Lleida per presidir, conjuntament amb la patrona de la ciutat, la Mare de Déu de l'Acadèmia, el tradicional Certamen Marià. Certamen que enguany es va dedicar a la Mare de Déu de Montserrat de Castellldans, amb motiu de la celebració, el mes d'abril vinent, dels 50 anys de la construcció de l'ermita i de la seva entronització. Després dels actes marians, la imatge no va retornar al poble, sinó que va ser traslladada al taller dels restauradors lleidatans Josep A. Ferrer i Lluís Capdevila, on aquests artistes n'han recuperat l'original policromia.

Josep A. Ferrer, satisfet pel resultat de la restauració, explica com en una primera fase es va netejar la imatge per treure-li els repintats, així com tots aquells elements adherits a la talla com cera, fum, greixos i pols: «S'han recompost trossos malmesos i restaurat altres parts afectades pel pas del temps, ja que 50 anys són molts anys.»

La Moreneta de Castellldans data del 1954, quan va ser adquirida a les anomenades Escoles Professionals Salesianes de Barcelona per ser entronitzada a l'ermita que el poble acabava de construir amb motiu de l'Any Marià. Després de 50 anys i bellament restaurada, espera ara a l'església de l'Assumpció de la Mare de Déu el moment del retorn a l'ermita. El rector del poble, Mn. Joan Bisart, no té encara decidit quan es produirà el trasllat definitiu de la imatge. «Amb motiu del 50è aniversari s'ha previst pintar l'interior de l'ermita, així com altres millores. Quan tot estigui a punt serà el moment de pujar-hi la imatge», explica el rector, que pretén que la festa del 27 d'abril del proper any sigui per a Castellldans una jornada veritablement jubilar a l'entorn de la Moreneta i de la seva ermita.



Lluís Capdevila i Josep A. Ferrer acaben la restauració.

TECLYMA

*Instal·lacions les marques
Pressupostos sense compromís*

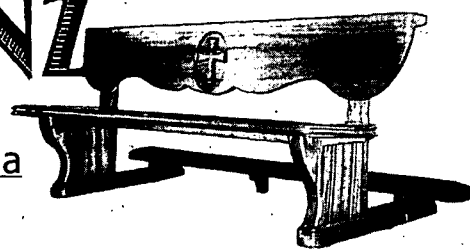
- | | |
|-------------------|----------------------|
| ✓aire condicionat | ✓gas |
| ✓calefacció | ✓electricitat |
| ✓aigua | ✓reformes bany-cuina |

Tel. 933 327 504

c/ Rafael Campalans 137-139 - 08903 L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)

MATARRANZ

Especialistes en tota
mena de treballs per a
parròquies, convents
i monestirs



- Bancs per a esglésies
- Mobles de sagristia
- Protecció total de la fusta per autoclau
- Acabat inigualable
- Projectes, fabricació i restauració
- Pressupostos sense compromís

Entre les nostres instal·lacions destaquen les catedrals de l'Almudena (Madrid), Burgos, Castelló i Eivissa, així com nombroses parròquies i altres edificis religiosos (Sant Jordi de ses Salines, Igualada, l'Hospitalet de Llobregat, etc.)

Ctra. de Segòvia, s/n 40350 Escalona del Prado (Segòvia) Tel. 921 570 794 - Fax 921 577 046

Servei a tot l'Estat, inclòs Illes Balears i Canàries

Lleida

Llibre de poemes dedicat a la Verge de l'Acadèmia

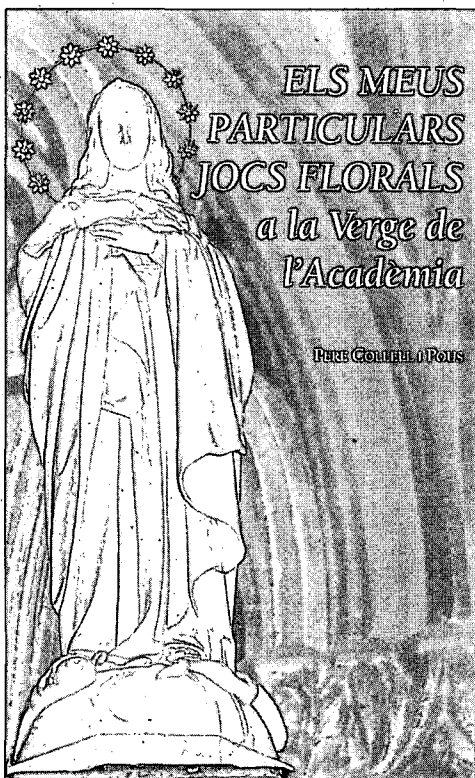
■ Escrit per Pere Collell, aplega 26 poesies dedicades a Maria

LLEIDA.— *Els meus particulars jocs florals a la Verge de l'Acadèmia* és el títol del llibre que ha sortit publicat a Lleida de la mà de l'editorial Pagès Editors i que aplega en les seves pàgines un recull de 26 poesies marianes escrites pel poeta Pere Collell i Pous, de Granollers.

L'autor va participar l'any 1991 en els Jocs Florals que en honor de Maria convoca i celebra cada any, a l'octubre, la Pontifícia i Reial Acadèmia Mariana de Lleida. «Aquell any era dedicat a les Verges del Kremlin a Moscou. I va succeir el miracle inesperat. El meu poema va ser escollit pel jurat i ara encapçala aquest recull», explica Pere Collell.

Des d'aquell any el poeta de Granollers no ha deixat mai de participar en el certamen marià de Lleida, on ha estat guardonat en diverses ocasions: «Els deu primers poemes del llibre són els que han estat guardonats per l'Acadèmia; els altres no ho van ser. Tots ells han estat escrits amb tot l'amor del meu cor envers la Verge i Mare de Déu, Maria, i són alhora l'expressió pública del meu amor a la Verge Blanca de l'Acadèmia.»

D'entre les poesies del llibre, destaca per la seva actualitat la que porta per títol *Reina de Castells*, guardonada el mes d'octubre passat en el certamen marià dedicat a la Mare de Déu de Montserrat



Portada del llibre.

de Castells, amb motiu del 50è aniversari de la construcció de la seva ermita. «Moreneta en sou, / dolça Mare meva. / Moreneta en sou, / Catalana Reina.»

Pere Collell, agraït amb la institució mariana, ha fet obsequi de part de l'edició del llibre al director de l'Acadèmia, Mn. Salvador Gené, el qual ha agraït i demostrat la seva satisfacció per l'edició d'aquest poemari marià. Així mateix, el director n'ha elogiat l'acurada presentació, senzilla però molt digna. La portada del llibre està il·lustrada amb una foto-composició de la imatge de la patrona de Lleida, la Mare de Déu de l'Acadèmia.

L'Acadèmia Mariana de Lleida, amb motiu de la passada novena i festa de la Immaculada Concepció de Maria, va distribuir aquest llibre de poesia mariana entre els fidels i devots assistents, que van agrair molt de cor l'obsequi. «Si la lectura d'aquest llibre fa que augmenti tan sols en un més el nombre dels devots de la Verge Immaculada, ja em donaré per satisfet», diu l'autor.

Un exemplar del llibre ha estat exposat en una de les vitrines de l'exposició *Germinabit*, que es podrà visitar fins a l'11 de gener a la Biblioteca Pública de Lleida.

Jordi Curcó

Visita pastoral a l'arxiprestat de Gardeny

LLEIDA.— El bisbe de Lleida, Francesc Xavier Ciuraneta, va fer durant aquest darrer trimestre de l'any 2003 una visita pastoral a tres parròquies de la ciutat de Lleida, totes elles pertanyents a l'arxiprestat de Gardeny.

Mons. Ciuraneta va visitar concretament les parròquies de Santa Maria de Gardeny, amb més de 5.000 fidels i d'on és rector Mn. Gerard Soler; Sant Jaume Apòstol, amb també 5.000 habitants, amb Mn. Jordi Pardell com a rector, i Santa Teresina de l'Infant Jesús, amb més de 10.000. Es dona la circumstància que la parròquia de Santa Teresina, a càrrec dels pares carmelites descalços, és alhora santuari de la santa de Lisieux.

El bisbe Ciuraneta es va reunir amb tots els moviments i grups parroquials, alhora que va viure de prop els preparatius per a la visita de les relíquies de santa Teresina i la celebració del III Congrés d'Espiritualitat dedicat a Edith Stein. A la parròquia de Santa Maria de Gardeny va inaugurar les noves campanes de l'església parroquial, durant una solemne missa dominical.

El bisbe Ciuraneta, que dona molta importància a aquest contacte freqüent amb les comunitats parroquials amb motiu de les visites pastorals, va aprofitar la seva estada en cadascuna de les tres parròquies per visitar els malalts, trobar-se amb els joves i infants, els voluntaris de Càritas i reunir-se amb les comunitats de religiosos i religioses presents a cada demarcació parroquial. És el cas de les religioses josefines, una de les comunitats més nombroses de Lleida, que van rebre amb satisfacció la visita del bisbe, el qual va presidir l'Eucaristia a la capella de la seva residència al carrer Acadèmia. (J.C.)

Vuit laics inclosos en el procés de beatificació dels màrtirs

LLEIDA.— Vuit laics de la diòcesi de Lleida han estat inclosos en el procés de beatificació de sacerdots, màrtirs de la persecució religiosa del 1936-1939, que va iniciar-se formalment el 31 de juliol passat. La causa oberta a Lleida l'encapçala Mn. Rafael García Segura, que en el moment del seu martiri, el 25 d'agost del 1936, era vicari general de la diòcesi, i companys sacerdots màrtirs.

El total de sacerdots que han estat inclo-

sos en el procés és de 138, als quals cal afegir els vuit seglars que també van ser sacrificats per la seva fe. Són els següents: Manuel Falcó Vallés, Josep Sans Torres, Víctor Martí Esqué, Josep Balcells Trullons, Ramon Lavaquial Pujades, Fermí Boira Rius, Enric Ezquerria Claver i Antònia Pau i Llonch.

El tribunal eclesiàstic constituït per dur endavant el procés de la causa *ne pereant probationis*, presidit com a jutge delegat

per Mn. Jaume Montaña, ha celebrat al Palau Episcopal de Lleida diverses sessions per escoltar els testimonis (familiars, amics, coneguts, fidels...) que han aportat al procés valuoses informacions sobre la vida i el testimoni dels màrtirs.

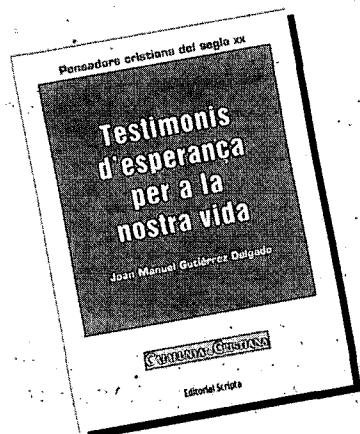
El mateix tribunal ha fet arribar una crida perquè qualsevol persona que ho vulgui pugui dir alguna cosa, sigui a favor o en contra, sobre els presumptes màrtirs. Els interessats cal que contactin amb Mn.

Jaume Montaña, jutge del tribunal.

El procés és encara obert per incloure-hi més seglars. Per aquest motiu el tribunal demana també que es comuniqui qualsevol altre nom de persona que es pugui presumir que va ser assassinada pel sol fet de ser cristiana.

La postuladora de la causa a Roma és la Dra. Silvia Correale, una advocada argentina que ja va actuar en el procés de beatificació del jove màrtir Francesc Castelló. (J.C.)

Si t'han agradat els
«Pensadors cristians del segle XX»,



**NO US
PERDEU EL
LLIBRE**

Regala't el llibre i ajudaràs el setmanari

Desitjo rebre el/els llibre/s: Testimonis d'esperança per a la nostra vida
Testimonios de esperanza para nuestra vida

català: _____ castellà: _____ total llibres: _____ a 9,62 € = _____ €
(com a donatiu, despeses d'enviament incloses)

Nom: _____

Adreça: _____

C.P.: _____ Població: _____

Forma de pagament:

☐ gir postal ☐ enviament xec ☐ es pot presentar un càrrec a:

☐ Entitat ☐ Oficina ☐ DC ☐ Compte

ENVIA LA BUTLLETA A:

Catalunya Cristiana, Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014-Barcelona

Girona

En memòria dels sacerdots Joan Miranda i Joaquim Torres

GIRONA.— El 8 de novembre passat va morir a San Juan de Puerto Rico el missioner de la diòcesi de Girona Mn. Joan Miranda Ruiz. Va néixer a Velfique (Almeria) l'any 1926. Va cursar estudis eclesiàstics al Seminari de Girona. Va ser ordenat el juliol del 1951. Va exercir el seu ministeri a les parròquies de Torroella de Montgrí, l'Escala, Pujals dels Pagesos, Beget, Rocabruna i Sant Pol de Mar. Des de l'any 1959 era missioner a Amèrica Llatina, a Xile, Santo Domingo i Puerto Rico. A l'agost del 1995 va ser nomenat prelat d'honor de Sa Santedat. Al cel sia.

D'altra banda, l'1 de desembre passat a la residència Les Vetes de Salt (Girona), va morir Mn. Joaquim Torres Torrent, nascut a l'Esparra el 5 de desembre del 1907. Va estudiar al Seminari de Girona i va ser ordenat capellà el 2 de setembre del 1933. Va exercir el seu ministeri com a vicari de Riudaura del 1933 al 1935. Va ser nomenat vicari de la parròquia de Sant Fèlix de Girona, del 1935 al 1939, ecònom d'Orriols (1939-1940), ecònom de la parròquia de Santa Eugènia de Palamós (1940-1946) i encarregat de Vall-llobrega (1940-1942).

De l'any 1946 al 1956 va ser rector de Siurana i encarregat de Vilamalla. Del 1956 al 1976, rector de Vilamalla, i encarregat de Siurana del 1956 al 1958 i del 1964 al 1976. Des de l'any 1976 fins al 1995 va ser capellà de les Missioneres del Cor de Maria a Salt i adscrit a la parròquia de Sant Jaume de Salt. Al cel sia. (M.G.)

Càritas rep el premi Joventut i Valors

GIRONA.— El dilluns 24 de novembre el programa de Suport a l'Ensenyament de Càritas diocesana de Girona va rebre el premi Joventut i Valors convocat per la Fundació Agrupació Mútua i la Federació Catalana de Voluntariat Social.

El programa de Suport a l'Ensenyament de Càritas es porta a terme en 10 poblacions diferents de les comarques de Girona, a través de 15 Serveis d'Intervenció Educativa. Hi participen 390 nens i nenes amb edats compreses entre els 6 i els 16 anys, i compten amb 130 voluntaris, 14 tècnics i la col·laboració de 35 institucions educatives.

Càritas dona les gràcies a tots els voluntaris, entitats i institucions col·laboradores implicades en aquesta feina. Continua engrescant a participar a tothom que estigui interessat en la tasca del voluntariat. (M.G.)

Jornada diocesana de Pastoral de la Salut

■ La trobada es va celebrar a Banyoles i va comptar amb la presència del bisbe Carles Soler

BANYOLES.— El diumenge 23 de novembre va tenir lloc a la casa d'espiritualitat Narcís Jubany de Banyoles la presentació de la nova campanya de la Pastoral de la

Salut: «Més a prop dels qui estan lluny. Donar suport als qui pateixen.» La trobada va comptar amb la presència del bisbe de Girona, Mons. Carles Soler Perdigó.

Va ser una jornada de feina i de reflexió adreçada a professionals sanitaris, membres de moviments i associacions, equips parroquials de Pastoral de la Salut, malalts i els seus familiars, sacerdots, religiosos i religioses.

El doble objectiu era analitzar el funcionament de la Pastoral de la Salut a la diòcesi i presentar la campanya «Més a prop dels qui estan lluny. Donar suport als qui pateixen». La Pastoral de la Salut és dirigida per Mn. Josep Maria Tor com a delegat i Mn. Àngel Caldas com a adjunt.

La jornada va començar amb la conferència *Malaltia i fet religiós*, a càrrec de Mn. Ramon Prat, director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida. Més tard es van organitzar grups de treball que van reflexionar sobre els reptes que sorgeixen a la malaltia a la llum de la fe i quins consells evangèlics poden ser vàlids per a un malalt.

Després de dinar la jornada va continuar amb la presentació de diferents comunicacions per part de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, Fràter, Fe i Llum. La jornada es va tancar amb algunes orientacions episcopals i amb la celebració de l'eucaristia, a les cinc de la tarda, presidida pel bisbe Carles.

Prosac a la diòcesi de Girona

Des de fa cinc anys Prosac, Associació de Professionals Sanitaris Cristians, porta a terme a la diòcesi de Girona al voltant de

2 o 3 trobades l'any. També es promou l'assistència a trobades de tot Catalunya i de l'Estat. L'associació la dirigeix una comissió gestora interdisciplinària formada per tretze persones.

Prosac és una associació eclesial oberta a tots els cristians que treballen al món sanitari: administratius, ATS/DI, auxiliars, metges, treballadors socials i tots els

l'amor, cap als qui més pateixen. D'aquí que es promoguin trobades de fraternitat adreçades a la reflexió, la pregària i la formació.

Cal destacar la presentació del programa d'activitats previstes per a l'any vinent: dimecres 11 de febrer. Conferència sobre *El genoma humà. Aportacions i nous reptes bioètics*, a càrrec del P.

Francesc Abel, president de l'Institut Borja de Bioètica i membre de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. Lloc: Institut Superior de Ciències Religioses de Girona - C/ Pujada de Sant Martí, 12, Girona. / Dissabte 27 de març. Trobada Interdiocesana de Catalunya de Prosac. Lloc: casa d'espiritualitat de Banyoles - C/ Mn. Pere Dausé, 2, Banyoles. / Dissabte 8 de maig. Matinal de reflexió i convivència. El tema se

centrarà en una taula rodona sobre la rebuda que troben els professionals sanitaris per part dels centres i dels seus companys de feina quan comencen a exercir la seva professió per primera vegada o en un lloc nou. Lloc: CCU (Centre Cristià Universitari) - C/ Alemany, 4, pral., Girona.

Per a més informació: Delegació Pastoral de la Salut. Pl. del Vi, 2 - 17004 Girona. Tel. 972 412 720.

Merche Ginés



La nova campanya insta a donar suport als qui pateixen.

professionals que estan al servei dels malalts.

El seu objectiu és portar a terme la missió evangelitzadora amb els mateixos professionals, amb els malalts i amb les persones del seu entorn. S'esforcen per donar un servei honrat i competent, compromès amb els malalts més pobres i els necessitats així com col·laborar en la humanització del món sanitari a través d'un testimoni cristià.

Proposen descobrir un camí de vocació personal guiats per Jesús, mestre de

desde 1979

SIGNUM

Joan Fonddevilla i Guinart - email: signum@coac.net
NOU TELÈFON: 93 847 61 09

BON NADAL I FELIÇ ANY NOU 2004

ESTUDIS FREQUENCIALS · AUTOMATITZACIÓ
CARILLONS I CAMPANES HARMONITZADES
QUE DRINGUEN I BRANDEN NETES I CLARES

CASAL SANTA MARIA DE VALLDAURA

Antic Monestir Femení Cistercenc del segle XIII

Fogar de pau, reflexió, silenci, treball i pregària.
A Olvan (El Berguedà)

- Capella oberta al culte amb servei religiós.
- Magnífica aula acústica, polivalent, apropiada per assajaments i conferències.
- Acolliment fins a 44 persones; ideal per a grups familiars i d'altres, que vulguin escoltar-hi el nostre silenci, en un entorn de tranquil·litat i benestar.

☎ 938 228 630 / 608 492 585

Mallorca

La primera remesa de l'obra ceràmica de Miquel Barceló ja és a la seu

PALMA.— La primera remesa de l'obra de ceràmica realitzada per l'artista Miquel Barceló per a la capella de Sant Pere de la catedral de Mallorca va arribar el dijous dia 4 de desembre al port de Palma amb el vaixell de la Transmediterrània procedent de Barcelona. L'artista mallorquí es troba a Vietri, Itàlia, enllestint la seva contribució per a la seu de Mallorca.

Un camió grani va transportar el conjunt de les caixes amb les peces de ceràmica des del port de Palma fins al Parc de la Mar i, després, per parts, un altre camió més petit les va dur fins al portal del Mirador. El delegat diocesà de Patrimoni del bisbat de Mallorca i portaveu de la Fundació Art a la seu, Mn. Pere Joan Llabrés, va confirmar l'entrega de les caixes amb les peces d'art, però la ceràmica no es va mostrar als mitjans de comunicació en cap moment.

Barceló ha recreat en ceràmica el miracle dels pans i els peixos. Aquests primers ja són dins de la seu, i està previst que aquesta setmana hi arribin els peixos. El mes de gener començarà a arribar procedent de Vietri el frontal amb la imatge de Crist crucificat.

D'altra banda, les obres que es duen a terme a la capella de Sant Pere de la seu de Mallorca, al'espera de la contribució de Miquel Barceló a la seu, han deixat al descobert unes pintures murals datades, probablement, del segle XV. D'acord amb el Consell Insular de Mallorca, seran adequadament documentades i fotogràfiades.

Les pintures murals representen una escenografia fúnebrària i es troben en molt mal estat. En aquests moments s'entreuen tres figures que podrien representar els apòstols, quatre escuts i una sanefa amb



Un camió va transportar el conjunt artístic.

dibuixos geomètrics de diferents colors. Tot aquest conjunt emmarcaria dues tombes. A part d'aquests elements queden restes de policromies grises, blaves i vermelles. Van ser pintades de manera directa sobre la pedra a base de pigments i aglutinants naturals. Són d'influència italiana.

Cristina Sánchez

II Fòrum de la Vida Religiosa

PALMA.— La Confederació de Religiosos i Religioses (Confer) de Mallorca ha convocat el II Fòrum de la Vida Religiosa, una iniciativa oberta a tothom i que es dedica a aprofundir en el fenomen de la immigració des d'una perspectiva espiritual.

Aquest curs es tractarà la dimensió religiosa al llarg de tres jornades. La primera trobada va tenir lloc el dissabte 13 de desembre a Son Roca amb un tema com a punt de partida: *La sacralitat de l'altre*. El segon encontre serà el 13 de març, i la darrera jornada se celebrarà el 8 de maig al santuari de Lluc.

El I Fòrum de la Vida Religiosa, celebrat el curs passat, ja es va centrar en la realitat de la immigració, i en van ser analitzats els aspectes socials, econòmics i culturals. (C.S.)

Celebració ecumènica a la seu

PALMA.— El diumenge 14 de desembre, a la seu de Mallorca, es va celebrar el V encontre ecumènic de preparació de Nadal. Hi van participar la majoria dels col·legis estrangers instal·lats a Palma i la coral els Vermells de la seu. El programa de la celebració inclou el cant de la *Sibil·la*. Va presidir el bisbe de l'Església anglicana per a Europa. Aquest acte va especialment dirigit als més joves amb les seves famílies, però està obert a tothom. (C.S.)



Roger de Llúria, 5 · 08010 Barcelona
Tel. 933 010 887 · Fax 933 174 830 · A/e: editorial@claret.es

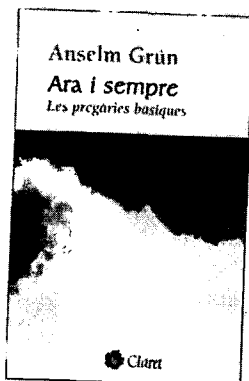
www.claret.es

Anselm Grün Ara i sempre Les pregàries bàsiques

«Pregar eixampla el cor. El cor eixamplat ens obre a la vida, a l'amor i a la joia. I pregar, ens posa en relació amb Déu. Llavors t'adones de què vol dir ser humà, en què consisteix la teva dignitat més profunda: ésser fill o filla de Déu, estimat sense condicions, immensament valuós.»

El benedictí P. Anselm Grün ens explica les pregàries fonamentals del cristià.

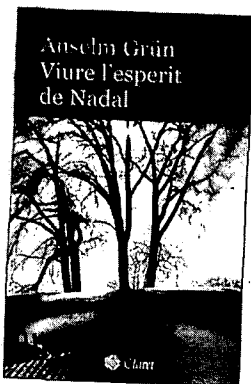
El Bri, 44. 32 p.



Els bisbes de Catalunya Al servei de l'anunci de la fe

En aquesta exhortació d'Advent, els Bisbes de Catalunya fan una crida als fidels de les nostres diòcesis perquè es posin «en missió», cadascú des del seu lloc, al servei de l'evangelització. Ara més que mai, cal un esforç de tots per fer una conversió pastoral que afavoreixi el primer anunci de la fe i la iniciació cristiana.

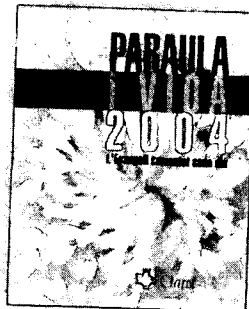
Documents del Magisteri, 43. 24 p. PVP: 2,00 €



Anselm Grün Viure l'esperit de Nadal

Anselm Grün, benedictí popular i autor d'èxit, examina i explica a la seva manera el relat del Nadal i el sembla en el terreny dels nostres dies, cercant d'arrelar de manera viva l'espiritualitat en la vida d'avui.

El Bri, 43. 32 p. PVP: 2,50 €



Paraula i Vida 2004

Aquest llibre posa el lector en contacte directe amb la Paraula de Déu, que la litúrgia ens ofereix cada dia. Un comentari breu sobre l'Evangeli ens suggereix pautes per a la reflexió quotidiana.

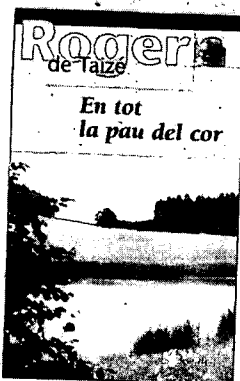
A més, ens indica el sant del dia, el temps litúrgic corresponent, les citacions bíbliques i inclou un espai per fer-hi anotacions breus.

11x14 cm. 432 p. PVP: 3,00 €

Roger de Taizé En tot la pau del cor

El fundador de Taizé proposa un text de meditació per a cada dia de l'any. Aquests textos, curts, volen expressar les realitats a les quals retornar, dia rere dia, al llarg de la vida. Quan ens supera el desencís i els nostres passos esdevenen feixucs i pesats, quan la bella esperança humana s'esvaeix, la pau del cor es fa més indispensable que mai.

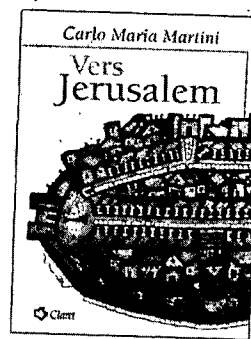
Gresol, 6. 144 p. PVP: 10,50 €



Carlo M. Martini Vers Jerusalem

Després de més de vint anys de servei a la diòcesi de Milà, el cardenal Martini es retira a Jerusalem. Aquest llibre aplega alguns dels seus escrits relatius a la ciutat santa: Jerusalem com a símbol universal, com a ciutat històrica, com a ciutat ferida, com a «meta definitiva d'un camí». Martini refa el complex itinerari espiritual, cultural i existencial que ha marcat el seu camí «vers Jerusalem», deixant emergir sempre —com a nequit o com a objectiu— la construcció de la pau entre els pobles i la convivència entre credos diferents.

Els Daus, 221. 224 p. PVP: 17,50 €



Tarragona

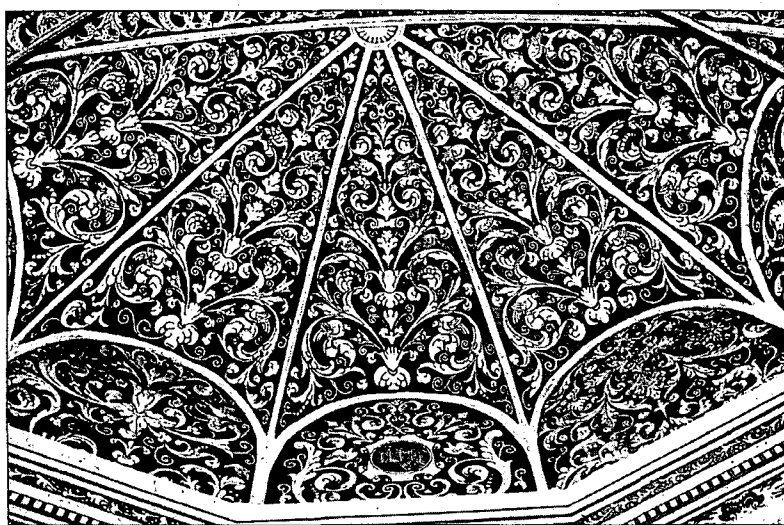
Restaurats els esgrafiats de Sant Mateu de Riudecanyes

■ El conjunt, del 1682, es trobava en procés de degradació

RIUDECANYES.— De la importància de l'església parroquial de Sant Mateu de Riudecanyes no n'hi ha dubte, ja que està documentada des del segle XIII i, a causa de la seva proximitat amb Escornalbou, va patir diversos canvis en els segles següents. El que n'ha quedat és el conjunt d'esgrafiats datats del 1682 que han estat recentment restaurats entre els mesos de maig i d'octubre passat per Cristina Martí i Jordi Abancó.

Ja a finals del segle XX van patir moltes humitats provocades per filtracions del sostre que, un cop tractades, van deixar a la vista una decoració molt malmesa i perduda en les zones més afectades. Per aquesta raó es feia evident la necessitat de procedir a restaurar el conjunt per a una millor visibilitat i aturar el procés de degradació. La pauta que s'ha seguit per dur a terme la restauració ha estat la de donar prioritat a la reversibilitat dels productes utilitzats, regla bàsica en els criteris de restauració. Això permet una recuperació

Els esgrafiats recentment restaurats.



de l'esgrafiats sempre que es vulgui, de la mateixa manera que en aquesta restauració s'han respectat les intervencions anteriors.

Una vegada acabada la restauració total dels esgrafiats, es van col·locar a l'altar major les imatges dels copatrons de la

parroquia: sant Abdó i sant Senén. Les imatges són dues talles de fusta de til·ler de 2,20 m d'alçada, i el seu autor és l'escultor tarragoní Carles Altadill.

Totes aquestes millores del temple parroquial de Riudecanyes van ser possibles gràcies a la col·laboració de la Dipu-

tació de Tarragona, de l'Ajuntament i de la parròquia de Riudecanyes.

La parròquia de Riudecanyes

Des de principis del segle XIII està documentada l'existència d'una parròquia a Riudecanyes, quan el rei Alfons I, en cedir diverses terres a Berenguer de Cambrils, es va reservar mitja dominicatura en les de la part de Riudecanyes. Això tenia lloc l'any 1185. Ara bé, els nois del grup cultural de la vila van descobrir unes restes d'una Mare de Déu amb el nen, presumiblement pertanyent a la primitiva església, que havia de ser de planta romànica. Les restes, avui exposades al Museu que el grup esmentat va obrir al poble el 1978, corresponen, per la seva factura, a un període una mica posterior, ja que l'estil és clarament tirant a gòtic. Això ens fa pensar en la segona meitat del segle XIV, tenint present la forma de la imatge i del petit conjunt que restà. (C.C.)

Creada la comissió per restaurar l'església de Sant Miquel de Montblanc

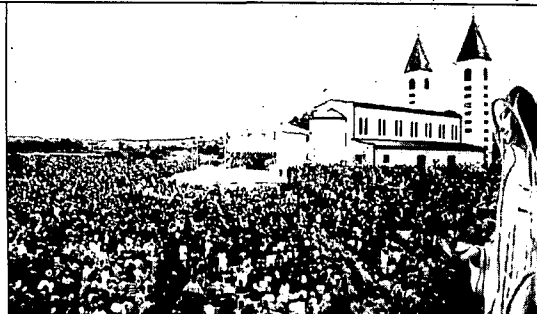
MONTBLANC.— Aquest mes de desembre ha quedat constituïda la comissió pro restauració de l'església de Sant Miquel de Montblanc. La principal actuació consistirà a resoldre el pes de la teulada que suporta, en la seva totalitat, el magnífic enteixinat que des de fa tres estius restaura l'Escola Superior de Restauració.

L'enteixinat de fusta de l'església de Sant Miquel conté unes pintures d'estil mudèjar considerades les més importants de Catalunya i, per aconseguir-ne la preservació, és indispensable garantir la conservació de la teulada, amb una intervenció que preveu incrementar l'espai actualment inexistent entre la teulada i l'enteixinat. A banda d'alliberar-la del pes de la coberta, que es troba en molt mal estat, s'eliminaran

les constants filtracions d'aigua que posen en perill la conservació del conjunt.

La comissió pro restauració de l'església de Sant Miquel està integrada per un col·lectiu de persones interessades en la restauració d'aquest edifici medieval, un dels més importants de Montblanc. Entre els components hi ha gent involucrada també en la restauració de l'església arxiprestal de Santa Maria, així com membres de la Fundació Martí l'Humà. La seva feina consisteix ara a trobar els recursos econòmics necessaris per fer front a la despesa que comporta la intervenció restauradora. De moment, es roman a l'espera de rebre un ajut econòmic provinent d'una entitat bancària per començar unes obres pressupostades en 120.202 euros. (J.B.)

Pelegrinatges a Medjugorje. Trobades internacionals 2004



«SANTUARI DE LA REINA DE LA PAU»

Trobada Internacional per a Matrimonis de l'11 al 14-02-2004

Trobada Internacional Líders, centres de Pau, grups de pregària i associacions vinculades a Medjugorje. «L'home d'avui i la reconciliació», data del 22 al 26-02-2004.

Recés de parla hispana. P Jozo. Del 5 al 9-03-2004. Interessats, Sra. Margarita Cazorla. Tel. 913 591 380.

Marxa per a la Pau, 24-06-2004.

24è aniversari de les aparicions 24-06-2004.

9a Trobada Internacional per a Sacerdots a l'escola de Maria. Aquest any sota el lema «La identitat dels sacerdots». Data del 5 al 10-07-2004.

Trobada Internacional per a Joves de l'1 al 6-08-2004.

Trobades mensuals dels grups de pregària Maria Reina de la Pau, cada primer diumenge de mes, a les 5 de la tarda a la parròquia de Santa Maria de Gràcia de Barcelona (c/ Gràcia, 5, al costat de Gran de Gràcia, 2, metro Diagonal). <http://www.medjugorje.hr>

Eco de Maria «Reina de la Pau» bimestral en català, gratuït: Amics de Medjugorje c/ Carme, 11 baixos - 08700 Igualada (Barcelona).

Eco de Maria en castellà. Passatge Torre Benicarló, s/n 12580 Benicarló (Castelló).

Divulgació del missatge del dia 25 de cada mes el segon dijous a Catalunya Cristiana.

Peregrinacions: Sandra Basirik, tel. 936 650 653.

Medjugorje és una crida a l'evangelització i la participació en la missió de l'Església, arrelada en la pregària amb el cor.

Aquesta participació en la missió té la seva font en Crist, ja realitzada en Maria, Filla i Mare de l'Església, qui ja en plenitud viu els fruits de la redempció.

El missatge de Medjugorje és posar en moviment tota l'Església i les persones de bona voluntat per salvar el món.



Recordant...

Dr. Pere Tarrés

Despreniment

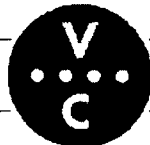
Quan el Dr. Tarrés visitava els seus malalts, a Barcelona, i copsava les dificultats econòmiques de la família visitada, moltes vegades, segons testimonis, tornava els honoraris que li donaven. Ell sabia trobar la manera de fer-ho, sense ofendre. A voltes deixava els diners sota el coixí.

Un testimoni explica que va acudir a casa seva perquè el seu germà estava greu. Tingué consulta amb un altre doctor. Cadascú va cobrar cinquanta pessetes (era l'any 1931). Després, el Dr. Tarrés, tot senzillament, va dir als pares del jove: «Jo he cobrat perquè tenim l'obligació de fer-ho; però els torno a vostès l'import de la consulta.»

Mn. Francesc Raventós

Vicepostulador de la causa de beatificació del Dr. Pere Tarrés

Vida Creixent



Desembre, temps de joia i d'esperança

Com en altres ocasions, he de confessar que per a mi el desembre és un mes en què els records em fan estar una mica en hores baixes. Entre el 14 i 24 són els dies que es lliuraren al Pare els familiars més propers. Per als cristians tampoc no és gaire edificant el bombardeig comercial que patim en aquestes dates, i les administracions municipals no hi ajuden amb les despeses milionàries per guarnir els carrers i les places. Sembla que queden aparcats els veritables problemes d'immigració i altres temes que, d'altra banda, sembla que s'agreguen.

L'Advent i el Nadal són temps litúrgics que als cristians ens recorden la nostra condició humil d'éssers limitats, però que ens situen davant Déu com a fills acarats per la seva tendresa, i això ens ha d'omplir d'esperança i de joia.

En un altre ordre de coses, cal pensar que l'any 2004 a Vida Creixent celebrarem el vintè aniversari. L'ONU ha insti-



Que el Nadal sigui per a nosaltres una mirada al món amb ulls de l'Infant Jesús



tuït el 2004 «l'Any de la Família», i això també és una bona notícia, ja que s'ha de recordar que, malgrat totes les agressions que rep la família, sens dubte, encara és el principal grup humà identificador.

De totes aquestes realitats que vivim, n'he de donar gràcies al Senyor, no perquè algunes coses són negatives, sinó per l'oportunitat que Ell em dona cada dia perquè la meua actitud sigui de sensibilitat constant i de metanoia. En ser protagonista d'aquest món tinc l'oportunitat de millorar tot el que estigui al meu abast.

Molt bones i santes festes.

Antoni Bosch i Gubern
Coordinador

El consiliari diu...

Com celebrem el Nadal?

Què passarà durant aquest Nadal? Com el vivim? Suposo que plens d'esperança i d'una manera activa.

Dues preguntes que cadascú pot respondre amb sinceritat. Primera qüestió: vivim l'esperança amb majúscula? Segona qüestió: el Nadal obre el nostre cor a la gratuïtat i a la pregària?

Després de respondre amb silenci i des del cor, continuo aquest petit article.

Jesús ha vingut a mostrar-nos l'amor del Pare. S'ha fet solidari de tots nosaltres i d'aquesta manera ha fet la voluntat de qui l'ha enviat. Per tant, esperar significa estimar, ser justos i aconseguir ser lliures. Complir el que Déu vol sempre ens portarà a créixer per dins.

Jesús en la seva vinguda ens diu que l'esperança és fruit de la paciència. Tenir esperança és alliberar-nos de la realitat negra de cada dia i ens empeny a sembrar el que hauria de ser o el que volem que sigui. L'esperança és la sorpresa diària davant del bé.

Jesús en la seva vinguda es fa Infant per ensenyar-nos a ser tendres. El seguidor de Crist ha de ser acollidor i tendre. S'ha de fer petit com un infant. Ser tendres amb els debils i amb els

impertinents. Que la tendresa pacient sigui la nostra força.

No perdre l'esperança és un factor indispensable per a un cristià i, a mesura que ens fem grans, encara més. Jesús creix i es fa gran i ens comunica el seu missatge, que són les Benaurances, la Creu i la Resurrecció, que és la realització del Regne de Déu.

En la vida trobem moltes dificultats i per això també tenim moltes proves, que són la nostra Creu. La creu i el sofriment és un camí que ens porta al Crist.

Penseu que l'endemà del Nadal celebrem el martiri de sant Esteve, que dona la seva vida. A nosaltres també el Nadal ens ha de portar a despulgar-nos personalment de tot poder i a abandonar tota riquesa per viure el do de la fe i de la pregària.

La pregària cristiana ens ha de fer familiars de Déu i ens portarà a fer sempre la seva voluntat.

No perdem mai l'esperança, que és un factor indispensable per a un cristià.

Jaume Serrano i Vidal
Consiliari diocesà i interdiocesà de Catalunya, Andorra i Balears

LLEIDA

Cap a l'estat del benestar

Vida Creixent de Lleida, continuant la marxa del temari d'aquest curs, que per a tot Catalunya és «Mirada cristiana a fets de vida», treballem aquests dies el fet polític, que buscat expressament i, considerant les circumstàncies actuals del nostre país, no hauria estat més encertat, més adient. En tots els grups s'ha dialogat molt, s'ha valorat bé la precampanya, la campanya, el resultat de les eleccions i, a partir d'aquí, tot el que es veu i s'escolta. Se suposa que com nosaltres hi haurà molta més gent que no deixarà passar per alt tantes i tantes afirmacions, tal vegada molt pensades per aquells que les han pronunciades i poc valorades per ells mateixos.

Ben mirat, veiem que la política és del tot necessària per conduir la societat en general cap a l'estat del benestar al qual aspira qualsevol persona humana, qualsevol grup humà, sigui quin sigui i estigui on estigui. I per aconseguir-ho, tots hem arribat a la conclusió que per fer una bona política cal que hi hagi bons polítics, que han de ser els artífexs que construeixin aquest estat

polític, i sàpiguen i vulguin portar les persones i la societat allà on ells necessiten i volen ser, que no és altre estat que el veritable benestar sense pressions ni enganys.

Veiem que l'actitud del bon polític ha de ser sempre fer de la política l'art de conduir la societat, i buscar en primer lloc el bé de tota persona humana respectant-ne els drets fonamentals i, com a conseqüència, procurar aconseguir el bé comú de la societat i prescindir de l'interès propi del polític, del partit o de la ideologia.

És bo que hi hagi campanyes electorals amb els discursos i els debats dels que volen portar les regnes del govern; és la manera de conèixer els candidats i els seus seguidors, les seves idees, les seves intencions, els seus valors. És així com els ciutadans podem obrir els ulls i valorar què són, què volen i què poden donar aquells que ens parlen, causant, però, moltes vegades, crisis d'al·lèrgia a la política que ofereixen.

Ramon Roig i Setó

tibidabo us informa



Nadal al Tibidabo

La Missa del Gall se celebrarà el 24 de desembre a les 12 de la nit. Horari de Misses del dia de Nadal: 8, 10, 11, 12, 13, 17 i 19 hores. Rosari, Vespres i Benedicció Eucarística a les 18 hores



Il·luminació del Temple del Tibidabo

Hi ha persones que col·laboren perquè el Temple del Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo estigui il·luminat totes les nits. Tu també pots contribuir a fer possible aquesta realitat



Vetlla extraordinària de cap d'any

Comença l'any 2004 amb Missa i Vetlla d'Adoració Nocturna al Santíssim al Tibidabo

A las 22 hores sortirà de la Plaça de Lesseps, cantonada Pérez Galdós, un microbus amb destinació al Tibidabo.

Tornarà al seu lloc d'origen acabada la Vetlla, i també a les sis de la matinada.



Adoració Perpètua

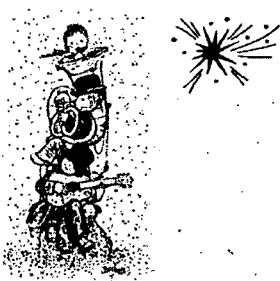
Us invitem a participar una hora al mes a l'Adoració Perpètua del Tibidabo. Adoració Diurna, de les 8 del matí a les 23 hores. Adoració Nocturna, de les 23 hores fins a les 6 del matí.



Exposició de pessebres

Al Temple del Tibidabo podeu visitar durant aquests dies el Museu Permanent de Pessebres de "Mossèn Camprubí", col·lecció única en que hi ha obres de tots els continents. Es convenient demanar hora per la visita.

Telèfon: 93 417 56 86



Viatges i peregrinacions

Del 17 al 24 de maig: Moscou-Sant Petersburg

Del 16 al 24 de setembre: Santiago (Any Sant Jacobeo)

Editorial Albada

Han sortit els dos darrers números de «Parlar amb Déu» IV i VII

La col·lecció completa:

<i>Parlar amb Déu</i> , volum 1.....	11,40 €
<i>Parlar amb Déu</i> , volum 2.....	13,70 €
<i>Parlar amb Déu</i> , volum 3.....	16,70 €
<i>Parlar amb Déu</i> , volum 4.....	15,00 €
<i>Parlar amb Déu</i> , volum 5.....	14,40 €
<i>Parlar amb Déu</i> , volum 6.....	11,40 €
<i>Parlar amb Déu</i> , volum 7.....	14,70 €

Per Nadal regala llibres...

- | | |
|--|--|
| ✓ <i>Viure a fons</i> , Lluís Armengol | ✓ <i>La libertad interior</i> , J. Philippe |
| ✓ <i>Bíblia un poble a l'escolta de Déu</i> (Infantil-Juvenil) | ✓ <i>El quart d'hora d'oració</i> , E. d'Ossó |
| ✓ <i>Camí de la felicitat</i> , Bernard Denson | ✓ <i>Sagrada Bíblia</i> , Eunsa |
| ✓ <i>Palabras para vivir mejor</i> , José María Alimbau | ✓ <i>El fundador de l'Opus Dei III</i> , A. Vázquez de Prada |
| ✓ <i>Parlar amb Déu</i> | ✓ <i>Los siete primeros concilios</i> , F. Canals |
| ✓ <i>El libro del arte de vivir</i> , Anselm Grun | ✓ <i>Tiempo para Dios</i> , J. Philippe |
| ✓ <i>La filla del Ganges</i> , Asha Miró | ✓ <i>Sant Rosari</i> , J. Escrivá de Balaguer |
| ✓ <i>La Eucaristía centro de la vida</i> , J. Ratzinger | ✓ <i>El hombre en busca de sentido</i> , Viktor Frankl |
| ✓ <i>Orar con Teresa de Calcuta</i> , Desclée | ✓ <i>Es fácil dejar de fumar, si sabes cómo</i> (37a edició), Allen Carr |

Atenció a les parròquies de Catalunya que vulguin difondre llibres de formació a les seves esglésies...
Poden tenir un punt de venda com a delegació de les llibreries:

■ Llibreria La Formiga d'Or
Barcelona, tel. 93 302 24 31

■ Llibreria Claret
Barcelona, tel. 93 301 08 87

■ Llibreria Garbí
Barcelona, tel. 93 217 54 08

■ Llibreria Balmes
Barcelona, tel. 93 317 94 43

■ Llibreria Paulinas
Barcelona, tel. 933 011 488

■ Llibreria San Pablo
Barcelona, tel. 93 268 12 54

■ Llibreria Daina
Badalona, tel. 93 384 61 58

■ Llibreria Roca
Manresa, tel. 93 872 11 25

■ Llibreria Sabadell
Sabadell, tel. 93 726 05 70

■ Llibreria Egara
Terrassa, tel. 93 788 13 49

■ Llibreria Empúries
Girona, tel. 972 20 34 29

■ Llibreria Sabaté
Santa Coloma de Queralt, tel. 977 88 04 12

■ Llibreria Paulinas
València, tel. 96 392 28 46

Editorial Albada

Tel. 93 788 27 12 i 93 735 07 52
Distribuïdor Dalmau, tel. 93 317 33 38

Per la promoció de la cultura catalana

■ La Fundació Societat i Cultura és una entitat que gestiona diferents iniciatives, pertanyents sobretot al món de les arts escèniques

La Fundació Societat i Cultura (FUSIC) és una entitat privada promotora de la cultura catalana, tant dins com fora de Catalunya. Nascuda a Barcelona al començament dels anys vuitanta, està especialitzada en la producció i la difusió de recursos artístics —fonamentalment en l'àmbit de les arts escèniques— i la gestió de programes d'activitats i serveis culturals adreçats a grans públics. A més, FUSIC ofereix assessorament professional als artistes emergents.

«Vam néixer per donar suport professional a activitats i iniciatives catalanes de caire cultural. Nosaltres hi posem les eines de gestió», explica Víctor Cucurull, gerent de FUSIC. Entre aquestes activitats, cal destacar les següents: la Plataforma Catalana d'Arts del Carrer, la Festa de la Música, el Bulevard de la Cultura, les Orquestrades de Catalunya, el programa «Viu el Parc», el FestCat i la Fira de la Música al Carrer de Vila Seca.

La defensa del medi ambient, la protecció del patrimoni i l'acció cultural són els eixos fonamentals del programa «Viu el parc». Des de FUSIC es treballa per vincular les actuacions adreçades a la protecció, la conservació i la divulgació tant del patrimoni cultural com del patrimoni natural que tenen lloc en l'àmbit territorial dels parcs naturals, aprofitar la dimensió de les pràctiques culturals vinculades als àmbits del lleure —espectacles culturals de gran qualitat: cant coral, representacions teatrals, concerts de música clàssica, jazz o blues, trobades de gegants, actuacions de pallassos, concursos de fotografia...— que es poden desenvolupar en un espai protegit i intensificar el diàleg entre els diferents agents culturals de la zona i les administracions locals que conformen el parc. Amb aquesta filosofia de fons, aquest programa s'ha consolidat en el conjunt d'espais protegits gestionats: el Montseny, el Garraf-Olèrdola, el Montnegre i el Corredor, Sant Llorenç del Munt i l'Obac i la serralada de Marina.

Uns cinc-cents voluntaris amants de la natura dediquen unes quantes hores del

seu temps de lleure a donar suport a determinades activitats: reconstrucció de camins, repoblació de plantes, arranjament de fonts, neteja de residus a causa de la presència massiva de gent, etc. «Hi ha una



Concert de les Orquestrades de Catalunya a la basílica de Santa Maria del Mar (any 2002).

doble intenció: ajudar i formar. La formació dels voluntaris és una qüestió molt interessant. D'aquesta manera es pot crear una consciència, individual i col·lectiva, de la necessitat de tenir cura dels espais naturals», comenta Víctor Cucurull. Aquest tipus de voluntariat està format per persones de totes les edats i formació. «Això —afirma el gerent de FUSIC— és un bon símptoma, ja que vol dir que la gent és sensible en els temes mediambientals i s'hi apunten amb energia i generositat.»

Escenari: l'espai públic

FUSIC està compromesa des de fa un any i mig amb la creació de la Plataforma Catalana d'Arts del Carrer, un punt de trobada (virtual i real) que permet que la gent del món artístic que desenvolupa la seva activitat a l'espai públic pugui oferir

el seu «producte». Víctor Cucurull assenyala que «aquí les companyies poden fer conèixer els seus espectacles nous, els organitzadors de festivals poden oferir les seves programacions i demanar col·laboracions artístiques, les escoles poden oferir cursos especialitzats, es poden anunciar projectes, fer càstings, buscar coproductors, fer convocatòries, etc.».

La Festa de la Música és una festa europea i internacional que actualment se celebra en un centenar de països, cada 21 de juny, amb l'inici de l'estiu. Allunyant-se dels festivals de música, que acostumen

a organitzar-se entorn d'un compositor o un gènere musical determinat, amb una programació seleccionada per un director artístic, la Festa de la Música és abans que res una festa popular gratuïta, que s'obre a tots els participants (amateurs o professionals) que vulguin participar-hi. L'esdeveniment combina tots els gèneres musicals i es dirigeix a tot tipus de públic, amb l'objectiu de popularitzar la pràctica musical. L'aire lliure es converteix en el seu camp d'acció: els carrers, les places, els parcs, els jardins, els patis d'edificis, de museus...

Dies de música i convivència

Les Orquestrades de Catalunya són una de les activitats cabdals gestionades per FUSIC. Des de fa onze anys, del 26 al 30 de desembre, Barcelona acull diverses orquestrades europees d'infants i joves (de 12 a 18 anys) per treballar plegats la música simfònica. Aquesta gran orquestra internacional protagonitza el concert de cap d'any a la basílica de Santa Maria del Mar. Des de la seva primera celebració, a la tardor del 1992, aquesta trobada musical s'ha consolidat i ha anat adquirint una participació més gran. Aquest Nadal hi actuaran un total de 150 intèrprets.

El naixement d'aquest esdeveniment musical va tenir lloc dins de la programa-

ció del Mercat de la Música Viva de Vic. A conseqüència de l'èxit assolit, es va impulsar la creació de Joves Orquestrades Simfòniques d'Europa (SOJE). Aquesta entitat de caràcter internacional té com a objectiu essencial impulsar la celebració de les Orquestrades a Europa, al Carib i a Nova Caledònia, entre altres indrets. Les Orquestrades també formen part d'un altre programa europeu: Pasarel·les Llatines, un programa dedicat a crear una xarxa d'informació, formació i intercanvi cultural entre els països del Mediterrani sud. Les primeres edicions de les Orquestrades de Catalunya es van dur a terme a Igualada, adreçades a les orquestrades de joves de les escoles de música de Catalunya.

Els directors del certamen, Alfons Reverté i Xavier Casademunt, elaboren el programa segons els instruments i el nivell dels joves que hi participen cada any. Això fa que cada edició sigui totalment diferent de les altres, convertint-se en un espectacle únic i altament creatiu. Des del 1999 es va incloure l'estrena d'una obra d'encàrrec. Per tant, les Orquestrades de Catalunya són una font de noves creacions. Són per als joves protagonistes uns dies d'aprenentatge musical, convivència enriquidora, descoberta de la ciutat i intercanvi cultural.

El proper 30 de desembre, a les 19.00, tindrà lloc a la basílica de Santa Maria del Mar (Barcelona) el concert final de les Orquestrades de Catalunya. Prèviament actuaran a l'Espai Cultural Caja Madrid (Barcelona) el 27 de desembre, a les 19.30; a la parròquia Sant Ramon de Penyaforat (Barcelona) el 27 de desembre, a les 21.00, i a l'església La Romànica (Barberà del Vallès) el 28 de desembre, a les 18.00.

Miquel Àngel Codina

FUNDACIÓ SOCIETAT I CULTURA

c/ CONSELL DE CENT, 347, 2N
08007 BARCELONA
TEL. 932 157 411
FAX: 932 157 932
a/e: info@fusic.org
web: www.fusic.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Institut Català del Voluntariat

xarxanet.org

XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

Espai obert i compartit

Treball en xarxa, punt de trobada

Gran porta d'entrada als àmbits associatius

Informació, coneixements, reflexió...

Persones i entitats

Per a més informació

0126 atenció ciutadana

www.voluntariat.org

MÚRCIA.— Des de principis de novembre, l'Església catòlica a Espanya compta amb una nova eina al servei de l'evangelització. Es diu Veritas i és una agència catòlica de notícies per

Internet impulsada des de la Universitat Catòlica Sant Antoni de Múrcia en col·laboració amb l'agència catòlica internacional Zenit. La nova i ambiciosa aposta de l'incombustible José Luis Mendoza,

president de la UCAM, vol omplir un buit existent en el panorama mediàtic espanyol i oferir una mena d'informació silenciada habitualment pels mitjans de comunicació convencionals.

Veritas, una agència catòlica de notícies per a Espanya

■ La Universitat Catòlica Sant Antoni de Múrcia impulsa un ambiciós projecte periodístic

La UCAM torna a la càrrega i en el seu afany de col·laborar amb l'Església en la seva missió evangelitzadora acaba d'impulsar la creació de Veritas, una agència catòlica de notícies que pretén oferir als mitjans de comunicació i als lectors un servei de notícies professional sobre l'Església a Espanya. José Luis Mendoza, president de la UCAM i màxim impulsor del projecte, assegura que Veritas «neix amb vocació de servei per a tota la societat, de manera que pugui acostar la realitat de l'Església dia a dia a tots els que estiguin interessats a conèixer-la».

Davant de la sorpresa dels seus impulsors, el nombre de persones interessades en les notícies de l'agència creix sense parar i ja són més de mil els subscriptors del seu butlletí gratuït diari. Justament el lector corrent, que sovint no pot accedir a les notícies eclesials, és un dels grans objectius de l'agència. Per això, Veritas no únicament abraça notícies institucionals, sinó que també ofereix informació política, social, científica... que pugui interessar per al seu ús personal qualsevol lector catòlic espanyol.

Juntament amb aquest butlletí gratuït ofert a través d'Internet, Veritas també posa al servei dels mitjans de comunicació un servei professional d'agència amb informació en temps real. Els responsables de l'agència tenen clar que, tot i que en l'Església espanyola es genera molta informació religiosa, aquesta continua sense aparèixer als mitjans de comunicació. La causa principal d'aquest silenci és la manca de redactors de religió als mitjans. Veritas ve, entre d'altres coses, a cobrir aquest buit i per això aposta per una agència professionalitzada, si bé no institucional, que serveixi de canal a les notícies que ja es produeixen. «La

nostra missió en aquest camp —assegura Inmaculada Álvarez, responsable de Veritas— és proporcionar als diaris, a les ràdios, a les televisions el redactor de religió que no tenen.»

Equip qualificat

Amb seu a Múrcia, al Campus dels Jerònims, des d'on es coordina tota l'activitat, l'agència Veritas ja compta amb diversos corresponents arreu d'Espanya, inclosa Catalunya. S'ha creat un petit equip de professionals qualificats, amb veritable vocació periodística i cristiana, que actualment ofereix un volum diari d'unes 15 notícies. «La major part dels dies —explica Inmaculada Álvarez— hem de fer hores extres perquè no donem a l'abast i gairebé sempre hi ha notícies a les quals no arribem.»

La informació es cataloga per regions i per seccions segons l'àmbit en què es produeix: Conferència Episcopal, Diòcesis, Societat, Breus... El model, en aquest cas, és similar al de la coneguda agència Zenit, que d'alguna manera exerceix com a referent de Veritas. De fet, José Luis Mendoza va començar a concebre la nova agència fa dos anys en conversa amb Jesús Colina, director de Zenit. Mendoza es va engrescar amb la possibilitat de posar en marxa una agència catòlica de notícies a Espanya i des



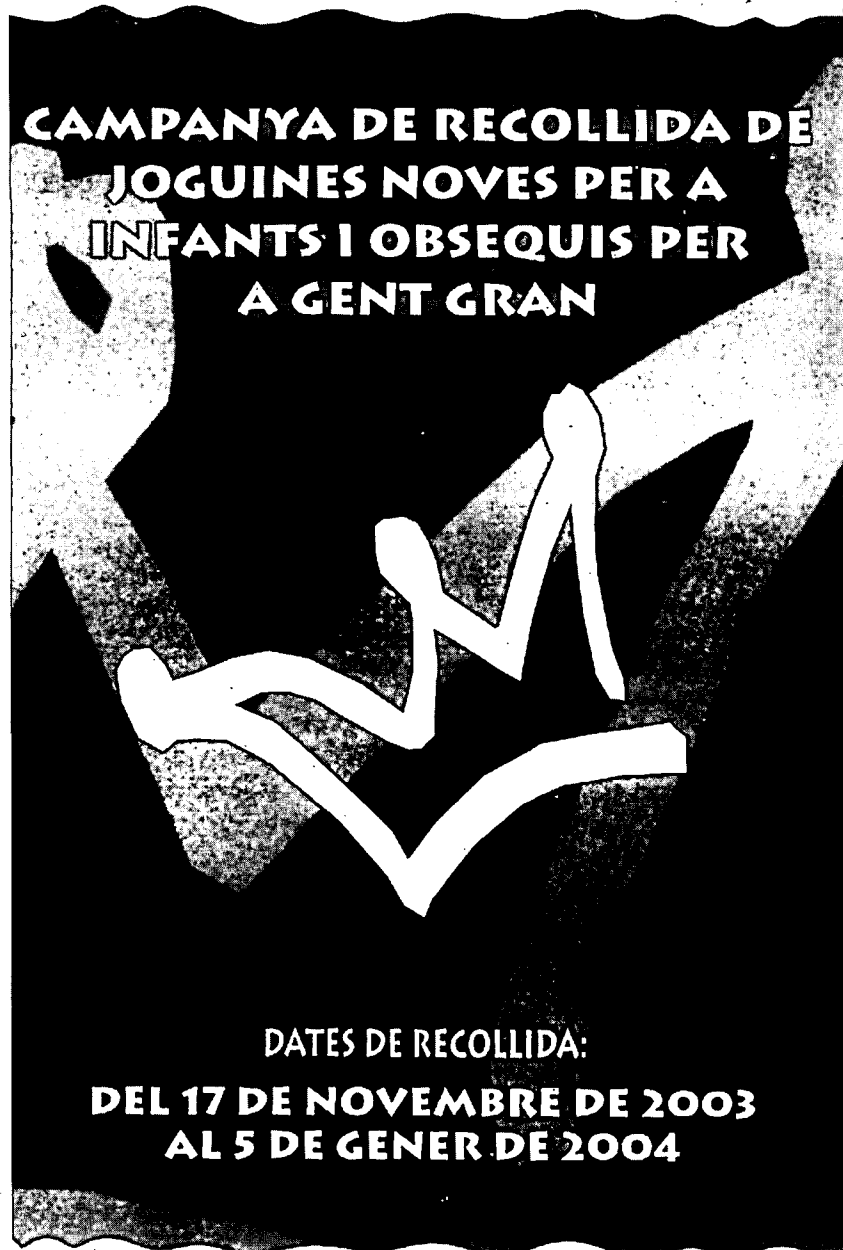
José Luis Mendoza, president de la UCAM, ha estat el gran impulsor de Veritas.

d'aleshores no ha parat fins a veure-la materialitzada a www.agenciaveritas.com, «una agència de notícies al servei de l'Església en la seva missió evangelitzadora, des de la Veritat revelada en Crist Jesús».

Samuel Gutiérrez

6ª CAMPANYA REIS PER A TOTHOM

CAMPANYA DE RECOLLIDA DE
JOGUINES NOVES PER A
INFANTS I OBSEQUIS PER
A GENT GRAN



DATES DE RECOLLIDA:

DEL 17 DE NOVEMBRE DE 2003
AL 5 DE GENER DE 2004

PARTICIPA-HI COM A VOLUNTARI/A

DEL 30 DE DESEMBRE DE 2003
AL 5 DE GENER DE 2004



INMACULADA ÁLVAREZ, RESPONSABLE DE VERITAS
(WWW.AGENCIAVERITAS.COM)

«Hi ha una espiral del silenci en la informació religiosa»

—Com valora les primeres passes d'«estrena oficial» de Veritas?

—Aquestes primeres setmanes han estat molt intenses, com tots els inicis. La feina periodística és dura i en el nostre cas, a més, hem tingut al principi molts problemes tècnics que sembla que es van solucionant. Comptem amb un gran equip professional, escàs en nombre, però molt competent. Tot i que no hem pogut fer gairebé cap promoció, algunes de les nostres notícies comencen a tenir ressò i, a més, hem superat ja els mil subscriptors al nostre butlletí diari. N'estic satisfeta, si bé hi ha moltes coses que cal millorar. De totes maneres, l'únic objectiu que tenim per ara és treballar i consolidar. Personalment no m'agrada gaire la popularitat. Prefereixo que la targeta de presentació de Veritas sigui el treball professional i de qualitat.

—En un temps com l'actual, de tanta secularització a Europa, hi ha demanda real d'informació religiosa?

—Jo ho crec així. Hi ha un lector catòlic que no troba satisfeta la seva demanda d'informació pels mitjans. Si no fos així, no podríem explicar l'acollida que hem tingut

en aquestes primeres setmanes, o el rècord d'audiència de TVE durant la darrera visita del Papa a Espanya. És una hipòtesi que caldria desenvolupar, però jo estic fermament convençuda que hi ha una «espiral del silenci» en aquest sentit. És més, crec que la política de certs mitjans de silenciar el fet religiós com a notícia no els beneficia a ells mateixos.

—Quins criteris regeixen la vostra selecció informativa? Continuen sent els bisbes els grans protagonistes?

—Aquí hi hauria molt a dir. D'una banda, els bisbes, en qualitat de pastors, tenen una veu rellevant, parlant en termes informatius, especialment quan opinen o instrueixen els fidels, ja que el que diuen afecta la vida espiritual de la gent. Però de l'altra, captem molta activitat informativa no únicament dels laics: també dels ordes religiosos, de les associacions, de convents, de capellans, etc. Les diòcesis generen molta informació interessant, si la sabem captar. I hi ha notícies de l'àmbit de la política, l'economia, la ciència, etc. que interessen als lectors catòlics.

cultura

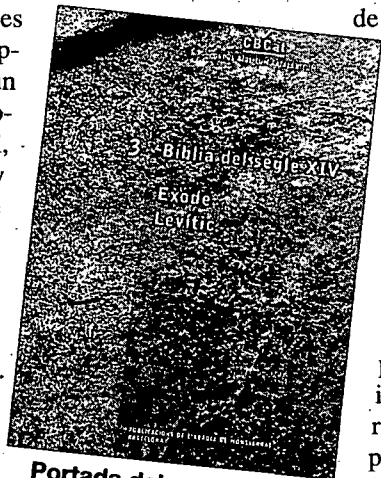
S'edita la col·lecció Corpus Biblicum Catalanicum

TARRAGONA.— L'Associació Bíblica de Catalunya (ABCat), amb seu a Tarragona, es proposa de publicar totes les traduccions bíbliques catalanes, des del seus inicis

(segle XIII) fins al 1900, amb la col·laboració d'una trentena d'especialistes en manuscrits medievals i edicions antigues, tant de Catalunya com de València i de les illes Balears.

«Això vol dir, com es pot veure especificat al tríptic que s'ha distribuït, un gruix d'uns quaranta volums publicats, si Déu vol, a un ritme de dos per any per les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, experta en obres d'aquestes característiques», explica Mn. Joan Magí Ferré, president d'ABCat. La realització d'aquest projecte és possible gràcies a un conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i l'Associació Bíblica de Catalunya.

El Corpus Biblicum Catalanicum és d'interès indubtable per als preveres, religiosos i religioses catalans i per al món universitari i de la recerca, on les arrels bíbliques i, per tant, cristianes de la cultura catalana quedaran palesades amb escreix. Està previst que en una columna de l'edició hi figuri el text crític de la *Vulgata*



Portada del volum núm. 3.

de Stuttgart, amb referències crítiques al text d'altres quatre bíblies llatines medievals de l'àrea catalanooccitana, no incloses en l'edició de Stuttgart (les de Vic, Tarragona-Scala Dei, Girona-Sant Feliu de Guíxols i la Harleiana, provinent de Montpeller), per tal que els lectors i els investigadors es facin càrrec de les característiques pròpies de les nostres traduccions.

És evident que l'aportació d'aquest projecte a la història de la llengua i filologia catalanes és de gran interès. «No hi ha cap cultura de l'Europa cristiana que no tingui un patrimoni, gran o petit, de traduccions bíbliques. La cultura catalana, també aquí, és mostra d'una riquesa sorprenent. Cal redescobrir-la i divulgar-la», asenya Mn. Joan Magí.

El pla general de l'obra és el següent:

Bíblia llatina (història de la Bíblia llatina en els països de llengua catalana entre els segles IV i XV), versions dels segles XIII-XV (Bíblia del segle XIV; manuscrits de París, Londres i Sevilla; Bíblia del segle XV-Evangelis del Palau; salteris dels segles XIV i XV; fragments bíblics fins al segle XV; Bíblia rimada; històries bíbliques i la Bíblia hebrea en els països de llengua catalana) i versions dels segles XVI-XIX (traduccions entre el segle XVI i la Renaixença; traduccions del període de la Renaixença i salms penitencials).

La subscripció es pot formalitzar a Corpus Biblicum Catalanicum, c/ Betània, 1 - 08023 Barcelona. Els preus dels volums (de format 17 x 24 cm i enquadernats en cartoné) variaran segons l'extensió: unes 300 pàgines, 20,30 euros; unes 400 pàgines, 23,50 euros i unes 500 pàgines, 26 euros. Cal remarcar que els subscriptors del Corpus Biblicum Catalanicum tindran una reducció del 25% en el preu de cada volum i en el cas dels socis de l'ABCat, la reducció serà del 50%.

Joan Boronat

Concessió del XIV Premi Joan Maragall

GRANOLLERS.— L'arquitecta Inês Castel-Branco (Lisboa, 1977) ha estat guardonada amb el XIV Premi Joan Maragall, que atorga la Fundació Joan Maragall a una obra d'assaig o d'investigació sobre cristianisme i cultura. El títol del treball és *Camins efímers cap a l'etern. Interseccions entre litúrgia i art*, una obra que tracta temes com l'originalitat del missatge de Jesucrist —amb el canvi radical dels conceptes de culte, sacrifici o temple—, el naixement del teatre medieval a partir de la mateixa litúrgia, les reminiscències religioses presents en les avantguardes artístiques o les mancances de la reforma litúrgica del Concili Vaticà II. El veredict del jurat es va fer públic el 12 de desembre en el decurs de la festa de les lletres catalanes Nit de Santa Llúcia, organitzada per Òmnium Cultural, que va tenir lloc al Palau d'Esports de Granollers.

Al seu treball, Inês Castel-Branco defineix la litúrgia com «una obra d'art efímera, realitzada per una comunitat humana que es reuneix per pregar» i considera que «s'assembla molt a l'experiència artística, especialment la teatral». Cal, doncs, segons assegura l'autora, estudiar-la des de «l'antropologia i l'art, a fi de descobrir i potenciar els llenguatges que fa servir i que es constitueixen com a camins efímers per apropar-se a l'etern». La dotació del premi és de sis mil euros i la FJM té l'opció preferent durant un termini màxim de dos mesos per gestionar l'edició de l'obra guanyadora. (C.C.)

XXXI exposició d'art de Sant Joan de Déu

ESPLUGUES DE LLOBREGAT.— L'Hospital de Sant Joan de Déu va organitzar, del 9 al 23 de desembre, la XXXI edició de la seva tradicional exposició d'obres d'art. Aquesta iniciativa, pionera en el sector sociosanitari, té com a objectiu principal recaptar fons per als diversos projectes que patrocina l'Obra Benèfica de l'Hospital de Sant Joan de Déu.

Enguany han comptat amb la presència de més de 262 artistes que amablement han cedit més de 287 de les seves obres per contribuir en aquesta causa. Entre aquests pintors destaquen Aguilar Moré, Benavente Solís, Coll Bardollet, Cuixart, Fuentetaja, Guinovart, Lleó, Martínez Lozano, Morató Aragonés, Pagans Montsalvatge, Ràfols Casamada i Ruiz Ortega. Més informació: Hospital Sant Joan de Déu, passeig Sant Joan de Déu, 2 - 08950 Esplugues de Llobregat, tel. 932 532 150 i 605 695 277, web: www.hsdbcn.org (C.C.)



L'exposició d'art té una finalitat solidària.

«Llibre de Maria» en edició bibliòfil

BARCELONA.— L'Editorial Claret ha publicat recentment el volum *Llibre de Maria*, un poemari de Mn. Francesc Malgosa i Riera sobre la mare del Fill de Déu. D'aquesta obra s'ha fet una tirada de dos-cents exemplars, numerats, en edició de bibliòfil amb paper Biblos de 160 grams, de Guarro. «L'autor d'aquests poemes ens ofereix, certament, uns pensaments profundament meditats i elaborats amb ànima de poeta. Però amb ells ens ofereix quelcom més: cada poema és també un mestratge d'oració», explica Griselda Cos, o.s.b., en el llinard de l'obra. (C.C.)

XXXII ena. EDICIÓ



TONA PESSEBRE VIVENT D'OSONA

LA HISTÒRIA FETA ART

Dies de representació: 21,25,26,28 de desembre del 2003, i 1,4,6,11 de gener del 2004

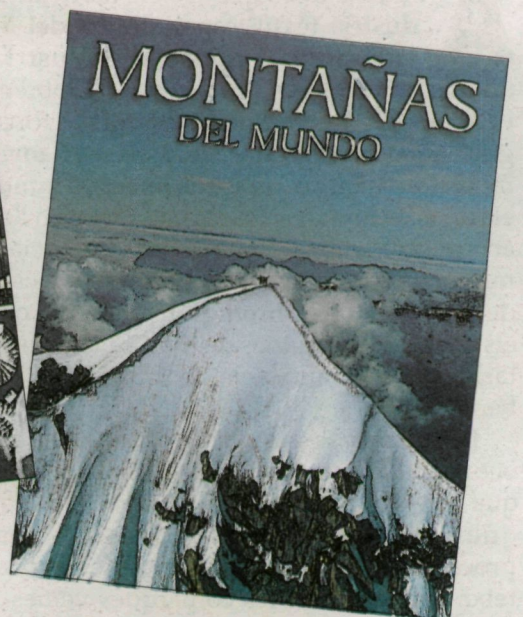
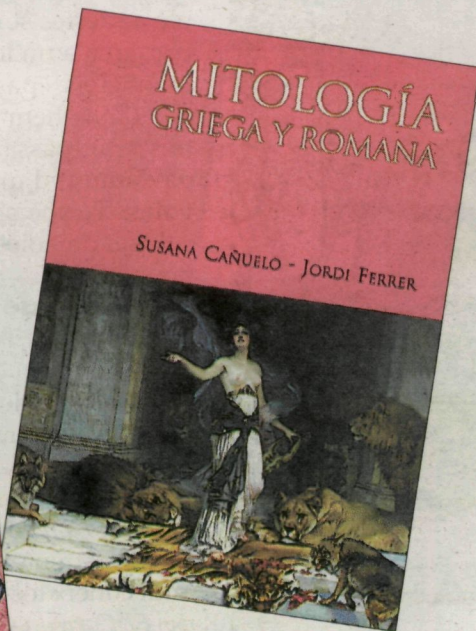
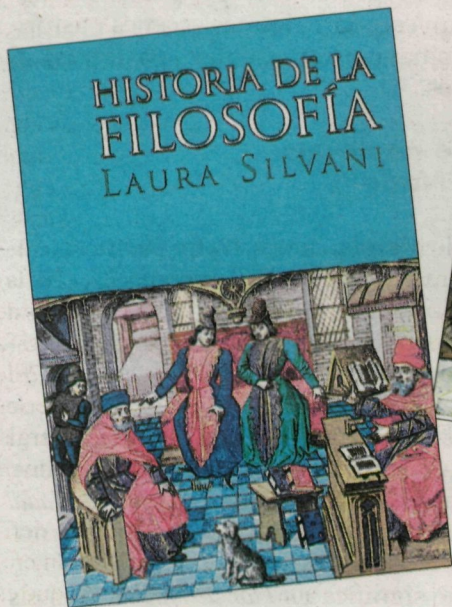
Com sempre, a la Falda del Castell de Tona

Tel. d'informació: 938870565 i 938870223

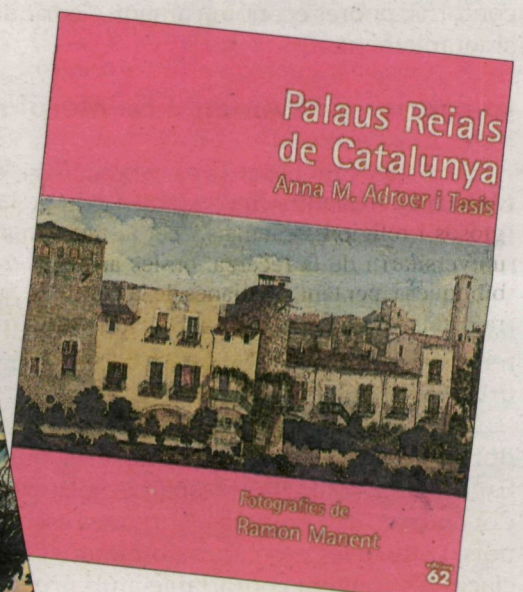
HAPPY BOOKS LA FORMIGA D'OR

La llibreria més ANTIGA i més MODERNA de Barcelona

Més servei
obert de 9.30 a 21 hores



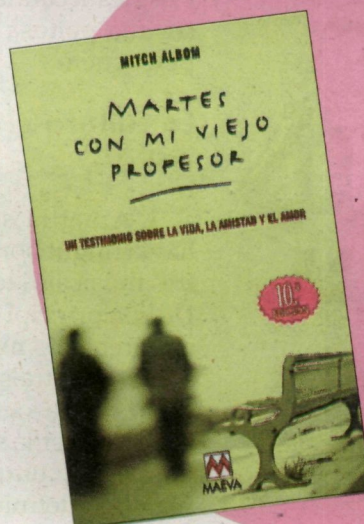
Més assortiment i ofertes



Espai de llibre infantil-juvenil
AMPLIAT



Nova secció de llibre de butxaca



Els millors regals per a aquestes Festes Nadalenques

Us esperem a: **HAPPY BOOKS
LA FORMIGA D'OR**

Av. Portal de l'Àngel, 5, i Duc de la Victòria, 12, 08002 Barcelona,
Tel. 933 023 942 i 933 022 431, Fax: 933 015 973

Història de la indústria tèxtil i dels «Pastorets» de l'Ametlla

Per Francesc A. Picas,
autor de «La Flor de Nadal»

A mitjans del segle XIX, els fabricants de la indústria tèxtil, especialment del Maresme, valoraren el potencial industrial d'uns quants rius catalans, entre altres el Llobregat, el Ter i l'Anoia. L'aigua els podia assegurar força motriu gratuïta almenys durant deu mesos l'any. Llavors, molts fabricants compraren terrenys limítrofs amb el riu, aixecaren rescloses i canalitzaren l'aigua per aconseguir amb el desnivell una potència capaç de moure turbines per fer anar les màquines de filats i de teixits. I construïren grans naus on col·locaren els telers, les màquines de filatura i les complementàries per a la fabricació de roba i unes xemeneies ben altes.

Per atraure la mà d'obra en aquelles zones desocupades alguns fabricants bastiren habitatges perquè hi visquessin els tècnics portats d'altres fàbriques i les seves famílies, i els treballadors procedents especialment de l'agricultura de la mateixa comarca i de les comarques veïnes. En pocs anys, doncs, aquelles zones fluvials i les dels entorns, pobres econòmicament, s'enriquieren considerablement.

La fàbrica de l'Ametlla de Merola

Una de les fàbriques aixecades de l'Alt Llobregat, exactament l'any 1864, fou la de l'Ametlla de Merola (municipi de Puig-reig) sota la iniciativa de l'empresari Mateu Serra procedent de Vilassar. Construï una fàbrica capaç de donar jornal a 554 obrers, entre homes i dones. I edificà diferents carrers amb pisos fins a configurar un nucli urbà industrial.

Per al servei espiritual i cultural dels treballadors, el «patró» construï una església, que dedicà a Sant Mateu, sol·licità al bisbat de Solsona un sacerdot a càrrec de l'empresa, obrí unes escoles per als nois, i oferí a les germanes dominiques de l'Anunciació un convent confortable amb prou aules per encabir un esplet de nenes i també per acollir noies solteres treballadores de la fàbrica. Edificà un cafè, un teatre, anys després un cinema, locals per a barberia, farmàcia, servei mèdic, i una botiga de comestibles, robes, cereals i un forn de pa a un preu quasi de cost.

Aquells anuncis industrials que alguns anomenaven erròniament «colònies» es regien sota un sistema «paternalista», molt propi en aquelles circumstàncies. L'empresa a més del sou, cobria les necessitats mínimes de les famílies treballadores; habitatge, aigua, llum, sanitat, atenció religiosa, cultural, esportiva, comercial i altres. Uns avantatges socials dignes de tot elogi. Sempre quedava evident, però, la diferència social entre «patró» i «treballador». També cal reconèixer que a causa del sistema, l'organització interna de la fàbrica provocava, de vegades, favoritismes i injustícies, i consegüentment, enveges i hipocrèsies.

Un cinquant per cent dels treballadors eren dones. Totes les mares de família treballaven a la fàbrica. Els joves i les noies que es llogaren a l'Ametlla majoritàriament procedien de pagès. Des de bon



L'església de l'Ametlla començada el 1875 i acabada el 1882.

principi, l'ambient i els costums eren de tradició cristiana. La fe la mantenien el zel dels sacerdots, la tasca dels mestres que encaminaven la «canalla» sota les normes de la doctrina cristiana i, no cal dir, les monges zeloses dels bons costums.

Més endavant, es filtraren en els sectors industrials de Catalunya l'ateisme i les utopies marxistes agressives, tan divulgades al segle XX i que la política de la República del 1931 instigà amb demagògia. Política que provocà a Catalunya el juliol del 1936 una Revolució social molt complexa, entre les quals figurava la col·lectivització de les fàbriques, la persecució dels fabricants i, així mateix, la desfeta violent de la religió. Les vicissituds socials i contradiccions humanes d'aquella industrialització les he aplegat en un llibre titulat *El tèxtil a Catalunya*. També les nostres famílies sofriren, encara que algunes en signe diferent, el dolor de la guerra civil del 1936-1939.

Conseqüentment, durant tres Nadals no s'aixecà el teló per representar «pastorets» i, fins i tot, s'hagueren d'amagar alguns vestits, decorats i llibres per evitar que fossin trossejats o cremats. Parlem del Nadal del 1936, 1937 i 1938 en què l'Església catalana sofrí una penosa i dura persecució.

La cultura i l'art teatral

L'Ametlla sempre havia tingut bons mestres musicals i teatrals. De bon principi s'organitzaren cors musicals i esbarts teatrals i es fomentava la cultura i l'art. L'Ametlla sempre tingué una cultura pròpia i ben definida. Per això, la gent culta, llavors, rebutjava que se l'anomenés «colònia». Les festes religioses se celebraven en gran esplendor i fervor. En els primers temps, per Nadal, un grup de joves, popularment, es posaven barretina per anar a la missa del Gall, samarra de pell de xai, i amb esclots i panderetes anaven a adorar el Jesu-

set al peu de l'altar al qual feien ofrena d'un xai ben tendre. Més tard, un mossèn tragué del temple aquestes sorolloses exhibicions «teatrals» i les passaren a un local: en un teatre. Fou el començament dels «pastorets». D'aquí que enguany els ametllans hem celebrat els 125 anys que els nostres avantpassats representaren per primera vegada damunt d'un escenari algunes escenes pastorívoles. També s'havien representat «pastorets» al col·legi de noies.

125 anys de pastorets - «La Flor de Nadal»

L'Ametlla de Merola, doncs, ha fet pastorets durant 125 anys (menys els tres que hem parlat abans de la persecució religiosa) i s'han representat sota diferent textos usuals en diverses parròquies. Destaquem *La redempció de l'esclau* i *La Rosa de Jericó*. El 1955 s'estrenà *La Flor de Nadal* un espectacle que avui coneix tot Catalunya i del qual el crític teatral de *El Correo Catalán*, el senyor Josep M. Junyent, ens obsequià amb aquesta frase: «*La Flor de Nadal* trenca velles motllures escèniques, literàries i musicals.»

Què és i què significa *La Flor de Nadal*? Tots els quadres de *La Flor de Nadal* miren a Betlem? El 1954 recolzats en una cultura religiosa pròpia de l'època, freturàvem escriure i representar uns pastorets diferents, dotats d'un alt concepte històric i al·legòric. Que fos una digna representació teatral del Naixement del petit Jesús al portal de Betlem i de les tradicions nadalenques que han crescut al si del poble català.

I avui tenim el goig de presentar a tot Catalunya un espectacle enriquit amb una brillant decoració, llum, música, coreografia, i d'uns originals i espectaculars trucatges mecànics i electrònics i gran imaginació teatral, presentats amb una rapidesa en el canvi de decorats que impressiona.

«Són els pastorets que faltaven a Catalunya», ens digué

un dia el P. Ramon Cas-telltort.

Enguany, per celebrar el 125è aniversari de la representació de «pastorets» hem editat un llibre amb el text complet de *La Flor de Nadal* on figuren tots els quadres i les escenes que es representen al teatre i el diàleg dels personatges. Un bon record per als nostres amics. Es pot adquirir al vestíbul del teatre de l'Ametlla.

La crisi econòmica al món tèxtil

A finals del segle XX el món industrial tèxtil va fer un tomb negatiu, inimaginable. Una crisi nacional, una competència comercial globalitzada i un nou sistema de producció desferen els principis que fonamentaven els nuclis industrials de què estem parlant. L'Ametlla d'avui no és l'Ametlla d'abans. Tampoc no ho és l'empresa que ha fallit en la dura crisi. Ni cap de les dites «colònies» de Catalunya no són les mateixes.

El Nadal d'ahir, d'avui i de demà

Però, la nova joventut ametllenca, optimista, intel·ligent i professional en diferents activitats s'ha incorporat amb entusiasme a l'agrupació teatral i continua presentant cada any l'espectacle nadalenc *La Flor de Nadal*, *Els Pastorets de l'Ametlla*, com un testimoni de la història, un homenatge respectuós al passat, un símbol de civilització i una manifestació de l'ànima catalana per a l'esdevenidor.



Com ja és habitual en els darrers anys, *Catalunya Cristiana* ofereix als seus lectors tot un ventall de poesies sobre temes nadalencs, fruit de les grans dots creatives dels nostres subscriptors.



«Naixement de Jesús a Betlem», de Josep Camí Aliart. Del retaule de la Mare de Déu del Roser de la basílica parroquial del Sant Esperit (Terrassa).

Nit de Nadal

Aquella nit romàntica i misteriosa
en l'univers aparegué una estrella
missatgera d'una pau divina i gloriosa
que il·luminà el món la llum procedent d'ella.

A Betlem naixia un infant en un estable
amb una tendresa que a la gent atreïa,
el seu caliu era tan dolç i agradable
que omplia el seu entorn d'harmonia.

El nin creixia amb molta saviesa
amb una mirada màgica i beneïda,
ressorgia del mig de la pobresa
el Messies tan anomenat per la profecia.

Aquesta data llunyana i pacificadora

és un senyal de solidaritat fraterna,
la bondat genealògica l'honora
celebrant amb goig aquesta festa cristiana.

Les espurnes d'aquella llum redemptora
haurien d'arribar per tota la faç de la terra
encaminant la humanitat que ho enyora
i que tots els pobles rebutgessim la guerra.

Aquesta claror que il·lumini tots els homes
veient com aquesta fe ens agermana
solidaritzant amb seny les persones
sense marginar cap criatura humana.

Nit de Nadal romàntica i formosa
acull amb tendresa tota família,
el seu nom ressona d'una forma amorosa
i omple nostre esperit d'alegria.

SALVADOR PAÑELLA LONGAN

Nadal eucarístic

A cel estès, aquesta nit naixia
el gran Verb de l'Amor, a Montserrat.
I els àngels van cantant: «Jesús és nat»,
fet present al sagrari nit i dia.

Jesús Infant, divina Eucaristia.
El gran àpat sublim de l'amistat
que es fon en un regust d'eternitat
fent de mi, una càlida establia.

Com voldria lloar-te amb bells mots savis
quan tots dos ens tenim de tan a prop!

Que, amb joia nadalenca, un altre cop
m'ofereixes l'amor etern que augures,
quan, fràgil i petit, et transfigures
presoner a la mesura dels meus llavis.

MONTSERRAT BALAGUER I TARIBÓ

PUBLICITAT

ELS PASTORETS DE L'AMETLLA

Festes extraordinàries a l'Ametlla de Merola
amb motiu dels
125 anys de representació de «Pastorets».

Actualment es representen sota el text de
«La Flor de Nadal»
original de FRANCESC A. PICAS

REPRESENTACIONS: Sant Esteve, dia 26 de desembre; diumenge 28 de desembre;
4 de gener i 11 de gener del 2004, a 2/4 de 5 de la tarda.
Dissabte, 17 de gener del 2004 a les 6 de la tarda.
Diumenge, 25 de gener a 2/4 d'11 del matí.

INVITEM TOTES LES FAMÍLIES CATALANES
A VEURE UNA REPRESENTACIÓ DE
LA FLOR DE NADAL

Els Pastorets més emblemàtics de Catalunya
música, alegria, simbolisme i modernitat
l'esperit de la Bíblia i de l'Evangeli posats a l'escenari
una autèntica revista nadalenca.

RESERVA D'ENTRADES:

a l'Ametlla de Merola - (Ramon Riera), tel. 938 390 236.
De 7 a 9 del vespre. Dissabtes d'11 a 2
també a www.ametllademerola.com
a Manresa, Viatges Baixas, carretera de Cardona, 2 - Tel. 938 723 569
a Barcelona, Pol Viatges - Sant Elies, 17 - Tel. 932 414 142

L'AMETLLA DE MEROLA es troba a 20 quilòmetres de la carretera de Manresa a Berga, (entrada per Navàs).



Mireu com Déu baixa del Cel!

Mireu com Déu baixa del Cel.
Renaixent d'una Verge-Noia.
Ell ens porta llum, pau i mel
i el Bell Amor replè de joia.



Si posem el cor a la terra
sens anhelar del Cel l'encís,
sols trobarem fum, cendra i guerra,
allunyant-nos del Paradís.

Només de carn no podem viure
deixant de banda l'esperit.
Escampem arreu un somriure
i obtindrem l'Amor infinit.

Ben cert, el fals plaer no emplena
i ens deixa més buits que un desert.

Estimem-nos com bons germans:
i el Nadó reviurà en nosaltres.

Que la Mare de Jesús i Nostra
ens ho concedeixi feliçment...

P. JORDI M. BOU I SIMÓ

El nostre Pare Déu...



El nostre Pare Déu s'ha fet infant.
Cruïlla d'amor viu, en el bell Nadal;
la Verge i Josep, són goig exultant
en el blau celest, dins el vell portal.

El Redemptor ens porta el nou camí;
és l'alegria de la Bona Nova.
Eucarístic Jesús, infant diví:
quin goig de pau i d'amor es viu a la cova!

Celística platejada al cor de Betlem,
és el gran somni de l'ésser viscut:
bella joia escollida eternament
ens dóna vida i pau, el Fill nascut.

Sempre és l'hora de Déu, amb plenitud,
és l'adoració angèlica, altar vist:
neix la salvació, mor l'esclavitud
en néixer el Messies que és el Crist.

SALVADOR MARTÍ I MASIP

Nadal universal



Carrer de Natzaret.

Senzilla avinguda de colorit universal
per on homes i dones d'arreu del món
caminen.

És Nadal?

Incomptable gernació d'éssers humans
de tota raça i creença.

Per què són aquí?

Què busquen trucant adelerats de porta en porta?

Algun senyal hauran vist
en el cor de tota nit

humana;

escollat alguna veu

en l'ambigu atordit de la consciència;

algun càntic misteriós

al pacífic llunyedar d'un silenci solemni
del seu viure

immergit

en la insondable vastitud transcendental
del còsmic univers.

És Nadal?

La gran coral, la gran orquestra

dels cels i de la terra,

dels homes i dels àngels,

dels vivents i dels morts

desvetllats per la llum i la presència
de Déu,

entonen l'obertura

del drama solemni

del Verb fet carn i sang,

espera i gatge

de l'humana llinatge.

És Nadal?

Mal i pecat i mort

expectants

s'aturen,

accelerant el neguit dels ulls i les mirades.

Ai, aquesta nit,

un Infant neix

i quantes coses moren!

Planys i plors del dol universal

emmudeixen.

El rostre de la mort de tots els morts

dibuixa

un bla somriure.

És l'esclat d'eternitat

en el si del temporal,

és l'Amor entre home i Déu

—fet Home—

que avui neix i que demà,

abraçats en el fust de tantes creus,

ressuscitats,

tindran Vida eterna i Goig total.

És Nadal.

FRANCESC MALGOSA I RIERA

Nadal

Nadal! Un any més torna Nadal.
Menjarem torrons i beurem xampany.
La taula plena. Torna aquell Portal.
Felicitats per a tots; prosperitat i bon any.

És Nadal? Per a tots ho serà?
Allà a l'establia
un infant naixia
i els àngels i arcàngels varen cantar:
«Pau a la terra!» Tal com volia
el Fill de Maria.

Aquest era el Nadal d'allà a l'establia
mentre la mare abraça i bressola
el Nen que dormia
i una «non noneta» li canta i consola
quan Ell ploriqueja i somica / una mica.

Torna Nadal. Però torna per a tots? No!
En aquella establia

on Jesús naixia
hi sonen xiulets de canó.
Avui els àngels no hi canten i ploren.
L'estel d'Orient avui ha fugit,
avergonyit,
i a l'Infant ja no adoren
ni pastors ni Mags com aquelles nits.

Avui hi ha mares que ploren el fill i el marit
i cases cremades i tancs i brogits.

Pensem en Betlem i que torni Nadal.
Aquell que un dia guiava l'estel
a pastors i Mags camí del portal
amb cants d'alegria escampats pel cel.

Davant del pessebre que ens hem fabricat
per la pau a casa preguem al Nadó.



Pau, alegria i felicitat
que bon Déu ens dó.

*JOSEP BOSCH I
MERCADER*

Al Nadal nou i vell...

Gotims de neu damunt els cors
i tot un cel color d'estrella
ens van fonent els desconhorts
dins una flaire de canyella.

Aquesta dolça esgarripança
que ens llisca sobre la pell
és un calfred de recordança
d'aquell perfum, tan nou, tan vell...

Bella cançó de confitura
on ungirem aquell ahir;
bocí de llum en nit obscura
és el Nadal humà i diví.

Aigua de vida en un bressol;
per a la set, font de consol!

CARME CATÀ

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Nadal 2003

Filatèlicament, aquest Nadal el dedicarem a països de l'Àfrica, ja que ells també celebren, com nosaltres, amb joia el naixement de Jesús. El primer segell és de Zàmbia, emès el 1972, on es pot veure la Mare de Déu amb l'Infant Jesús als seus braços, envoltats de cabretes i de quatre personatges nadius d'aquest país africà. Cal assenyalar que tant la Mare de Déu com l'Infant estan pintats de color blanc.

Amables lectors, voldria desitjar-vos des d'aquesta petita secció dedicada a la filatèlia, un joiós Nadal, ple d'esperança i de fe. I que es faci realitat el manament més gran: estimar-nos.



La presència de Jesús a les pel·lícules

■ Un congrés internacional celebrat a Roma va analitzar aquesta temàtica

ROMA.— *Jesucrist al cinema. Un cànon cinematogràfic* ha estat el títol del VII Congrés Internacional d'Estudis sobre Cinema i Església que cada any organitzen conjuntament a Roma el Consell Pontifici per a la Cultura i el Consell Pontifici per a les Comunicacions Socials.

En aquesta ocasió s'ha volgut estudiar la presència de Jesucrist al cinema, les diferents interpretacions que se n'han donat (des de Pasolini a Scorsese o Mel Gibson) i s'ha volgut fer en un context missioner com és el de la Universitat Pontifícia Urbana, l'única universitat de Roma dedicada exclusivament a la missió. El congrés es va celebrar al mateix temps que el Festival Tertio Millennio, que ofereix gratuïtament la visió de pel·lícules contemporànies on sobresurten valors espirituals.

El cardenal Poupard, que va obrir el congrés, va insistir en el valor evangelitzador del cinema: «El cinema ha esdevingut un vehicle primari i irrenunciable per comunicar, fer cultura i evangelitzar.» El cardenal encarregat dels afers culturals vaticans va dir que «Jesucrist és enmig nostre, també a través de l'escriptura cinematogràfica» i va citar les «innombrables obres inspirades en la persona i el missatge de Jesucrist». A vegades han estat obres «criticables, discutibles i que han suscitat alguna perplexitat, però totes elles s'han preocupat de la figura de Jesucrist, i això és positiu», va remarcar Poupard.

Pel que fa al Festival Tertio Millennio, el cardenal Poupard va dir que «contribueix a un diàleg constructiu entre el món del cinema i l'Església, per superar incomprendiments recíprocs i donar vida a una cultura veritablement humana». Entre les pel·lícules proposades per a aquest any destaquen *Ser i tenir*, de Nicolas Philibert; *Solaris*, de Steven Soderbergh; *No tinc por*, de Gabriele Salvatores; *Good Bye Lenin*, de Wolfgang Becker, i *Veronica Guerin. El preu del coratge*, de Joel Schumacher. No hi havia cap film espanyol, tot i que *No tinc por* està coproduïda entre Itàlia, Espanya i Gran Bretanya. Aquest festival, organitzat per l'Ens de l'Espectacle amb el suport de la Direcció General de Cinema del Minsiteri de Béns Culturals d'Itàlia, és l'únic al món que gaudeix del patrocini de dos dicasteris vaticans.



Rodatge de «The Passion of the Christ», de Mel Gibson.

Jesucrist al cinema

El congrés dedicat a Jesucrist en el món del cinema va comptar amb aportacions dels experts Alberto Strumia, de la Universitat de Bari; Ermelinda Campani, de la Universitat de Stanford, i de Dario Viganò, de la Universitat del Laterà, entre altres. La professora Campani va recordar el «lligam entre el cinema i el sacre» i va explicar que «aquest vincle no és una heretgia; al contrari, el cinema no és un lloc profà i distant sinó molt proper al que és sacre». En aquest sentit, va recordar que «anem al cinema per veure» i va insistir en la relació entre veure i creure, pròpia del cristianisme.

Durant el congrés es va projectar el documental *Jesucrist al cinema. Una història de cel·luloide*, on es repassen les diferents Passions de Jesucrist al cinema: des de la primera de totes, dels germans Lumière, *La vie et la passion de Jésus-Christ* (1897), fins a l'última *The Passion of the Christ* («La Passió de Crist»), de Mel Gibson.

Krzysztof Zanussi, director polonès i amic del Papa, va presentar per primer cop a Itàlia la seva pel·lícula *The Supplement*. Per la seva banda, Claudio Pighin, director del Centre de Comunicació Social de la universitat amfitriona, va dir que «Crist en el món del cinema espera la missió» i va explicar que «el cinema sobre Jesucrist és molt important perquè ens fa adonar de l'impacte de Jesucrist en totes les cultures, de les quals aquesta universitat és un exemple magnífic».

El director de la Filmoteca Vaticana, el català Enric Planas, va oferir una visió positiva sobre el tema tractat i va comentar que «m'agraden totes les pel·lícules sobre Jesucrist perquè mostren de diferents maneres el reflex de Jesucrist, el comunicador perfecte».

El congrés va ser clausurat per Mons. John P. Foley, president del Consell Pontifici per a les Comunicacions Socials, que va recordar com el setè art «és una forma d'iconografia summament vàlida en el nostre temps» i va demanar als cineastes que s'acostin a Jesucrist i en respectin «el misteri».

«La Passió», de Mel Gibson

Després de molts estira-i-arronsa, l'actor i director de cinema Mel Gibson, catòlic tradicionalista, ha cedit la seva pel·lícula *The Passion of the Christ* a alguns alts càrrecs eclesiàstics, els quals, en una visió a porta tancada, han pogut veure la pel·lícula, que s'estrenarà el Divendres Sant del 2004. Amb tot, la pel·lícula no es va veure durant el congrés de cinema ni durant el festival, sinó després i en una sessió

reservadíssima per a alts càrrecs de la cúria vaticana.

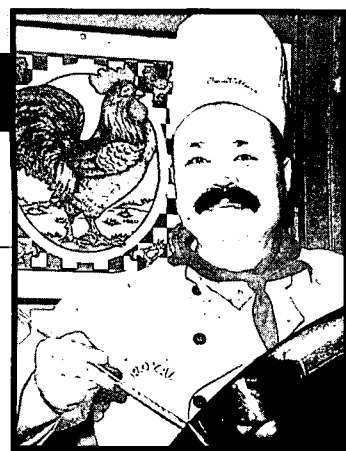
Mel Gibson havia comentat als organitzadors del Festival Tertio Millennio que segurament podrien veure la pel·lícula en el marc del seu festival per tal que els cristòlegs i experts en cinema la poguessin valorar, tant estèticament com èticament. Però no va poder ser així, ja que Mel Gibson va enviar un comunicat on es deia que «la pel·lícula encara no està acabada» i on els productors advertien que «Gibson està tancat a la sala de muntatge de la pel·lícula per intentar suavitzar algunes escenes especialment cruentes, com la de la flagel·lació, que dura més de mitja hora». La pel·lícula, que ha estat filmada a Itàlia, recull les últimes vint-i-quatre hores de vida de Jesucrist.

Ha estat, doncs, una sorpresa saber que alguns membres de la Secretaria d'Estat, de la Congregació per a la Doctrina de la Fe i dels Consells Pontificis per a la Cultura i les Comunicacions finalment han pogut veure la pel·lícula. Segons el P. Agustine Di Noia, sotssecretari de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, «s'hauria de tenir un cor molt dur per no commoure's durant la visió d'aquesta recreació fílmica de la Passió de Jesucrist».

Miriam Díez Bosch

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró



Donar ànim

En moments de moral baixa, tothom necessita algú en qui recolzar-se i confiar. I això feia, durant la mili, el meu amic al barracó a les hores de descans en el meu temps de recluta.

En Ramon sempre es preocupava pel que ens farien fer l'endemà. «Però, home, alegra aquesta cara i limita't a seguir els altres.» Sempre li donava ànim: «Si els altres ho fan, tu també pots fer-ho.» Després dels tres mesos com a recluta em van destinar com a cuiner a la residència d'oficials al campament de Sant Climent Sescebes. Avui, en Ramon, juntament amb la seva esposa, regenta un restaurant de prestigi a la comarca del Gironès. La seva esposa és qui porta el negoci. Ella és encantadora, alegre i optimista, al contrari que el seu marit, que és molt bon jan però molt pessimista.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402.

PUBLICITAT A:

CATALUNYA CRISTIANA

(EDICIÓ SETMANAL)

BUTLLETÍ DE L'ARQUEBISBAT
DE BARCELONA

(EDICIÓ MENSUAL)

GUIA DE L'ESGLÉSIA DE
L'ARXIDIÒCESI DE BARCELONA

(EDICIÓ ANUAL)

RÀDIO ESTEL

24 H. AL DIA

Informe-vos al telèfon: 934 092 810 — Fax: 934 092 820

c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 — 08014 Barcelona — e-mail: publicitat@catcrist.com

Exposició de pessebres a la Pia Almoïna

BARCELONA.— El 16 de desembre passat va ser inaugurada a la Pia Almoïna, seu del Museu Diocesà de Barcelona, una exposició de pessebres promoguda per l'Associació de Pessebristes de Barcelona i que representa un complement a la fira de Santa Llúcia, que com ja és tradició està instal·lada aquests dies a l'entorn de la catedral.

Mn. Josep M. Martí Bonet, director del Museu Diocesà de Barcelona, va afirmar que «parlar del Nadal és parlar del pessebre, una tradició molt arrelada a casa nostra». Segons va explicar, «fer el pessebre és una manera de celebrar l'esdeveniment més gran de la fe cristiana: l'arribada del Messies a la terra». El Dr. Bonet va comentar que el naixement de Jesús cal commemorar-lo «amb sentiment, afecte i alegria» i el pessebre és «una manera entranyable» de celebrar-lo.

Tot seguit, Agustí Termes, president de l'Associació de Pessebristes de Barcelona, va agrair a Mn. Josep M. Martí Bonet que la Pia Almoïna acollís aquesta mostra pessebrística. Ignasi Carbonell, membre col·laborador de l'Es-

Un dels pessebres de la mostra.



cola de Monitors i Voluntaris de la Catedral i del Museu Diocesà de Barcelona, va presentar el seu estudi titulat *La festa de Nadal i els pessebres*, sobre les pintures murals de l'absis de l'església romànica de Sant Salvador de Polinyà, que avui es conserven al Museu Diocesà de Barcelona. Aquest treball posa en relleu que aquestes pintures murals romàniques, que daten del 1122, escenifiquen el misteri de la Nativitat de Jesús. Ignasi

Carbonell escriu en una de les pàgines que «esdevé una veritable joia pessebrística».

També va ser inaugurat un elevador que facilitarà l'accés de les persones amb discapacitat a totes les sales de la Pia Almoïna. L'acte va ser presidit per M. Carmen Laguna, membre de la Fundació Once, institució que, amb l'Imsero, ha col·laborat en la instal·lació de l'elevador. L'exposició de pessebres restarà oberta fins al 18 de gener del 2004. L'horari de visita és: de dimarts a dissabte, de 10.00 a 14.00 i de 17.00 a 20.00, i diumenges, d'11.00 a 14.00. Els dilluns roman tancada. (M.A.C.)

L'esperit de «Germinabit» torna a Roma

ROMA.— *Germinabit*, l'exposició sobre l'expressió religiosa en llengua catalana al segle xx que va tenir lloc a Roma el 2001, ha retornat a la Ciutat Eterna. El 20 de novembre es va reviu la seva petjada amb la presentació al Centre de la Generalitat a Itàlia del llibre *Germinabit*, un volum que recull les quatre grans ponències que van centrar els actes oficials a Roma.

El llibre, editat per l'Associació Catalans a Roma dins de la col·lecció Set Turons Romans, inclou el text català i italià de les conferències següents: *Identitats, religions i globalització*, d'Andrea Riccardi, fundador de la Comunitat de Sant Egidi; *El recent Diccionari d'Història Ecclesiàstica de Catalunya en clau historiogràfica*, de Josep Maria Benítez, fins ara president de l'Associació de Catalans a Roma i exdegà de la Facultat d'Història Ecclesiàstica de la Universitat Pontifícia Gregoriana; *Reflexions sobre l'evangelització després de la meua visita a l'exposició «Germinabit»*, de Mons. Lluís Clavell, rector emèrit de la Universitat Pontifícia de la Santa Creu, i *Gaudí, la seva fe i contribució a l'arquitectura*, de l'arquitecte Jordi Bonet.

El llibre també inclou els parlaments inaugurals, que van anar a càrrec —per aquest ordre— del cardenal Paul Poupard, president del Consell Pontifici per a la Cultura; Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Tarragona; Jordi Pujol, llavors president de la Generalitat de Catalunya, i Ricard Maria Carles, cardenal de Barcelona. L'Associació Catalans a Roma ha renovat recentment la junta i està presidida pel català Josep Maria Fígols.

Miriam Díez Bosch

INGREDIENTS:

1 litre de llet
pela de taronja
sucre, 5 pomes, 5 ous
1/4 de kg de pa
3 cullerades de mermelada
de préssec
1 copa de conyac
nou moscada, galetes
clares a punt de neu
cireretes confitades

PREPARACIÓ:

Primerament, bulliu un litre de llet amb una pela de taronja, sucre i cinc pomes ben picadetes. Deixeu-ho refredar i afegiu-hi cinc ous i un quart de quilo de pa (només la molla). Barregeu-ho bé i afegiu-hi també tres cullerades de mermelada de préssec juntament amb una copa de conyac i un polsim de nou moscada. Poseu tota aquesta mescla al forn, a una temperatura de 180 graus, fins que quedi compacta. Cobriu el pastís amb una barreja ben triturada de: un quart de litre de llet bullida, galetes per espessir, i el doble de clares a punt de neu, tot barrejat en fred. Decoreu-lo esquitxant-hi pel damunt cireretes confitades trinxades.

Si teniu algun dubte d'aquesta recepta Joan Villaró us atindrà al tel. 938 793 402.

Una cantant insulta l'Església al concert de Nadal

ROMA.— El tradicional concert de Nadal celebrat al Vaticà va quedar bruscament interromput per insults contra l'Església de la cantant Lauryn Hill. «No represento cap religió i no sóc aquí per celebrar el naixement de Jesús, sinó per preguntar-vos per què no esteu de dol per la seva mort», va dir Hill, de 28 anys, des de l'estrada de l'aula Pau VI davant de 7.500 espectadors, entre els quals es trobaven cardenals i bisbes. Mons. Luigi Moretti, vicegerent de la diòcesi de Roma, organit-

zadora del concert, va dir: «No he entès aquesta persona. Va ser convidada a cantar en un clima nadalenc i va preferir fer un manifest contra l'Església. Em sap greu per ella. Són coses que passen.»

Els ingressos del concert estan destinats a la construcció de noves esglésies als afores de Roma. També hi havia artistes com Solomon Burke, exponent de la *black music*, Randy Crawford o Khaled; innovador del *rai*, la tradicional música algeriana. (Zenit)

Tots iguals

Holà, amics! Sóc Francesc Xavier. Aquest és el meu primer Nadal, ja que fa només deu dies que vaig fer un any. Aquests dies tothom està força content. Hi ha llum i música als carrers. Els meus pares m'han explicat que celebrem el naixement d'un Infant molt important: Era poderós, però va voler néixer en una petita cova, on feia molt fred. Pobressó! La seva Mare el va abrigar entre palles. M'han dit també que Ell és Déu i que ens va salvar a tots.

A casa meua hi ha flors, un arbre amb llums i una taula amb figuretes. S'anomena pessebre i representa el Naixement. Els meus pares m'han dit que hi ha molts infants al món que tenen fred, com Jesús, i que no tenen casa, ni llum ni menjar. Pateixen guerres i no són tan feliços com jo. Això no m'agrada. Si tots els infants som iguals, per què no tenim el mateix? Voldria que aquest Infant digués als grans que reparteixin les coses i que facin un món millor, on tothom s'estimi i s'ajudi. Així tothom serà feliç i podrem celebrar amb joia el Nadal. Oi que seria bonic?

Cecília Aranés Mallol

Coses de la vida

Coses de la vida

LLIBRES PER ALS MÉS JOVES



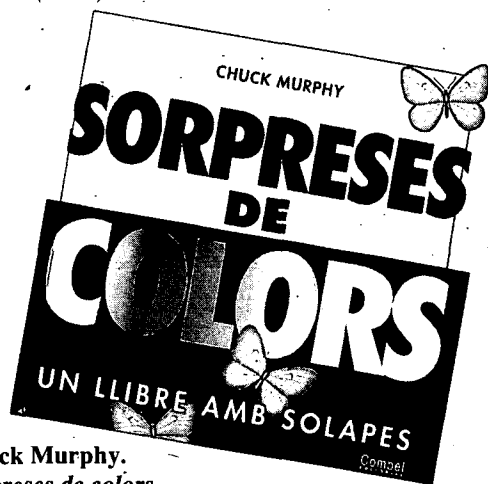
Anna Grau (adaptació del text) i Irene Bordoy (il·lustracions), *L'aneguet lleig*. Editorial Combel, Col·lecció *El Cavall Volador Clàssic*, Sèrie Pas, Barcelona 2003, 24 pàg.

Contes clàssics de tots els temps

En molts contes populars els animals actuen com a persones i, per tant, se'ls atribueixen les seves mateixes qualitats i febleses. Uns són presumits, d'altres són ganduls; n'hi ha d'incompresos i també de refiats. Personatges de conte que, sens dubte, il·lustren la vida real. Dins de la col·lecció, recentment presentada, *El Cavall Volador Clàssic*, la Sèrie Pas està formada per reculls de narracions clàssiques i tradicionals de tots els temps. Són contes adreçats fonamentalment a infants que comencen a llegir. Les il·lustracions, divertides i tendres, ajuden a la lectura d'unes històries completes que els més petits poden llegir sols. *L'aneguet lleig*, *La rateia que escombrava l'escalera*, *Els tres porquets* i *Les set cabretes* són els primers títols publicats dins de l'esmentada sèrie. (C.C.)

Aprendre a conèixer els colors

Amb aquest llibre, els més petits poden aprendre els colors i identificar-los amb un animal en concret (el groc amb un pollet, el lila amb unes papallones, el verd amb una serp, el rosa amb un flamenc, el taronja amb un tigre o el blanc i el negre amb uns pingüins). «Et sembla que podràs endevinar què s'amaga darrere de cada color? Alça les solapes i veuràs l'explosió de colors de les pàgines d'aquest llibre sorprenent» és la invitació que es fa als joves lectors. (C.C.)



Chuck Murphy. *Sorpreses de colors*. Editorial Combel, Barcelona 2003, 10 pàg.

Pilar Lladó i Badia (text) i Gabi Beltrán (il·lustracions), *La dona de foc*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Col·lecció Mannà, Barcelona 2003, 32 pàg.



Narracions amb dites bíbliques

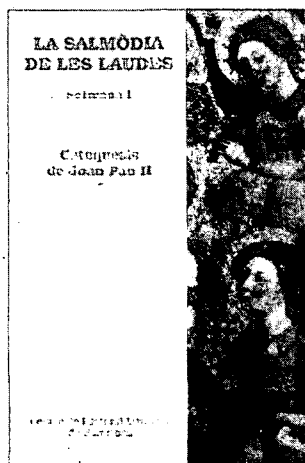
La dona de foc és ardent, lluminosa, esclatant... amb una immensa cabellera roja. Però és presonera d'un forat negre que la té captiva al fons del mar. Només pot sortir-ne les nits de lluna plena. Llavors es produeix un espectacle impressionant i espaiador que té ben amoïnats els habitants d'una illa que hi ha a la vora. Els illencs, amb «més paciència que Job», prou que intenten alliberar-la... Una veu misteriosa els proposa una estratègia per aconseguir-ho. Però... és veritat o és una il·lusió? Mannà és una col·lecció de llibres perquè puguin compartir-los grans i petits, sobretot els avis amb els nets. Són contes on surt una frase feta d'origen bíblic que acostumem a dir sense conèixer la història que hi ha al darrere. Al final de cada conte, el lector trobarà una breu explicació de l'origen d'aquestes dites bíbliques. (C.C.)

Acceptar les contrarietats de la vida

Luisito i els seus companys es preparen per jugar el Torneig Tardor-Nadal, que té lloc la vigília del dia de Nadal. Tots estan molt nerviosos, ja que el partit serà emès per televisió. Finalment, a conseqüència d'un excés de confiança, perden el partit i la desil·lusió s'apodera de tots els jugadors. L'avi de Luisito intenta animar el seu net i li diu que «cal saber perdre. La vida està plena de contrarietats invencibles i cal saber acceptar-les». (C.C.)



Enrique Calicó (text) i Pilarín Bayés (il·lustracions), *¡Campeones! ¡Olé, olé, olé...!* Altés Arts Gràfiques, Col·lecció Teatrillos «Mi Abuelo y Yo», Barcelona 2003, 51 pàg.



Preu: 7,50€
Pàgines: 168
Edició preparada per Josep Urdeix

Les catequeses del papa Joan Pau II sobre la salmòdia de les Laudes són un ajut molt valuós per penetrar espiritualment en el sentit dels salms i dels cànctics que l'Església utilitza a la Litúrgia de les Hores. Tot donant-nos a conèixer els salms ens els fan descobrir com a pregària que l'església posa en llavis dels cristians.

SANTA MARTA
SERVEIS ASSISTENCIALS

Assistència en postoperatoris, malalts crònics, malalts temporals.

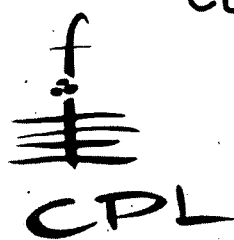
Companyia a gent gran, ajuda a domicili, desplaçament a la consulta mèdica.

Cura de nadons.

Servei a les clíniques i domicilis particulars sense cap limitació d'horari.

Infermeres, auxiliars de clínica, puericultores, vetlladores/ors.

Tel. 932 453 758 / 932 315 227

CENTRE DE PASTORAL
LITÚRGICA

c/ Rivadeneyra, 6, 7.
08002 Barcelona
Tel.: 933.022.235
fax.: 933.184.218
web.: www.cpl.es
mail.: cpl@cpl.es

La crítica literària d'aquesta setmana

Els valors que necessitem

Un tractat breu sobre la psicopedagogia dels valors, escrit d'una manera succinta pel professor Jiménez Hernández-Pinzón, i que ajudarà sens dubte a una reflexió ulterior a grups que necessiten una revisió de les seves coordenades davant del desgavell del món actual.

Dia a dia, l'autor ha anotat en forma de suggeriments personals tot allò que ell entreu com a base d'aquesta reconsideració dels valors. En unes primeres notes apunta el que per a ell és la base de la convivència, o psicociologia dels valors, per endinsar-se en la manera de fer-los entrar en la vida. Una psicopedagogia que ha d'estructurar tot el que ha de formar l'escala dels valors.

L'experiència li demostra que hi ha moments de frustració i de fracàs, i enumera una sèrie d'actituds necessàries per evitar-ho, comença per la seva interiorització per part dels pedagogs i dels educadors, i comença per elaborar una escala en aquells que han d'educar.

L'autor insisteix en la necessitat de la llibertat, la solidaritat i l'autonomia, i aurga alegria i felicitat si sabem viure en l'esperança, amb una visió clara de la realitat, i acceptem la quotidianitat i vivim una

sincera autoestima.

Aquest enunciat ràpid dels diferents capítols quedarien d'alguna manera en una mera exposició si no hi hagués una part pràctica interessant i suggeridora, en la qual el professor Jiménez ajuda a la reflexió en grup i en equip.

Aquest és un text que, tot i la seva brevetat, ens dona pistes molt útils als educadors i als educands, per afrontar el problema que ens és urgent a tots, quan contemplem amb preocupació la societat en què vivim. Però, a més, cal agrair a l'autor que ho faci sense catastrofismes i amb una gran dosi d'esperança.

La jerarquia de valors, acompanyada en la pràctica amb una bona anàlisi de la realitat, que ajudi a discernir quins han de ser prioritaris, i fins a quin punt es poden fer servir mètodes eficaços per donar-los la importància que tenen. Això suposa un coneixement clar i vivencial de cadascun

Fernando JIMÉNEZ HERNÁNDEZ-PINZÓN,
Valores para vivir y crecer.
San Pablo, Madrid 2003, 106 pàg.



sens dubte a tots aquells que el tinguin a les mans, el llegeixin, el meditin, el discuteixin i intentin portar a la pràctica les seves reflexions.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: <http://fed.sardanista.com>

Material didàctic nou

El flabiol i el seu inseparable tamborí són objecte d'un estudi exhaustiu que ha portat a terme Jordi León, un dels mestres més destacats d'aquest petit instrument però que alhora és un dels més arrelats de la tradició musical catalana. *Mètode bàsic per a l'estudi del flabiol i el tamborí* s'acaba de publicar i té com a objectiu primordial posar a l'abast dels actuals i futurs flabiolaires una eina de treball amena i alhora rigorosa on cadascú pugui desenvolupar la seva formació tècnica i estilística per mitjà d'un interessant compendi de nocions teòriques i un bon estol d'exercicis pràctics.

Es tracta d'una obra destinada a omplir el gran buit existent en el terreny del material didàctic i que forma part de la col·lecció *Instruments tradicionals catalans (Mètodes)* que publica l'editorial Dinsic, en coedició amb el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional de la Generalitat de Catalunya.

Les bases per a l'estudi i la interpretació del flabiol queden perfectament establertes, doncs, en aquest treball que consta de

dos volums on es presenten, molt ben estructurats, tots els temes i nocions necessàries per conèixer i facilitar l'execució musical de l'instrument.

Aquest treball resulta útil i d'interès tant per als estudiants com per als que es dediquen a la docència i, fins i tot, pot esdevenir una font de consulta interessant per als estudiosos i per a les persones encuriosides en el camp dels nostres instruments autòctons.

Dins del projecte editorial, en el qual ja va aparèixer el *Mètode bàsic per a l'estudi del tible*, escrit per Francesc i Joan Elías i que es completarà properament amb el *Mètode bàsic per a l'estudi de la tenora*, que s'encarrega d'elaborar Jaume Vilà i Figueras, també es preveu la publicació d'un *Quadern de repertori per a flabiol i tamborí*, preparat també per Jordi León.

Cal ressenyar que Dinsic, Publicacions Musicals també ha editat, enguany, l'obra de Joan Lluís Moraleda *Quintet de cobla*, escrita per encàrrec del XX Curs Internacional de Música de Cervera-Bellpuig, promogut per la càtedra Emili Pujol. (C.C.)

CATALUNYA CRISTIANA

El cel, plenitud de comunió amb Déu

Catalunya
Cristiana
Una xarxa per a l'evangelització

Subscriviu-vos-hi ara
només per 80,60€ l'any

Desitjo subscriure'm al
setmanari CATALUNYA CRISTIANA
durant un any (52 números)

Edició en català ☐ Edició en castellà ☐

Nom Cognoms

Adreça Població

D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

- ☐ Amb un únic pagament de 80,60€ per any ☐ Amb dos pagament semestral de 40,30€
- ☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació) ☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,
Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular Data

Entitat Oficina DC Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

PAU PER NADAL!

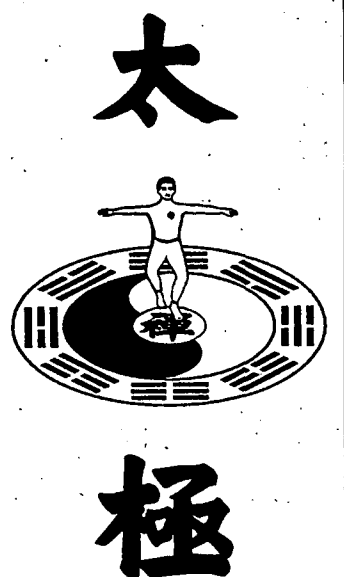
Unitat és la pau.
Dualitat és la guerra.
Qualsevol guerra ve del dilema.
Dilema és política.

Solució:

UNIÓ DE TAOISME
I CRISTIANISME



TAI - TXI ZEN CRISTIÀ
«Rincón del Silencio»
c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 934 562 444

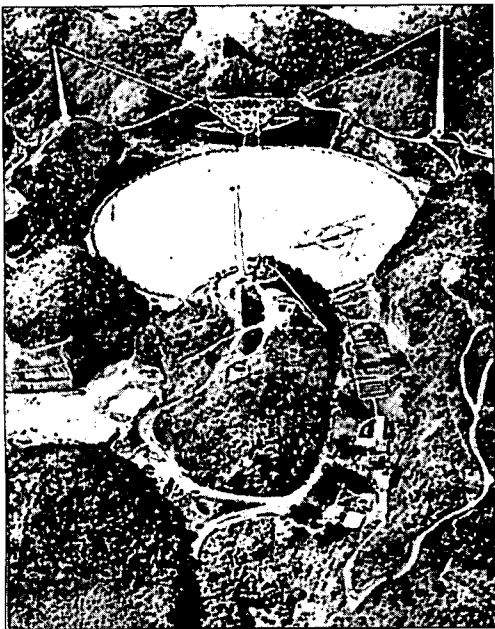


S'han celebrat els 40 anys del radiotelescopi d'Arecibo

Els radiotelescopis són uns instruments importants per a l'astronomia. Els telescopis només capten la llum que ens arriba dels astres, però els radiotelescopis ens mostren molt més: les radiacions electromagnètiques, que emeten les estrelles en moltes altres longituds d'ona. En la gran família d'aquests aparells el més gran de tots és el d'Arecibo. Es troba en una zona muntanyosa de Puerto Rico. És com un enorme plat de 305 metres de diàmetre fet de planxes d'alumini. Es va inaugurar el dia 1 de novembre del 1963, o sigui que per Tots Sants va fer els 40 anys. Amb motiu de l'aniversari s'hi ha celebrat un congrés i també s'ha renovat el consell directiu; tocava.

Aquest monumental radiotelescopi no es limita a la funció que hem dit i que fan tots els radiotelescopis d'«escollar» les ones electromagnètiques que ens arriben del cosmos. Se l'ha anat adaptant a dues funcions més: estudi de l'atmosfera (concretament la ionosfera terrestre) i a l'astronomia per radar (s'emetten senyals intensos cap a planetes, satèl·lits o asteroides i capta l'eco de les ones enviades).

El director que ara cessarà, Daniel Altschuler, després de 12 anys de



Que la nova direcció del gran radiotelescopi continuï amb èxit el treball que únicament aquest instrument pot arribar a fer.

treballar-hi, ha parlat de les troballes que en aquest temps s'han fet amb aquest grandios instrument: de la forma d'alguns asteroides petits, de l'existència d'asteroides dobles, dels que hi ha que poden aproximar-se a la Terra, d'alguns planetes orbitant altres estrelles (concretament al voltant d'una que era un púlsar), de l'evidència de glaç al fons d'alguns cràters del planeta Mercuri, de les pulsacions rares del púlsar de la nebulosa del Cranc... Una altra utilització que tingué va ser la recerca de senyals intel·ligents extraterrestres, que ha estat totalment infructuosa fins ara. I últimament, gràcies al radar, ha pogut obtenir que a Tità, el gran satèl·lit de Saturn, hi ha un mar d'hidrocarburs; òpticament és impossible comprovar-ho, perquè aquest astre té una densa atmosfera de nitrogen que no deixa veure res (aquí hem de dir que el nostre compatriota Josep Comas i Solà va ser el primer astrònom a dir, el 1930, que Tità tenia una atmosfera que l'embolcallava). També ha detectat en aquest satèl·lit cràters com els de Mercuri o la Lluna.

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

El progrés de la medicina

4 Com es practicava la medicina a Israel?

En els llibres sobre història de les ciències trobem que a l'hora de parlar del poble hebreu coincideixen generalment a dir que a Israel es donava poca importància a la ciència mèdica. Mentre a Egipte i a Babilònia, com ja hem vist, trobem autèntics tractats de medicina, no hi ha res d'això, diuen, en el poble jueu. I que, ni tan sols no es pot dir que hi fos exercida la professió mèdica. I encara hi afegixen alguns historiadors que atribuïen les malalties a Déu o al diable, i això feia que creguessin que només l'oració a la divinitat o l'exorcisme podia guarir el malalt. És a dir que exclouen l'eficàcia de qualsevol acció humana en la lluita contra les dolences. Resumint: la contribució d'Israel a la ciència mèdica fou nul·la i només practicaven la medicina de tipus màgic o religiós.

Podem estar d'acord amb aquestes afirmacions? Amb la Bíblia a la mà veiem que aquestes afirmacions es poden matisar una mica. Que Déu és la causa primera de tot i que «no es mou fulla que Déu no vulla», prou que ho repetim també i ho professem els cristians. Però això no ens és pas obstacle per dir, a més, que Déu no vol pas directament el mal; les desgràcies i malalties tan sols són permeses per ell, però no causades directament amb intenció de cercar el mal de la persona humana. I diem que no va tampoc contra el pla de Déu que amb la intel·ligència que ens ha donat estudiem i apliquem els remeis que poden alleujar les malalties. No es pot afirmar que els hebreus això mateix no ho tinguessin en compte. Per això hem cregut convenient dedicar un capítol a aquest tema.

Déu és el metge suprem perquè és Senyor de tot

Hi ha dos textos de la Bíblia en què s'afirma aquesta idea. A Ex 15,26 llegim: «Si escoltes la veu del Senyor, el teu Déu,

i fas allò que li plau, si obeeixes els seus manaments i guardes tots els seus decrets, no us enviaré les malalties que he enviat als egipcis, perquè jo, el Senyor, sóc qui us guaireix»; «qui us guaireix» tradueix *rofe'*, que és el mot per expressar «metge» (participi de present del verb *rafa'*, curar, guarir). I a Dt 32,39 es diu: «Jo dono la mort o la vida, jo fereixo i curo les ferides. Ningú no em prendrà res de les mans.» Voldran dir aquests textos que ja no hi ha d'haver metges i deixar-ho tot en mans de Déu?

El que és clar és que aquestes recomanacions divines són fetes per fer tenir confiança en Déu, Senyor de la vida i de la mort. Però seria exorbitar el seu sentit i no tenir en compte el gènere literari amb què foren escrites afirmar que d'aquí es dedueix que el poble d'Israel no ha de tenir metges i que tot s'ha d'esperar de la voluntat divina en cas de malaltia.

El que sí és clar, i ho mostren les prescripcions del Levític, és que els sacerdots no es poden arrogar poders divins. Mentre a Egipte i Babilònia trobem que els sacerdots dels temples exercien la medicina màgica, invocant els déus o els esperits —cosa que també es féu a la primitiva medicina grega als temples d'Esculapi—, a Israel els sacerdots només són, per dir-ho així, inspectors de sanitat. El seu paper no era fer de metges sinó aïllar els infecciosos de la resta de la comunitat o bé reintegrar-los, segons el cas. Això encara ho veiem al temps del Nou Testament; a Lc 17,14, Jesús envia els leprosos a presentar-se als sacerdots perquè testifi-

quin la seva guarició.

A Israel també es practicava la medicina racional

El terme *rofe'*, o sigui «metge», és considerat venerable, perquè s'aplica abans de tot a Déu, i els metges d'Israel no es consideren dignes d'un títol tan excels. En canvi els autors sagrats no tenen escrúpols de fer-lo servir per als metges estrangers; per exemple quan es parla dels egipcis que embalsamaren Josep (Gn 50,2) o dels de Galaad (Jr 8,22). Això no ens ha de fer pensar que no hi haguessin professionals de la medicina. Com ho podem saber? Només per indicis, és clar. Però prou convincents, com 2Rè 8,29, que diu que el rei Jehoram «hagué de tornar a Jizreel perquè el curessin de les ferides que li havien fet a Ramot». Qui el podia curar sinó algú que allí es dedicava a la medicina? Si no hagués estat així, no hauria estat necessari traslladar-se a la població de Jizreel.

I, per una altra banda, no hi ha cap text en tota la Bíblia que faci pensar en una pràctica màgica de la medicina per part dels israelites. L'únic text que de vegades es cita com exemple d'una pràctica de medicina màgica, però equivocadament, és el referent a la serp de bronze del desert (Nm 21, 6-9). No hi diguem «una flor no fa estiu», sinó vegem-hi el significat que tenia, volgut per Déu, que era qui de fet guaria, i no pas per màgia. Al llibre de la Saviesa (16,7) ja s'hi dona una interpretació en aquest sentit. Diu: «El qui es girava

a mirar-ho quedava guarit, però qui el salvava no era allò que contemplava sinó tu, Senyor, que salves tothom.» I al Nou Testament Jesús mateix (Jn 3,14-15) ens fa notar el valor simbòlic que tenia dient: «Així com Moisés va enlairar la serp en el desert, també el Fill de l'home ha de ser enlairat perquè tots els qui creuen tinguin vida eterna en ell.»

I què cal dir de les prescripcions del Levític? No hi res de màgia medicinal i sí, en canvi, prescripcions molt racionals: preceptes higiènics i sanitaris en referència a una dieta sana, a les inhumanacions, al regim de mares i nodrissos, a les malalties contagioses, a les malalties venèries... S'hi donava un sentit religiós, però, en realitat, eren bon consells sobre com mantenir-se sa. I que van contribuir a la salut física del poble israelita ningú no ho pot dubtar.

Finalment podem citar un text que, encara que sigui una mica tardà, és ben indicatiu de com els metges van arribar a ser ben considerats a Israel. A Sir 38, 1-15 llegim: «Honora el metge pels serveis que fa, que també a ell l'ha creat el Senyor. L'art de guarir-li prové de l'Altíssim, és un regal que rep de part del rei. El metge pot estar orgullós de la seva ciència; també els poderosos l'admiran. El Senyor ha fet néixer de la terra les plantes medicinals i l'home de seny no les menyprea... Amb les plantes el metge guaireix i treu el dolor, i amb elles el farmacèutic prepara els remeis... Fill meu, si estàs malalt no et desanimis; prega al Senyor i ell et curarà... i després deixa fer al metge; que també a ell l'ha creat el Senyor, i que no es mogui del teu costat; perquè ara el necessites. Hi ha moments en què la teva guarició és a les seves mans...»

Resumint: segons els ensenyaments de la Bíblia la nostra vida és sempre en mans de Déu, però els metges poden ajudar-nos en les malalties i la seva professió és encomiable.

TIC

Propostes de vídeo per gaudir del cinema al Nadal

TOTS ELS PÚBLICS

► Las Navidades de Casper, la película

El Nadal es presenta mogut per a Casper i per al trio fantasmal (Fatso, Stinkie i Stretch) quan es troben amb Bombazo, mestre de fantasmes. Casper no ha aconseguit la seva quota d'ensurts en l'any; de fet, no ha espantat ningú i ho ha de fer almenys un cop abans del dia de Nadal si no vol perdre les llicències per espantar.

La Navidad mágica de Mickey

Quan una forta tempesta de neu deixa tots aïllats, Mickey i els seus convidats a la House of Mouse, entre els quals estan Winnie the Pooh, Bella, Ariel, Blancaneus i molts vells i nous amics, ajudaran Donald a recuperar el seu deteriorat esperit festiu. Contingut extra: «Els sons del Nadal», «Canta amb nosaltres: guarniu casa vostra» i «En trineu tu i jo».



► Pesadilla antes de Navidad



d'imatges i sons on el Rei de les Carbasses

Una fantasia nadalenca deliciosa i diferent: que obre les portes a un món intrigant on trobem sorpreses extraordinàries i una música captivadora, que va ser finalista als Grammy. Es tracta d'un viatge fantàstic

de Halloween desitja suplantar Santa Claus per crear una versió «renovada» del Nadal, en la qual les bromes macabres substituiran els tradicionals bons sentiments.

► La noche mágica, cuento de Navidad

Aquell matí d'hivern, a l'escola de Numerolandia, tot el món estava molt enfeinat preparant el sopar de la Nit de Nadal... Una meravellosa producció catalana, que va rebre diversos premis internacionals. La nit màgica és una pel·lícula plena de valors artístics i humans, especialment adreçada als més petits (de 3 a 7 anys).

JOVES

► Serendipity

Uns quants, en uns grans magatzems, en ple bullici nadalenc i en la fílmica ciutat de Nova York, esdevenen el fet inductor de la història que uneix per unes hores Johnatan (John Cusack) i Sara (Kate Beckinsale). Tots dos, amb promesa i promès respectivament, passen una bona estona plegats. Segons Sara, però, només s'han de tornar a veure si el «destí» els uneix... en retrobar ell el llibre amb el telèfon de Sara, que ella vendrà l'endemà en qualsevol llibreria de Nova York, i en retrobar ella el bitllet en el qual Johnatan ha escrit el seu. Comèdia romàntica.

► Mujercitas

Amb el seu pare lluitant a la guerra, Joe, Meg, Beth i Amy creixen, juntament amb la seva mare, en circumstàncies difícils. Són una família molt unida i tenen els seus problemes, però els lligams d'unió són molt forts i superaran totes les dificultats.

Adaptació del 1994 del clàssic literari.



Grans actrius i actors amb una història de sempre.

ADULTS

► Deliciosa Martha



La vida de Martha, d'uns trenta anys, no pot ser més senzilla. Introvertida i egoista, esquiva qualsevol classe de compromís personal i aboca totes les energies en el seu treball de xef en un dels més prestigiosos restaurants francesos d'Hamburg. El seu món és limitat, però ella sembla feliç així. D'una banda, la trama trenca el ritme amb dos ingredients: la mort sobtada de la seva germana i la responsabilitat de fer-se càrrec de la seva neboda petita, situació que es torna impossible o incompatible amb les exigències preestablertes de la seva feina i que l'empeny a sortir de la soledat. Una història ben explicada que, a més, fa un retrat fidel d'algunes de les crisis contemporànies.

► Chicago cab

Road movie urbana (basada en una obra de teatre del guionista) que protagonitza un taxista de Chicago. El film recorre la trajectòria del cab durant el dia de la Nit de Nadal pels carrers d'aquesta gran ciutat. Al seu taxi pugen tota mena de persones, amb les seves vides, els seus problemes i alegries. És així com la pel·lícula, de baix pressupost però molt bon resultat, fa un retrat de les principals necessitats de l'ésser humà en aquest segle. Hi ha molta duresa en els diàlegs, però el punt de vista del taxista i les seves actituds reflecteixen el missatge moral dels directors; missatge que és realista i, alhora, esperançador. Destaquen les breus i intel·ligents intervencions d'actors coneguts a un film de personatges anònims.



CASA GAY

SERVEI DE LLOGUER
Des del 1860C/ Puigcerdà, 100-102
08019 Barcelona

Tel. 933 080 104 - Fax 933 087 193

Lloguer de: cadires, taules, tarimes, passarel·les, tanques metàl·liques, parament de taula, estovalles, penyes per a protocol, penja-robes...

Muntatge de: festes, concerts, reunions, exàmens, congressos, conferències, desfilades de modes, banquets i tota classe d'actes a petita o gran escala.

CASA GAY Vendes Hostaleria: c/ Rogèr de Llúria, 12-14 - 08010 Barcelona - Tel. 933 181 495
Servei de lloguer: c/ Puigcerdà, 100-102 - 08019 Barcelona - Tel. 933 080 104



Acollim i ajudem
les futures mares
amb problemes



Nom: _____

Cognoms: _____

Adreça: _____

Núm.: _____ Pis: _____ Porta: _____

Codi Postal: _____

Població: _____

Província: _____

E-mail: _____

La informació que ens faciliteu serà recollida en el nostre fitxer automatitzat i confidencial. Tens el dret d'accedir-hi i rectificar-la o cancel·lar-la si ho desitges.

2

Dimecres 2422.00 *Gala Concert des del Vaticà*

Concert de l'Orquestra Simfònica i el Cor de la Ràdio de la MDR de Leipzig amb el repertori següent: *Himne Pontifici*, *Locus Iste* de Bruckner, *Ecce sacerdos* de Bruckner, *Tota pulchra es*, *Maria* de Bruckner i *Simfonia núm. 9* de Beethoven.

23.55 *Missa del Gall*

Celebració de la Missa de Mitjanit, des de la basílica de Sant Pere al Vaticà, oficiada pel papa Joan Pau II. Els comentaris aniran a càrrec del pare Arregui.

Dijous 2510.55 *Missa de Nadal*

Retransmissió de la missa de Nadal des del Convent Internacional de Sant Domènec a Brussel·les (Bèlgica). Els comentaris aniran a càrrec del pare Fernández del Cacho.

12.00 *Benedicció Urbi et Orbi*

Des de la plaça de Sant Pere al Vaticà, felicitació i benedicció *Urbi et Orbi*, oficiades pel papa Joan Pau II. Els comentaris aniran a càrrec del pare Arregui.

12.45 *Concert de Nadal Fundació Pare Arrupe*

Com altres anys, s'emeta el X Concert de Nadal Fundació Pare Arrupe, on l'Orquestra Simfònica de RTVE, dirigida per Adrián Leaper, juntament amb el Cor de Veus Blanques de l'Orquestra Filarmònica de Gran Canàries, el tenor Alejandro Roy i la violinista Leticia Muñoz, interpretaran un programa adient per aquestes festes.

Diumenge 2808.30 *Buenas noticias TV*

Programa de la comunitat evangèlica.
Director: José Pablo Sánchez.

08.40 *Shalom*

Programa de la comunitat jueva.
Director: Benito Garzón.

08.50 *Islam hoy*

Programa de la comunitat islàmica.
Director: Mohamed Chakor.

09.30 *Pueblo de Dios* (repetició del dilluns 22)

«Bolívia, jóvenes a tumba abierta.»

Bolívia és el país més pobre de l'Amèrica del Sud. Diferents organitzacions, entre elles Càritas, s'encarreguen dels nens i les nenes del carrer i els faciliten menjar calent i afecte, al mateix temps que els ajuden perquè abandonin el carrer amb tot el que representa de maltractament físic, d'abús sexual, de droga i de delinqüència.

Director: Julián del Olmo.

10.00 *Últimas preguntas*

«La aventura de la familia.»

Com deia l'escriptor francès Charles Peguy: «Els grans aventurers del segle XX són els pares de família.» Avui, dia que celebrem la festa de la Sagrada Família, volem conèixer els valors de la família, i en especial de les famílies nombroses. També sabrem les lleis que protegeixen la institució familiar així com el «Pla+Família», que ha postat en marxa la Federació Espanyola de Famílies Nombroses.

Directora: M. Ángeles Fernández.

10.25 *Testimonio*

«Catequista y padre en la vida.»

Juan Manuel Rodríguez és funcionari del Banc d'Espanya. No entén cap professió sense vocació ni lliurament als altres, per això ens explica en primera persona la seva llarga experiència com a pare de família, educador de joves i catequista en una parròquia.

Director: Isidro Catela.

10.30 *Santa Misa*

Amb la participació del cor parroquial de Moia (Bages), sota la direcció d'Ignasi Alberch.
(Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Víctor Subirana.)

Dilluns 2919.00 *Pueblo de Dios*

«Ibiza a la sombra.»

Eivissa sempre es relaciona amb les vacances, el sol, la platja i una gran oferta de lleure nocturn. A l'hivern, les persones més necessitades de l'illa reben el suport i l'ajuda dels treballadors i els voluntaris de Càritas. Aquesta institució catòlica ha obert recentment un Centre de Dia i fa més de 20 anys que treballa amb els interns de la presó més petita d'Espanya.

Director: Julián del Olmo.

33

33

Dimecres 2423.30 *Missa del Gall*

Retransmissió de la Missa del Gall des del monestir de Poblet.

TV 3

Diumenge 2810.00 *Signes dels Temps*

Magazín sobre temes d'Església que inclou diferents seccions com ara reportatges, entrevistes, comentaris de llibres, comentari de l'Evangeli, secció de cinema, etc. (Dirigit per Francesc Rosaura i presentat per Teresa Pou.)

Signes dels Temps repeteix l'emissió el diumenge a les 12.20 hores pel Canal TVC Internacional.

TV 8

Cada divendres20.30 *Creure avui*

Programa de notícies, reportatges culturals i entrevistes des del vessant religiós. Cada setmana també s'ofereix l'agenda d'activitats de l'arxiprestat de Mataró i el temps de reflexió (comentari de l'Evangeli).

Programa presentat per Stefi Leonardi i coordinat per Ramon Safont-Tria.

El programa repeteix l'emissió el dilluns a les 13.30 h.

Més TV

Cada diumenge14.15 *Paraula i vida*

Espai que escriu i presenta Mons. Lluís Martínez Sistach.

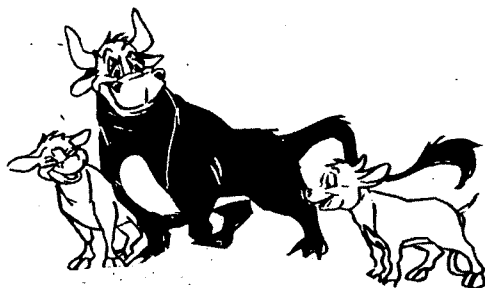
També s'emeta pel Canal Reus TV a partir de les 11.55 (es repeteix cada quatre hores).

Canal Berquedà de Televisió

Bona notícia, programa quinzenal que s'emeta els dimecres a les 20.15h, el dissabte (migdia) i el diumenge (nit).

Fòrum 2004

El gran moment
per avançar cap
al món que volem



Uneix-te a aquesta sol·licitud!

BARCELONA CIUTAT ANTITAUURINA

CULTURA SENSE TORTURA



adda
Asociación Defensa Derechos Animal

WSPA
World Society for the Protection of Animals

T/ 93 459 1601 F/ 93 459 0265 E-mail adda@addaong.org
www.addaong.org

Barcelona serà, l'any 2004, seu del Fòrum Universal de les Cultures.
Per la cultura i l'ètica que es proclamen, sol·licitem que Barcelona sigui declarada Ciutat Antitaurina i no es duguin a terme més espectacles de tortura.

Sí, m'adhereixo a aquesta sol·licitud

Nom:

Adreça:

Ciutat:

País:

CP:

Signatura:

Data:

Enviar a: ADDA, c/ Bailén, 164, bxs. 08037 Barcelona

EL CLERGAT NADIU PROMOU LA IMPLANTACIÓ DE L'ESGLÉSIA ALS PAÏSOS DE MISSIÓ



Direm ben alt:

***Missió
complerta***

AJUDEM ELS SEMINARISTES NADIUS I DIGUEM BEN ALT QUE...

...la llavor ha arrelat i el clergat nadiu és el fruit d'unes terres que necessiten l'ajut de l'Església.

...els missioners passen el testimoni a mans de bisbes i sacerdots nadius.

...el clergat nadiu és el futur de la nostra Església i ara més que mai aconseguirem que les vocacions no es perdin per manca de mitjans.

...100.000 seminaristes joves es preparen per servir els seus pobles ajudats per les **OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES**. També ajudem els noviciats femenins i masculins de Missions.

Enguany aquests quatre Seminaris Majors depenen especialment de la nostra col·laboració per garantir el futur de l'Església en aquests països.

St. Joseph's Seminary Aboke	Lira (Uganda)	180 alumnes
Seminari Major Cristo Sacerdote	La Ceja (Colòmbia)	170 alumnes
Seminari Major Morning Star	Calcuta (Índia)	186 alumnes
Queen of Apostles College Seminary	Tagum (Filipines)	113 alumnes

Constatem que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor de les Esglésies joves de Missions

- ☐ **UNA BECA de 2.000 € facilita 6 anys d'estudi**
- ☐ **MITJA BECA de 1.000 € facilita 3 anys d'estudi**
- ☐ **UN CURS SENCER per 350 €**

**PER A INFORMACIÓ I DONATIUS
adreceu-vos a les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya:**

25003 LLEIDA C/ Cononge Brugulat, 11 Tel. (973) 26 76 39	25280 SOLSONA Bisbat Tel. (973) 48 06 19
08002 BARCELONA C/ Bisbe, 5 Tel. (93) 270 10 14	17004 GIRONA C/ Albareda, 15 Tel. (972) 20 32 97
43003 TARRAGONA Pla de Palau, 2 Tel. (977) 23 34 12	43500 TORTOSA C/ Cruera, 5 Tel. (977) 44 07 00
25700 LA SEU D'URGELL Bisbat Tel. (973) 35 00 54	08500 VIC C/ Santa Maria, 1 Tel. (93) 883 26 55

Representacions Nadalenques

✓CENTRE PARROQUIAL (SANT PERE DE RIBES).— *Els Pastorets* (autor local) els dies 25 i 28 de desembre, tel. 938 960 197.

✓CÍRCOL CATÒLIC (VILANOVA I LA GELTRÚ).— *Els Pastorets* (Folch i Torres) els dies 25, 26 i 28 de desembre, i 3, 4, 6 i 11 de gener, tel. 938 937 900.

✓CASAL POPULAR (VILASSAR DE DALT).— *Els Pastorets* (Ferran Folch) els dies 26 i 28 de desembre, tel. 937 530 696.

✓PATRONAT PARROQUIAL (VILASSAR DE MAR).— *Els Pastorets* (Folch i Torres) els dies 26 i 28 de desembre, i 4 de gener, tel. 937 501 819.

✓CERCLE CATÒLIC (GRÀCIA).— *L'Estel de Natzaret* (Ramon Pàmies) els dies 26, 27 i 28 de desembre, i 3 i 4 de gener, tel. 932 181 001.

✓JOVENTUT CATÒLICA (MOLINS DE REI).— *El Bressol de Jesús* (Frederic Soler «Pitarra») els dies 26 i 28 de desembre, i 4 i 11 de gener, tel. 936 680 015.

✓SALA CABANES (MATARÓ).— *Els Pastorets* (Ramon Pàmies) els dies 26 i 28 de desembre, 4, 6, 11, 17, 18 i 25 de gener, i 1 i 8 de febrer, tel. 937 908 502.

✓SANT PERE CLAVER (BARCELONA).— *La Flor de Nadal* (Francesc A. Picas) els dies 27 i 28 de desembre, tel. 933 516 011.

✓CÍRCOL CATÒLIC (BADALONA).— *Els Pastorets* (Folch i Torres) els dies 27 i 28 de desembre, i 3 i 4 de gener, tel. 933 844 554.

✓CENTRE MORAL I INSTRUCTIU (GRÀCIA).— *Els Pastorets* (Folch i Torres) els dies 27 i 28 de desembre, i 3, 10 i 11 de gener, tel. 932 181 964.

✓CENTRE CATÒLIC (SANT VICENÇ DELS HORTS).— *Els Pastorets* (Folch i Torres) el 28 de desembre, tel. 936 561 626.

✓CENTRE CULTURAL SANT JOAN (VILADECANS).— *Els Pastorets* (Folch i Torres) els dies 28 i 29 de desembre, i 3 i 4 de gener, tel. 936 582 378.

✓CENTRE CATÒLIC (SANTS).— *Els Pastorets* (Folch i Torres) els dies 28 de desembre i 4 de gener.

✓CASAL CORPUS. — *Els Pastorets* (Folch i Torres) els dies 28 de desembre i 4 de gener, tel. 934 584 596.

✓CENTRE MORAL I CULTURAL (POBLENOU).— *L'Estel de Natzaret* (Ramon Pàmies), els dies 28 de desembre, i 4 i 11 de gener, tel. 934 853 699.

✓PARROQUIA DE SANT PERE (BEGÜR).— Fins al 6 de gener es pot visitar l'exposició de diorames nadalenques de l'escola de Banyoles, tel. 972 622 132.

✓EL VENDRELL. — *Els Pastorets* (basats en l'obra *El primer Nadal dels pastors*, de Mn. Rossend Fortunet) els dies 11, 18 i 25 de gener, i 1 i 8 de febrer, tel. 977 662 993.

✓TIBIDABO. — Durant aquests dies podeu visitar el Museu Permanent de Pessebres de Mn. Camprubí, col·lecció única en la qual hi ha obres de tots els continents. És convenient demanar hora per a la visita. Més informació: tel. 934 175 686.

DESEMBRE ÉS EL MES CONSAGRAT A LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

Pessebres vivents

• NAVATA (ALT EMPORDÀ).— Els dies 26 i 28 de desembre, tel. 972 553 641.

• TOSSA DE MAR (MARESME).— Els dies 26, 27 i 28 de desembre, tel. 607 487 097.

• ROCAFORT DE VALLBONA (URGELL).— Els dies 26 i 28 de desembre, i 1 de gener, tel. 973 330 078.

• LINYOLA (PLAD'URGELL).— Els dies 26, 27 i 28 de desembre, i 1, 3 i 4 de

gener, tel. 973 575 222.

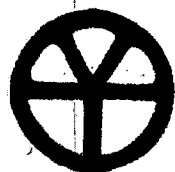
• CAMARASA (LA NOGUERA).— Els dies 26 i 28 de desembre, i 1, 4, 6 i 11 de gener, tel. 938 698 292.

Altres bisbats

• JOVES. — Del 9 a l'11 de gener, a Galapagar (Madrid), trobada vocacional per a joves amb el tema *Escoger la vida. Escoger Mi vida. Buscar Tu vocación*, coordinada per la Pastoral de Joves de la Institució Xaveriana. Més informació: tel. 918 584 414.

Barcelona

• CENTRE CULTURAL DE MARA-TA. — El 29 de desembre, a les 21.00, concert amb el tema *¡Mozart por un*



Casa d'Exercicis
**COVA DE ST. IGNASI
MANRESA**

Programació 1r trimestre

ANY
2
0
0
4

EXERCICIS ESPIRITUALS

EXERCICIS DE MES

De l'1 al 29 de febrer del 2004
P. E. Balanzó, J. M. Bullich i R. Fabregat s.j.

8 DIES D'EXERCICIS

- * Del 20 al 29 de febrer
en castellà i en grup
P. Manel Casanova s.j.
- * Del 15 al 24 de març
«...en tot servir i estimar...» en grup
P. Josep M. Bullich s.j.

TALLERS DE PSICOLOGIA I VIDA ESPIRITUAL

- * 24 de gener
- * 30 de març
- P. Eduard Fonts s.j. psicòleg

TALLER DE CREIXEMENT PERSONAL

MOD. CAPS DE SETMANA
1/3 = 12-14/3/04
2/3 = 16-18/4/04
3/3 = 14-16/5/04
G. J. M. Castrillo f.m.s. psicòleg
P. Eduard Fonts s.j. psicòleg

TALLER «INJUSTÍCIES, PÈRDUES I DOLS»

Del 6 al 8 de febrer
P. Eduard Fonts, s.j. psicòleg

TALLER «MALENTESOS EN LA VIDA ESPIRITUAL»

Del 5 al 7 de març
P. Eduard Fonts, s.j. psicòleg

TRIDU PASQUAL

Del 8 a l'11 d'abril
Equip Casa d'Exercicis

Per a més informació: Tel. 938 720 422

Fax 938 729 116

a/e: covae@terra.es — web: www.jesuites.net
cova s/n - 08240 Manresa

Des del carrer

Libèria és un d'aquests països oblidats dels quals només es parla quan hi ha guerra. Ara, acabat l'últim conflicte, Libèria viu una etapa d'esperança. Els liberians no gosen parlar de pau i s'estimen més fer servir paraules com «estabilitat» i «tranquil·litat».

Durant aquest últim conflicte, les germanes hospitalàries han estat al costat del poble liberian. A Monrovia les germanes tenen un ambulatori, que ha funcionat durant tota la crisi, un centre de rehabilitació per a nens amb discapacitat física, i un centre ortopèdic.

Encarnación González, germana hospitalària del Sagrat Cor de Jesús, ha estat a Libèria durant aquests últims 11 anys



«La nostra vida no és nostra, la donem a la gent»

—Quina és la situació a Libèria?

—Libèria és una nació petita i després del conflicte ha quedat completament desfeta. Hi ha molts desplaçats que han fugit del conflicte. S'hi ha aglomerat molta gent i no hi ha feina ni aliments. Just davant de casa nostra hi ha un camp de desplaçats, amb unes 2.000 persones. No tenen ni llum ni aigua. Viuen en condicions infrahumanes. És molt trist veure la gent anar-se'n amb quatre coses, caminant sota una pluja impressionant, sense saber on anar. Un altre problema és que la gent no té mitjans per anar als centres sanitaris. Es posen malalts i no van a l'hospital o quan ho fan ja és massa tard. No tenen diners per pagar l'estada ni els medicaments. Tampoc no hi ha diners per pagar les escoles. Hi ha molts nens al carrer que es veuen forçats a robar per sobreviure.

—Com ha afectat la guerra als infants?

—Les faccions han anat als camps de refugiats a agafar nens de 10 a 12 anys, els han donat diners i droga i els han obligat a lluitar. Si s'hi negaven, els

mataven. Els nens són el futur de la nació, però no han tingut ni present. L'únic que han conegut és la guerra. És una realitat molt dura, encara que esperem que en un futur no gaire llunyà puguin viure sense aquesta por.

—Hi ha esperança en el futur?

—Viure un conflicte així genera molta tensió, incertesa... pateixes en veure com pateix la gent i molts cops et sents impotent perquè no pots fer res per ajudar-los més que estar amb ells. La nostra presència els ha donat esperança que un dia les coses tornaran a estabilitzar-se. Creiem que amb el govern interí que s'ha format es pot aconseguir una certa estabilitat al país. Però per a això cal desarmar les faccions. Fins que això no passi no hi haurà seguretat. Només així es podrà viure amb una certa tranquil·litat. Els liberians tenen esperança. Són gent de fe, gent que creu. Pensen que d'aquí a un temps no gaire llunyà podran portar una vida normal. Voler refer la seva vida, reagrupar les famílies.

—La presència de les germanes hospitalàries ha estat un gran testi-

moni per als liberians.

—Nosaltres som allí per un bé espiritual, per ajudar la gent. La nostra vida no és nostra, la donem a la gent. La força ens ve de dalt, de Déu, i ho palpes contínuament. El fet d'estar cada dia al costat d'aquestes persones els ha donat una mica d'alegria i d'esperança. No he tingut mai la temptació de llençar la tovallola, encara que hi ha hagut moments molt difícils en què no podies fer res. La gent ens ha agraït que ens hàgim quedat.

—Com els podem ajudar?

—Tenim una campanya solidària que hem anomenat «Libèria: cuidem la pau». L'objectiu és recollir fons, primer per als desplaçats, per fer pous als camps i que aquesta gent tingui aigua i proporcionar-los roba, aliments i medicació. També necessitem medicaments per a l'ambulatori i material per al centre de nens. Allí no tenim mitjans per adquirir res. Jo sé que la gent és solidària i que quan coneixen aquests temes se'ls mou el cor. Estem molt contents i agraïdes perquè la gent s'hi ha abocat. Volem que continuïn solidaritzant-se amb aquesta gent, que donin una miqueta perquè realment ho necessiten, que tots tinguem un cor gran i generós. Qui hi vulgui col·laborar pot fer-ho a través del Banco Santander Central Hispano, sucursal 1834, compte corrent 17 2310176001 «Ajuda a Libèria»

Rosa María Jané Chueca

Maria del Mar Bonet

Enguany, Maria del Mar Bonet torna a delectar els fidels amb el *Cant de la Sibil·la* durant la celebració de la Missa del Gall a la parròquia de la Bonanova de Barcelona. Acaba de sortir, a més, una recopilació de trenta cançons de la seva admirable carrera musical, i el mes d'octubre va ser guardonada amb el prestigiós premi internacional Tenco, dedicat a la cançó d'autor. Aquest seguit de circumstàncies han fet que en els darrers mesos la cantant mallorquina hagi estat relativament citada en els mitjans de comunicació, uns mitjans que durant anys gairebé han ignorat una de les millors cantants del nostre país.

La característica principal de Maria del Mar Bonet ha estat la fidelitat a ella mateixa; des del principi de la seva trajectòria —a les darreries dels anys 60— s'ha distingit per interpretar una música allunyada de les modes comercials, és a dir, autèntica i de qualitat. Va ser ella qui va posar en pràctica, molt abans que estigués de moda, el contacte amb altres cultures musicals, sobretot del Mediterrani. Maria del Mar Bonet, a més, ha estat coherent cantant sempre en català, i en aquesta llengua ha trepitjat els escenaris de París, Nova York o Estocolm. Finalment la Musa del Mediterrani ha rescatat de l'oblit dotzenes de cançons tradicionals que per culpa d'un progressisme esnob havien estat menyspreades. En conseqüència, la crítica és unànime a l'hora de lloar la seva obra i té un públic agraït i devotament fidel. Per molts anys, Maria del Mar!

Eduard Brufau

Joan Carrera Planas

Bisbe auxiliar de Barcelona

Passades les eleccions

«I com decidirem el nostre vot?», em preguntava en l'article del 6 de novembre passat. Aleshores acabava el meu comentari dient: «No és possible una recepta general; ens resten, això sí, dos compromisos clars: participar i fer-ho cercant el bé comú.»

Ara, a la vista dels resultats, ja sabem que el nivell de participació, sense ser encara el desitjable, ha millorat força. Què direm del resultat final de la consulta?

1. He vist moltes persones entusiasmades amb la nova correlació de forces polítiques, i n'he vistes de decebudes i àdhuc d'irritades. Cal tenir en compte que estàvem habituats a veure que els governs sortien del partit guanyador i que, aquesta vegada, ha nascut de la suma de tres partits. Això ha estat, sens dubte, una font d'alegries i de decepcions. Ens cal, doncs, a part de qüestions menors, assumir que és perfectament legítim obtenir majories mitjançant coalicions. Això forma part de les regles del joc democràtic, com en forma, igualment, el respecte absolut a la voluntat popular. Faig aquesta primera observació —prou obvia— perquè no seria bo, de cara al futur, que algú mantingués reserves o suspicàcies sobre el sistema quan el resultat no és del seu gust.

2. És important —i no sempre fàcil— saber distingir entre partits i govern. Els primers es vertebren al voltant d'unes opcions que solen expressar amb contundència, sobretot en els períodes electorals. El segon, a partir certament d'aquelles opcions, ha d'actuar amb sentit de responsabilitat, atenent al bé comú i en diàleg amb el conjunt de la societat. No és bo que el ciutadà no vegi el govern com a seu, l'hagi votat o no. Però només un govern lliurat al servei de tothom ho pot fer possible.

3. En aquesta mateixa línia, cal saber valorar —i secundar— els bons propòsits del programa del govern. Dels tres blocs de valors que esmentava en el meu article *Temps d'eleccions*, em sento especialment esperançat pel que fa al de la justícia social: «Lluita contra l'atur i la pobresa, igualtat entre persones, entre sexes, entre edats, entre ciutadans nascuts en llocs diversos...» El programa del nou govern al·ludeix a tots aquests punts i a d'altres de connexos.

4. Ara bé, ciutadà no vol dir súbdit. El ciutadà és subjecte de drets, tant en allò que el fa coincidir amb la majoria com en allò en què és minoria. Per això ha de mantenir la seva capacitat crítica i oferir al govern la col·laboració de la discrepància, sempre que calgui. Potser dels tres blocs ja al·ludits de valors, el que demanarà dels cristians una aportació més crítica serà el de «política familiar i escolar, respecte a la vida també quan comença i quan acaba, dret a la llibertat religiosa i de consciència...». Només es tracta, encara, d'un pressentiment. Desitjo que al govern de Catalunya no li passi mai allò que han patit alguns governs d'esquerra d'altres països: en no poder aplicar, per imperatius econòmics, la política social que volien i que molts valorem tant, han compensat aquesta frustració amb una radicalització ideològica en el bloc de valors que acabo d'esmentar.

ecopiso
Boutique Immobiliària

Compra, venda, lloguer

Pisos, àtics, lofts, locals, pàrquings

PLAÇA BONANOVA, 3 bis - Barcelona

Tel. 93 434 31 71

www.ecopisobonanova.com

Rauxa

FRANCESC MALGOSA I RIERA



Llibre de Maria

Edició de bibliòfil en paper
Biblos de 160 grams,
de Guarro

Exemplars numerats de l'1 al 200



Pròleg:

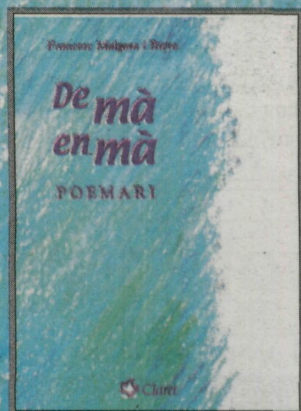
Rdm. Ramon Daumal, bisbe aux. emèrit de Barcelona

Llindar:

Griselda Cos, o.s.b., monestir de Puiggraciós

Miniatures en color:

Oriol Diví, monjo de Montserrat



DEL MATEIX AUTOR:

De mà en mà

«Poemes de rellevants figures cristianes des del segle I als nostres dies»

*Llindar de Mn. Joan E. Jarque i Jutglar
Pòrtic de Cristina Kaufmann, carmelita descalça
Il·lustracions d'Oriol Diví, monjo de Montserrat*

En venda a l'Editorial Claret i a les principals llibreries